

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1493/1999

av den 17 maj 1999

om den gemensamma organisationen av marknaden för vin

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

1. För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den åtföljas av en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar en gemensam organisation av marknaden för jordbruksprodukter som kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om.
2. Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå målen i artikel 33 i fördraget och, särskilt vad gäller vinsektorn, att stabilisera marknaderna och tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard. Dessa mål kan uppnås genom att resurserna anpassas till behoven, särskilt genom att produktionskapaciteten anpassas och att det förs en kvalitetsfrämjande politik.
3. De nuvarande ramarna för den gemensamma organisationen av marknaden för vin upprättades genom förordning (EEG) nr 822/87 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förord-

ning (EG) nr 1627/98 ⁽⁶⁾. Erfarenheterna visar att dessa bör ersättas för att den nuvarande situationen inom vinsektorn skall kunna hanteras, särskilt det faktum att de strukturella överskotten minskar samtidigt som det kan komma att uppstå fleråriga överskott särskilt till följd av de inom sektorn förekommande kraftiga produktions-svängningar från en skörd till en annan, vilket är grundläggande för sektorn.

4. Genomförandet av avtalen från Uruguayrundan 1995 har lett till både en mer öppen gemenskapsmarknad, där traditionella interventionsåtgärder förlorat mycket av sin inneboende verkan, och där möjligheterna till subventionerad export minskat, vilket innebär att gemenskapens producenter måste förbättra sin konkurrenskraft. Den största delen av exporten sker redan utan subventioner.
5. Det största problemet som vissa delar av gemenskapens vinsektor står inför är dess begränsade förmåga att tillräckligt snabbt anpassa sig till ändrade konkurrensvillkor, både på den inre marknaden och på världsmarknaden. Den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden erbjuder ingen lösning för de vinproducerande områden där produktionen inte kan finna någon lönsam marknad. För områden med expanderande marknader har flexibiliteten varit otillräcklig för att de skall kunna utvecklas.
6. År 1994 lade kommissionen fram ett förslag till reform av den gemensamma organisationen av marknaden för vin som inte antogs. Läget på marknaden har förändrats sedan det förslaget lades fram.
7. Den gemensamma organisationen av marknaden för vin bör reformeras så att den blir tillräckligt flexibel för att smidigt kunna anpassas till den fortsatta utvecklingen och den bör ha följande övergripande mål: Att upprätthålla en förbättrad balans mellan tillgång och efterfrågan på gemenskapsmarknaden, att ge producenterna möjlighet att utnyttja de expanderande marknaderna, att göra sektorn mer konkurrenskraftig på lång sikt, att avskaffa

⁽¹⁾ EGT C 271, 31.8.1998, s. 21.

⁽²⁾ Yttrande avgiven den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 101, 12.4.1999, s. 60.

⁽⁴⁾ EGT C 93, 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 8.

intervention som en konstgjord avsättningsmöjlighet för överskottsproduktion, att stödja vinmarknaden och därigenom främja kontinuiteten i försörjningen av vinstillationsprodukter av delar av sektorn för njutningsmedel som traditionellt använder denna alkohol, att beakta regional mångfald och att formalisera producent- och branschorganisationernas möjliga roll.

8. Förordning (EEG) nr 822/87 har kompletterats och genomförts genom förordningarna (EEG) nr 346/79⁽¹⁾, (EEG) nr 351/79⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1029/91⁽³⁾, (EEG) nr 460/79⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3805/85⁽⁵⁾, (EEG) nr 465/80⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1597/83⁽⁷⁾, (EEG) nr 457/80⁽⁸⁾, (EEG) nr 458/80⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 596/91⁽¹⁰⁾, (EEG) nr 1873/84⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2612/97⁽¹²⁾, (EEG) nr 895/85⁽¹³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3768/85⁽¹⁴⁾, (EEG) nr 823/87⁽¹⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1426/96⁽¹⁶⁾, (EEG) nr 1442/88⁽¹⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 859/1999⁽¹⁸⁾, (EEG) nr 3877/88⁽¹⁹⁾, (EEG) nr 4252/88⁽²⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1629/98⁽²¹⁾, (EEG) nr 2046/89⁽²²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2468/96⁽²³⁾, (EEG) nr 2048/89⁽²⁴⁾, (EEG) nr 2389/89⁽²⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2088/97⁽²⁶⁾, (EEG) nr 2390/89⁽²⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2611/97⁽²⁸⁾, (EEG) nr 2391/89⁽²⁹⁾, (EEG) nr 2392/89⁽³⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1427/96⁽³¹⁾, (EEG) nr 3677/89⁽³²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2796/94⁽³³⁾, (EEG) nr 3895/91⁽³⁴⁾, (EEG)

nr 2332/92⁽³⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1629/98 och (EEG) nr 2333/92⁽³⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1429/96⁽³⁷⁾. Dessa förordningar har ändrats flera gånger i väsentliga avseenden. Eftersom ytterligare ändringar måste göras bör de i klarhetens intresse arbetas om till en enda text.

9. Förordning (EEG) nr 822/87 ger rådet befogenhet att anta allmänna bestämmelser för förordningens tillämpning. Detta har skapat en invecklad struktur med olika lagstiftningsnivåer. Ovan nämnda förordningar innehåller många tekniska detaljer som ofta har krävt ändring. Denna förordning bör rent allmänt innehålla alla nödvändiga riktlinjer för dess tillämpning. Rådet bör i enlighet med artikel 211 i fördraget ge kommissionen alla nödvändiga befogenheter för att verkställa de föreskrifter som fastställts av rådet.
10. De regler som styr den gemensamma organisationen av marknaden för vin är mycket komplicerade. I vissa fall tar de inte tillräcklig hänsyn till regional mångfald. Därför bör reglerna i största möjliga mån förenklas och gemenskapens politik bör utvecklas och genomföras så nära producenten som möjligt.
11. För att dra fördel av och befästa den förbättrande balansen på marknaden och för att bättre anpassa tillgången till efterfrågan när det gäller olika produkter bör det finnas ett regelverk med åtgärder för att förvalta produktionskapaciteten i fråga om vin som omfattar planteringsrestriktioner på medellång sikt, bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer och stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar.
12. Strukturåtgärder som inte har något direkt samband med vinframställning bör omfattas av rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar⁽³⁸⁾. Säljfrämjande åtgärder har stor betydelse för sektorns konkurrenskraft, varför särskilt marknadsföring av gemenskapsvin bör uppmuntras på marknaderna i tredje land. För att säkerställa överensstämmelse med gemenskapens allmänna säljfrämjande politik bör åtgärder som är knutna till vinsektorn omfattas av en horisontell lagstiftning inom detta område. Kommissionen har i detta syfte lagt fram ett förslag till rådets förordning om informationsät-

⁽¹⁾ EGT L 54, 5.3.1979, s. 72.

⁽²⁾ EGT L 54, 5.3.1979, s. 90.

⁽³⁾ EGT L 106, 26.4.1991, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 58, 9.3.1979, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 367, 31.12.1985, s. 39.

⁽⁶⁾ EGT L 57, 29.2.1980, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 163, 22.6.1983, s. 52.

⁽⁸⁾ EGT L 57, 29.2.1980, s. 23.

⁽⁹⁾ EGT L 57, 29.2.1980, s. 27.

⁽¹⁰⁾ EGT L 67, 14.3.1991, s. 16.

⁽¹¹⁾ EGT L 176, 3.7.1984, s. 6.

⁽¹²⁾ EGT L 353, 24.12.1997, s. 2.

⁽¹³⁾ EGT L 97, 4.4.1985, s. 2.

⁽¹⁴⁾ EGT L 362, 31.12.1985, s. 8.

⁽¹⁵⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 59.

⁽¹⁶⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EGT L 132, 28.5.1988, s. 3.

⁽¹⁸⁾ EGT L 108, 27.4.1999, s. 9.

⁽¹⁹⁾ EGT L 346, 15.12.1988, s. 7.

⁽²⁰⁾ EGT L 373, 31.12.1988, s. 59.

⁽²¹⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 11.

⁽²²⁾ EGT L 202, 14.7.1989, s. 14.

⁽²³⁾ EGT L 335, 24.12.1996, s. 7.

⁽²⁴⁾ EGT L 202, 14.7.1989, s. 32.

⁽²⁵⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 1.

⁽²⁶⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 3.

⁽²⁷⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 7.

⁽²⁸⁾ EGT L 353, 24.12.1997, s. 1.

⁽²⁹⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 10.

⁽³⁰⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 13.

⁽³¹⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 3.

⁽³²⁾ EGT L 360, 9.12.1989, s. 1.

⁽³³⁾ EGT L 297, 18.11.1994, s. 1.

⁽³⁴⁾ EGT L 368, 31.12.1991, s. 1.

⁽³⁵⁾ EGT L 231, 13.8.1992, s. 1.

⁽³⁶⁾ EGT L 231, 13.8.1992, s. 9.

⁽³⁷⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 9.

⁽³⁸⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

- gärder och främjande av jordbruksprodukter i tredje land⁽¹⁾.
13. Den förbättrade marknadsbalansen har uppnåtts relativt långsamt och med svårigheter. De nuvarande planteringsrestriktionerna har visat sig vara den viktigaste förutsättningen för att uppnå detta mål. Erfarenheterna visar att det inte verkar vara möjligt att använda någon annan åtgärd för att dra fördel av och befästa den förbättrade balansen på marknaden. Det verkar därför nödvändigt att på detta sätt begränsa producenternas användning av sin äganderätt, i överensstämmelse med det allmänna intresset.
 14. De nuvarande planteringsrestriktionerna bör därför fortsätta att gälla under en viss tid på medellång sikt så att det blir möjligt att se resultatet av alla strukturåtgärder och således bör plantering av vinstockar för framställning av vin vara förbjuden till och med den 31 juli 2010 om inte något annat föreskrivs i denna förordning.
 15. Nuvarande tillstånd att nyplantera när det gäller moderplantaskolor för ympmaterial, fastighetsreglering och expropriation liksom vinodlingsförsök har inte stört vinmarknaden på ett önskat sätt och bör därför fortsätta att gälla under nödvändig kontroll. Av samma anledning bör även plantering av vin, vars produktion är avsedd att konsumeras av vinodlarens familj, tillåtas.
 16. Nuvarande tillstånd att nyplantera för produktion av kvalitetsvin framställt inom specificerade områden (kvalitetsvin fso) och bordsvin som beskrivs med en geografisk beteckning har visat sig vara ett viktigt led i kvalitetspolitiken, som är avsedd att på ett bättre sätt anpassa tillgången till efterfrågan. Så snart ett system med en reserv av planteringsrätter fungerar fullt ut bör det emellertid uppfylla detta mål. De nuvarande tillstånden bör därför fortsätta att gälla, under nödvändig kontroll, under en övergångsperiod till och med den 31 juli 2003 då reservsystemet bör fungera fullt ut.
 17. Nuvarande tillstånd att återplantera vinstockar är nödvändigt för att utjämna vinodlingar skall kunna förnyas på ett normalt sätt. Det nuvarande systemet bör därför behållas, under nödvändig kontroll. För att uppnå större flexibilitet bör det enligt systemet vara möjligt att under nödvändig kontroll köpa och utnyttja återplanteringsrätter innan en motsvarande röjning sker. Återplanteringsrätter som förvärvats i enlighet med tidigare gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser bör respekteras. Dessutom bör det, under strikt kontroll, vara möjligt att överföra återplanteringsrätter till ett annat företag under förutsättning att denna överföring görs som ett inslag i kvalitetspolitiken, avser ympmaterial eller sker i samband med överföring av en del av företaget. För att garantera att den gemensamma marknaden av vin fungerar smidigt bör dessa överföringar göras inom en och samma medlemsstat.
 18. För att förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten och främja en effektiv användning av planteringsrätterna och därmed ytterligare mildra verkningarna av planteringsrestriktionerna bör det inrättas ett system med nationella och/eller regionala reserver.
 19. Medlemsstaterna bör, under nödvändig kontroll, lämna stor frihet att bestämma över förvaltningen av reserverna så att de bättre kan anpassa användningen av reservplanteringsrätterna till de lokala behoven. Denna frihet att bestämma bör innebära möjlighet att köpa planteringsrätter till reserven och sälja planteringsrätter från reserven. I detta syfte bör medlemsstaterna tillåtas att inte tillämpa systemet med reserver under förutsättning att de kan visa att de har ett effektivt förvaltningsystem för planteringsrätter.
 20. Genom att bevilja unga producenter särskilda förmåner blir det inte bara lättare för dem att etablera sig utan också att strukturellt anpassa sina företag efter det att de har etablerat sig. De bör därför kunna beviljas rätter från reserverna utan kostnad.
 21. För att säkerställa att resurserna används på det mest effektiva sättet och för att bättre anpassa tillgången till efterfrågan bör ägarna till planteringsrätter använda dessa inom rimlig tid, eller, om detta inte sker, föra eller återföra dem till reserverna. Rätter som har förts till reserverna bör av samma anledning beviljas inom rimlig tid.
 22. Med hänsyn till den förbättrade balansen på marknaden och utvecklingen på världsmarknaden är det rimligt att öka planteringsrätterna, vilka bör föras till berörda medlemsstater samt till viss del till en gemenskapsreserv som bör fördelas beroende på tillkommande efterfrågan på marknaden. Från denna ökning bör nyplanteringsrätter beviljas för kvalitetsvin fso och bordsvin beskrivna med en geografisk ursprungsbeteckning.
 23. Trots de nuvarande planteringsrestriktionerna har arealer planterats i strid med restriktionerna. Det har visat sig svårt att genomdriva de nu gällande sanktionerna som syftar till att säkerställa att produkter från sådana arealer inte stör vinmarknaden. Arealer som planterats i strid med restriktionerna bör därför röjas. Detta krav bör

(¹) EGT C 32, 6.2.1999, s. 12.

- gälla med avseende på all plantering som strider mot restriktionerna och som sker efter det att förslaget till denna förordning har offentliggjorts, eftersom producenterna från och med den tidpunkten bör ha varit medvetna om förslaget att införa kravet.
24. Utan att det påverkar tillämpningen av gällande nationella bestämmelser är det med hänsyn till rättsäkerheten inte möjligt att innan förslaget till denna förordning har offentliggjorts på gemenskapsnivå ställa krav på att arealer som planterats i strid med restriktionerna skall röjas. För att få bättre kontroll över produktionskapaciteten bör därför medlemsstaterna under en viss period ha möjlighet att rättsligt reglera sådana arealer under förutsättning av nödvändiga kontroller. En annan behandling kan föreskrivas när det gäller regleringen beroende på villkoren för den berörda planteringen, särskilt när en sådan plantering kan öka produktionen. Om en sådan risk finns kan den berörda vinodlaren åläggas lämpliga administrativa sanktioner. En sådan reglering kan skilja sig åt mellan arealer som återplanteras illegalt och sådana som nyplanterats illegalt eftersom det är de senare som med största sannolikhet kommer att leda till en ökad produktion.
25. Medlemsstaterna bör kunna ta hänsyn till lokala förhållanden och därför vid behov kunna införa strängare regler när det gäller nyplantering, återplantering och dubbelymning.
26. Det finns områden där produktionen inte är anpassad till efterfrågan. För att främja en bättre anpassning i hela sektorn bör slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer i sådana områden uppmuntras. Det bör beviljas ett bidrag för detta. Medlemsstaterna bör administrera detta bidrag, inom ramen för gemenskapsbestämmelser och under nödvändig kontroll, så att bidraget på ett bättre sätt kommer de berörda regionerna till godo. Medlemsstaterna bör därför särskilt kunna bestämma vilka regioner det gäller och fastställa bidragsnivån utifrån objektiva kriterier och inom ett högsta tak.
27. Medlemsstater med en vinproduktion som inte överstiger 25 000 hl per år påverkar inte nämnvärt balansen på marknaden. Dessa medlemsstater bör därför vara undantagna från planteringsrestriktionerna men de bör samtidigt inte heller ha tillgång till bidraget för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer.
28. Det finns andra områden där produktionen inte är anpassad till efterfrågan men där produktionen skulle kunna anpassas bättre genom omstrukturering av vinodlingar eller förbättring av sättet att driva vinodlingar. Det bör därför beviljas stöd för detta, under nödvändig kontroll.
29. För att en sådan omstrukturering och omställning skall kunna genomföras på ett kontrollerat sätt bör den planeras. Planer bör utarbetas på en nivå så nära producenten som möjligt för att säkerställa att hänsyn tas till regional mångfald. För att säkerställa planer som är förenliga med gemenskapslagstiftningen bör medlemsstaterna emellertid förbli de ytterst ansvariga för dessa planer.
30. Omstrukturering och omställning medför två viktiga ekonomiska konsekvenser för producenterna, nämligen intäktsförluster under omställningsperioden och kostnader för genomförandet av dessa åtgärder. Stödet bör därför täcka båda dess fall. I omstruktureringsprocessen bör det finnas plats för ytterligare nationella åtgärder, inom fastställda gränser.
31. För att bättre kunna förvalta produktionskapaciteten och säkerställa genomförandet av ett omstrukturerings- och omställningssystem är det önskvärt att en inventering görs på medlemsstatsnivå eller regional nivå. För att uppmuntra medlemsstaterna att göra denna inventering bör endast de medlemsstater som genomför inventeringen rättsligt få reglera olagligt planterade arealer, öka planteringsrätterna och bevilja stöd för omstrukturering och omställning. Om det görs regionala inventeringar bör de regioner som upprättat inventeringen inte uteslutas från fördelen av omstrukturerings- och omställningsåtgärder på grund av att andra regioner inte upprättat en förteckning. Alla dessa regionala inventeringar bör slutföras innan den 31 december 2001.
32. Klassificeringen av druvsorter för framställning av vin är en uppgift som bör utföras så nära producenten som möjligt. Medlemsstaterna bör därför överta denna uppgift från gemenskapen.
33. Rådets förordning (EEG) nr 3292/86 av den 24 juli 1986 om gemenskapsregistret över vinodlingar⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1631/98⁽²⁾, bör fortsätta att gälla så att de medlemsstater som fortfarande håller på att upprätta registret kan slutföra sitt arbete. Bestämmelser bör emellertid införas om att detta senare kan komma att ändras eller upphävas.
34. För att behålla balansen på marknaden bör det införas bestämmelser om bidrag till privat lagring av bordsvin och vissa typer av druvmust. Åtgärderna bör vara så flexibla och känsliga för förändringar på marknaden som möjligt. Det bör därför vara möjligt att med kort varsel upphöra att tillämpa bestämmelserna.
35. För att ta bort möjligheten till intervention som en konstgjord avsättningsmöjlighet för överskottsproduk-

(1) EGT L 208, 31.7.1986, s. 1.

(2) EGT L 210, 28.7.1998, s. 14.

- tion bör destillationssystemet ändras. Följande former av destillation bör finnas: obligatorisk destillation av biprodukter från vinframställning, obligatorisk destillation av vin framställt av druvsorter som inte enbart är avsedda för vinframställning, destillation för att försörja marknaden för vin genom att främja anskaffningen av vinstillationsprodukter av delar av sektorn alkohol som njutningsmedel traditionellt använder och krisdestillation. Alla andra former av destillation bör upphöra. Dessa destillationsåtgärder bör vara så flexibla som möjligt för att svara mot marknadens behov och särskilda regionala villkor.
36. Med hänsyn till den dåliga kvaliteten hos vin som framställs genom överpressning bör denna metod förbjudas och för att undvika överpressning bör bestämmelser införas om obligatorisk destillation av återstoder av vindruvpressning och vindruv. Emellertid bör undantag från denna skyldighet kunna föreskrivas för att göra det möjligt att beakta produktionsvillkor i vissa vinområden. Eftersom produktionsstrukturerna och marknadsstrukturerna i vinodlingszon A och i den tyska delen i vinodlingszon B och i områden som är planterade med vinstockar i Österrike skall säkerställa att målen nås och att åtgärderna vidtas bör dessutom för vinodlarna i dessa områden skyldigheten att destillera biprodukter från vinframställning ersättas med en skyldighet att återta kontrollen av dessa biprodukter.
37. Framställning av vin från druvsorter som inte enbart klassificerats som vindruvssorter bör i första hand vara inriktad på traditionella användningsområden inom sektorn för spritdrycker och andra traditionella avsättningsmöjligheter. Det bör därför meddelas föreskrifter om att sådant vin som producerats utöver de normala kvantiteterna obligatoriskt skall destilleras.
38. Vissa delar av sektorn för njutningsmedel är en viktigt traditionell avsättningsmöjlighet för destillationsprodukter av vin och andra vinprodukter. Gemenskapen bör därför stödja destillation av bordsvin och vin som lämpar sig för bordsvin i form av ett huvudsakligt stöd för destillering av dessa viner och för lagring av destillatet.
39. För att kunna hantera exceptionella fall av marknadsstörningar och/eller allvarliga kvalitetsproblem bör det finnas möjlighet att krisdestillera. Kommissionen bör fastställa stödformen och nivån på stödet så att hänsyn tas till särskilda situationer inbegripet de fall en bevislig försämring av marknadspriset för en kategori vin har konstaterats. Åtgärden bör vara frivillig för producenterna. Det bör föreskrivas att om denna åtgärd används tre år i följd för en särskild kategori vin (i ett särskilt område) skall kommissionen lägga fram en rapport, vid behov åtföljd av förslag, till Europaparlamentet och rådet.
40. Avsättningen av alkohol som framställts genom destillation bör ske på ett sätt som tillåter större insyn och kontroll och så att de traditionella marknaderna för alkohol inte störs.
41. En höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent kan för närvarande inte utföras på samma ekonomiska villkor av alla producenter inom gemenskapen på grund av de olika oenologiska metoder som är tillåtna enligt denna förordning. För att eliminera denna särbehandling bör användning av vinprodukter för berikning uppmuntras, vilket kommer att öka avsättningsmöjligheterna och bidra till att vinöverskott undviks. För att uppnå detta bör det ske en utjämning av priserna på de olika produkter som används för berikning. Detta resultat kan uppnås genom ett system med stöd till koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust som används för berikning och som kommer från vissa områden.
42. Det förblir nödvändigt att öka förbrukningen av vinprodukter för att uppnå en stabilare balans mellan produktion och förbrukning. Det förefaller motiverat att med hjälp av ett stöd för att säkerställa att gemenskapens vinprodukter får behålla sina traditionella avsättningsmöjligheter ingripa i ett tidigare led än själva bordsvinsproduktionen så att användningen av druvmust för vissa andra ändamål än vinframställning främjas. Åtgärden bör tillämpas så att en snedvridning av konkurrensen undviks och så att hänsyn tas till traditionella produktionsmetoder.
43. De producenter som inte har uppfyllt sina skyldigheter när det gäller obligatorisk destillation bör inte tillåtas att dra fördel av några andra interventionsåtgärder.
44. Bestämmelser bör införas som gör det möjligt att vidta åtgärder när det råder ett högt prisläge på gemenskapsmarknaden.
45. Mot bakgrund av vinmarknadens särdrag kommer sannolikt bildandet av producentorganisationer att bidra till att målen för den gemensamma organisationen av marknaden för vin uppnås. Medlemsstaterna får godkänna sådana organisationer. Sådant samgående bör ske frivilligt och på ett ändamålsenligt sätt genom att de tjänster som en producentorganisation kan erbjuda sina medlemmar är omfattande och effektiva.
46. För att förbättra marknaden för kvalitetsvin fso och bordsvin med geografisk ursprungsbezeichnung bör medlemsstaterna kunna genomföra beslut tagna av branschorganisationer. Räckvidden av dessa beslut bör utesluta

- samordnade förfaranden. Det är lämpligt att kommissionen garanterar att sådana beslut är förenliga med gemenskapsrätten. Dessa branschorganisationer bör ha vissa uppgifter och beakta konsumenternas intresse.
47. Av hälsoskäl och som ett i kvalitetspolitiken bör det på gemenskapsnivå fastställas godkända oenologiska metoder och behandlingar, vilka bör vara de enda tillåtna vid framställning av produkter som omfattas av denna förordning. Av samma skäl bör endast druvsorter för vinframställning få användas för att framställa vin för konsumtion.
48. Med beaktande av att produktionsvillkoren, särskilt jordmån, terräng och klimat varierar avsevärt från en vinodlingszon i gemenskapen till en annan är det nödvändigt att sådana variationer beaktas när det gäller oenologiska metoder och behandlingar. För enkelhetens skull och för att underlätta ändringar gjorda på grundval av erfarenhet och teknologiska framsteg bör vissa gränser och tekniska villkor förbundna med dessa metoder och behandlingar fastställas inom ramen för tillämpningsföreskrifter. Det bör inte desto mindre i denna förordning fastställas gränser för nivån av svaveldioxid, sorbinsyra och kaliumsorbat med beaktande av deras betydelse när det gäller hälsa.
49. Regler bör fastställas för godkända metoder för analys av produkter från vinsektorn.
50. Beskrivningar, beteckningar och presentationen av de produkter som omfattas av denna förordning kan ha stor betydelse för avsättningen av produkterna. Denna förordning bör därför fastställa regler för detta som bör ta hänsyn till konsumenternas och producenternas rättmätiga intresse och som främjar att den inre marknaden fungerar på ett smidigt sätt och att produkterna håller hög kvalitet. Dessa reglers grundläggande principer bör föreskriva en obligatorisk användning av vissa begrepp som gör det möjligt att identifiera produkten och tillhandahålla konsumenterna vissa viktiga uppgifter samt en valfri användning av vissa andra beteckningar på grundval av gemenskapsbestämmelser med förbehåll för bestämmelser om förebyggande av bedrägliga förfaranden.
51. Bestämmelserna om framför allt beskrivningar bör innehålla föreskrifter avseende förebyggande av bedrägliga förfaranden, sanktioner på gemenskapsnivå som skall tillämpas vid oegentlig märkning, användning av språken, särskilt när olika alfabet är berörda, och användning av varumärken, särskilt när dessa skulle kunna skapa förvirring hos konsumenterna.
52. Med beaktande av de skillnader mellan de produkter som omfattas av denna förordning och deras marknader samt konsumenternas förväntningar samt traditionellt användning bör bestämmelserna vara olika beroende på de berörda produkterna, särskilt vad gäller mousserande viner och deras ursprung.
53. Bestämmelserna bör även tillämpas på märkningen av importerade produkter, särskilt för att klargöra deras ursprung och undvika varje förväxling med gemenskapsprodukter.
54. Rätten att använda geografiska beteckningar och andra traditionella termer har ett ekonomiskt värde. Det är därför viktigt att fastställa regler som reglerar denna rätt och skyddar denna rätt. För att främja att sunda konkurrensvillkor och inte vilseleda konsumenterna bör kanske detta skydd komma att omfatta produkter som inte omfattas av denna förordning, inbegripet de produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget.
55. Med hänsyn till konsumenternas intressen och önskvärdheten av lika behandling för kvalitetsvin fso i tredje land bör bestämmelser införas som gör det möjligt att upprätta ömsesidiga arrangemang genom vilka importerade viner som är avsedda för direkt konsumtion och som har en geografiskt beteckning och som saluförs inom gemenskapen, kan omfattas av detta skydd och denna kontroll.
56. För att ta hänsyn till de skyldigheter som följer av särskilt artiklarna 23 och 24 i avtalet om handelsrelaterade aspekter på immateriella rättigheter, som utgör en integrerad del av Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, som godkänts genom beslut 94/800/EG⁽¹⁾, bör det meddelas bestämmelser om att de berörda parterna, under vissa förhållanden, skall kunna hindra olaglig användning av geografiska beteckningar om dessa skyddas av ett tredje land som är medlem i Världshandelsorganisationen.
57. Genomförandet av en politik som främjar kvalitet inom jordbruket, särskilt inom vinsektorn, kommer med all säkerhet att bidra till att förbättra marknadsförhållandena och därmed till att öka avsättningsmöjligheterna. Att anta kompletterande gemensamma regler om produktion och kontroll av kvalitetsvin fso faller inom ramen för denna politik och kan bidra till att dessa mål uppnås.
58. För att upprätthålla miniminormer för kvaliteten hos kvalitetsvin fso och för att undvika att produktionen av sådant vin ökar på ett okontrollerat sätt och för att harmonisera medlemsstaternas bestämmelser så att sunda

(¹) EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

- konkurrensvillkor kommer att råda inom gemenskapen, bör det införas gemensamma rambestämmelser om produktion och kontroll av kvalitetsvin fso med vilka särskilda bestämmelser som antas av medlemsstaterna måste överensstämma.
59. Samtidigt som hänsyn bör tas till traditionella produktionsförhållanden bör arten och räckvidden av de faktorer som gör att de enskilda kvalitetsvinerna fso får sin särskilda karaktär förtecknas och bestämmas. Vidare bör gemensamma ansträngningar göras för att harmonisera kvalitetskraven. Dessa faktorer bör vara följande: avgränsning av produktionsområdena, vindruvssorter, odlingsmetoder, vinframställningsmetoder, lägsta naturliga alkoholhalt, avkastning per hektar samt analys och bedömning av organoleptiska egenskaper. Särskilda regler bör fastställas för kvalitetslikörvin fso och mousserande kvalitetsvin fso med tanke på de särskilda egenskaperna hos dessa produkter.
60. Erfarenheter visar att det är nödvändigt att ha tydliga regler för nedklassning av kvalitetsvin fso till bordsvin och att reglera de fall där en producent kan välja att begära att en produkt som i hans skörde- eller produktionsdeklaration har uppgivits som lämplig för framställning av kvalitetsvin fso inte skall klassificeras som ett kvalitetsvin fso.
61. För att bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för kvalitetsviner fso bör medlemsstaterna, med beaktande av god sedvana, kunna tillåtas att tillämpa ytterligare eller strängare bestämmelser om produktion och utsläppande på marknaden av kvalitetsvin fso.
62. Upprättandet av en enhetlig gemenskapsmarknad för vin innebär att det införs ett enhetligt handelssystem vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som inbegriper importtullar och exportbidrag bör, utöver åtgärderna för den inre marknaden, i princip stabilisera gemenskapsmarknaden. Handelssystemet bör bygga på de åtaganden som godtagits inom Uruguayrundan för multilaterala handelsförhandlingar.
63. För att övervaka handelsvolymen i fråga om vin med tredje land bör det meddelas bestämmelser om ett system för import- och exportlicenser för vissa produkter, vilket inbegriper att en säkerhet ställs som garanterar att de transaktioner för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.
64. För att förebygga eller motverka negativa effekter på gemenskapsmarknaden som skulle kunna bli följderna av att vissa jordbruksprodukter importeras, bör en tilläggsimporttull betalas för import av en eller flera sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
65. Kommissionen bör, på vissa villkor, ges befogenhet att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som slutits i enlighet med fördraget eller andra av rådets rättsakter.
66. Bestämmelser om ett bidrag för export till tredje land som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden och som faller inom WTO-avtal om jordbruk⁽¹⁾, bör fungera som ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella vinhandeln. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantitet och värde.
67. Efterlevnad av begränsningarna med avseende på värde bör säkerställas när bidragen fastställs, genom att utbetalningarna övervakas enligt reglerna för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Övervakningen kan förenklas genom obligatorisk förutfastställelse av bidragen medan det, när det gäller differentierade bidrag, ges möjligheter att ändra den angivna destinationen inom ett geografiskt område för vilket en enda bidragsnivå gäller. Om destinationen ändras bör det bidrag som gäller för den aktuella destinationen betalas ut med ett förutfastställt tak för det belopp som tillämpas för destinationen.
68. För att säkerställa efterlevnaden av kvantitetsbegränsningarna bör ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem införas. I detta syfte bör det krävas en exportlicens för att bidrag skall kunna beviljas. Bidrag bör beviljas inom de tillgängliga begränsningarna, beroende på den särskilda situationen för varje berörd produkt. Undantag från denna regel bör endast tillåtas när det gäller livsmedelsbiståndsprogram som inte omfattas av några begränsningar. De kvantiteter som exporteras med bidrag under de regleringsår som anges i WTO-avtalet om jordbruk bör övervakas på grundval av exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.
69. Tillsammans med det ovan beskrivna systemet bör det i nödvändig utsträckning för att det skall fungera tillfredsställande införas bestämmelser som reglerar användningen av systemen för aktiv förädling eller, om situationen på marknaden så kräver, förbjuda dem.
70. Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den inre marknaden och den mekanism som tullarna utgör kan dock i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, ges möjlighet

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

- att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de skyldigheter som följer av WTO-avtalen.
71. Produkter som importeras från tredje land bör omfattas av föreskrifter om vissa produktspecifikationer som säkerställer en viss överensstämmelse med gemenskapsdefinitioner av vin. De bör också följa ursprungslandets alla regler och i förekommande fall åtföljas av en analysrapport.
72. Det bör meddelas bestämmelser om att alla produkter som omfattas av denna förordning bör förses med ett följedokument vid omsättning inom gemenskapen.
73. Upprättandet av en inre marknad skulle äventyras om vissa stöd beviljades. Därför bör de bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att pröva stöd som beviljas av medlemsstaterna och att förbjuda stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden tillämpas på den gemensamma organisationen av marknaden för vin. Bestämmelserna om bidrag för slutlig nedläggning av vinodlingsarealer bör inte i sig utesluta att nationellt stöd beviljas för samma ändamål.
74. Eftersom det inte går att undvika att reglerna inom vintsektorn är komplicerade bör medlemsstaternas myndigheter säkerställa att de följs. Kommissionen bör själv, genom sina egna inspektörer, i samarbete med medlemsstaternas myndigheter, ha möjlighet att övervaka och säkerställa att reglerna följs.
75. I takt med att den gemensamma marknaden för vin utvecklas bör medlemsstaterna och kommissionen förse varandra med den information som behövs för att tillämpa denna förordning. I detta syfte bör de som producerar druvor för vinframställning, must och vin upprätta en skördedeklaration eftersom denna information är nödvändig. Medlemsstaterna bör kunna kräva ytterligare information från producenterna. Kommissionen bör kunna anlita extern hjälp vid bedömning av all information.
76. För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör det meddelas föreskrifter om ett förfarande som innebär ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté.
77. De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av de skyldigheter som följer av tillämpningen av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽¹⁾.
78. Den gemensamma organisationen av marknaden för vin bör samtidigt ta vederbörlig hänsyn till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.
79. Den gemensamma organisationen av marknaden för vin bör också tillämpas med hänsyn till de avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget, särskilt dem som utgör en del av Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, särskilt avtalet om tekniska handelshinder⁽²⁾.
80. Övergången från den ordning som följer av förordning (EEG) nr 822/87 och de andra förordningarna inom vintsektorn till systemet i denna förordning kan orsaka problem som inte behandlas i denna förordning. För att sådana problem skall kunna hanteras bör bestämmelser införas som bemyndigar kommissionen att besluta om nödvändiga övergångsåtgärder. Kommissionen bör dessutom ges befogenhet att lösa särskilda praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall innehålla bestämmelser om produktionskapacitet för vin, marknadsmekanismer, producentorganisationer, och branschorganisationer, oenologiska metoder och behandlingar, beteckningar, benämningar, presentation och skydd av produkterna, kvalitetsvin från specificerade områden (fso) samt handel med tredje land.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 86.

2. Den skall tillämpas på följande produkter:

KN-nummer	Beskrivning
a) 2009 60 2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Druvsaft (inbegripet druvmust) Annan druvmust, annan än den i jäsning eller vars jäsning har avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
b) ex 2204	Vin av färska druvor, inbegripet vin som tillsatts alkohol; druvmust, annan än sådan enligt nummer 2009, uteslutet annan druvmust enligt undernummer 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 och 2204 30 98
c) 0806 10 93 0806 10 95 0806 10 97 2209 00 11 2209 00 19	Färska vindruvor andra än bordsdruvor Vinättika
d) 2206 00 10 2307 00 11 2307 00 19 2308 90 11 2308 90 19	Piquettevin Vindruv Återstoder från vindruvpressning

3. Definitionerna av de produktbeteckningar som används i denna förordning finns i bilaga I, definitionerna av begrepp som gäller alkoholhalter i bilaga II, och vinodlingszonerna i bilaga III. Bestämmelser för genomförande av dessa bilagor får antas enligt förfarandet i artikel 75.

4. Produktionsåret för de produkter som omfattas av denna förordning (nedan kallat vinåret) skall börja den 1 augusti varje år och sluta den 31 juli året därpå.

AVDELNING II

PRODUKTIONSKAPACITET

KAPITEL I

PLANTERING AV VINSTOCKAR

Artikel 2

1. Plantering av vinstockar som klassificerats som sorter för vinframställning i enlighet med artikel 19.1 skall vara förbjuden till och med den 31 juli 2010 om den inte genomförs till följd av

a) en nyplanteringsrätt, enligt vad som avses i artikel 3,

b) en återplanteringsrätt, enligt vad som avses i artikel 4, eller

c) en planteringsrätt som beviljats från en reserv, enligt vad som avses i artikel 5 eller i artikel 6.1 om artikel 5.8 tillämpas.

Till och med samma datum skall det även vara förbjudet med ympning av sorter för vinframställning på andra sorter än sådana för vinframställning.

2. Druvor från arealer

a) som har planterats med vinstockar före den 1 september 1998, och

- b) vars produktion, enligt artikel 6.3 eller artikel 7.4 i förordning (EEG) nr 822/87, endast fick avsättas för destillation,

får inte användas för framställning av vin som skall saluföras. Produkter som är framställda av sådana druvor får sättas i omlopp endast för destillation. Dessa produkter får dock inte användas vid framställning av alkohol med en verklig alkoholhalt om 80 volymprocent eller lägre.

3. Om en medlemsstat har sammanställt inventeringen av produktionskapaciteten i enlighet med artikel 16 får den göra undantag från punkt 2. Ett sådant undantag skall beviljas före den 31 juli 2002 och skall innehålla ett tillstånd för berörda arealer att framställa vin som skall saluföras.

Undantaget beviljas

- a) om den berörda odlaren tidigare har röjt vinstockar på en motsvarande areal i rena odlingar, utom i de fall då odlaren har erhållit röjningspremie för den berörda arealen i enlighet med gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning, och/eller
- b) genom att tillåta utnyttjande av återplanteringsrätter som odlaren har erhållit under en period som skall fastställas efter det att den aktuella arealen har planterats. Medlemsstaterna får också för detta ändamål använda de nyskapade planteringsrätter som avses i artikel 6.1, och/eller
- c) om medlemsstaten kan (till kommissionens tillfredsställelse) bevisa att den har outtagna återplanteringsrätter som fortfarande skulle vara giltiga om ansökan för dem hade lämnats in. Dessa rätter får utnyttjas och omfördelas till producenter för en motsvarande areal i rena odlingar, och/eller
- d) om den berörda vinodlaren hade åtagit sig att röja en motsvarande areal i rena odlingar inom en treårsperiod, om arealen har förts in i den berörda medlemsstatens vinodlingsregister.

4. När punkt 3 a eller c tillämpas skall medlemsstaterna ålägga de berörda producenterna en skälig administrativ sanktion för de berörda producenterna.

5. Punkt 3 c får endast tillämpas för en areal vars storlek inte överskrider 1,2% av vinodlingsarealen.

6. När punkt 3 b tillämpas gäller att

- a) om de rätter som odlaren erhåller tas från en reserv, får dessa rätter inte erhållas annat än enligt artikel 5.3 b, och producenten skall betala 150% av det pris som normalt uppbärs av medlemsstaten vid tillämpningen av denna bestämmelse, eller
- b) om odlaren köper en återplanteringsrätt, skall denna rätt omfatta den berörda arealen plus 50% och överskottet på 50% skall överföras till reserven eller reserverna i enlighet med artikel 5 eller läggas till antalet av de enligt artikel 6.1 nyskapade planteringsrätterna, när artikel 5.8 tillämpas.

7. Arealer som planterats med vinstockar som klassificerats som sorter för vinframställning enligt artikel 19.1 och

- a) som planterats från och med den 1 september 1998, där produktionen enligt artikel 6.3 eller artikel 7.4 i förordning (EEG) nr 822/87 enbart fick avsättas till destillation, eller
- b) planterats i strid med planteringsförbudet i punkt 1,

skall röjas. Kostnaderna för sådan röjning skall den berörda producenten själv stå för. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa tillämpningen av denna punkt.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna får bevilja producenter nyplanteringsrätter för arealer

- a) avsedda för nyplantering i samband med fastighetsreglering eller expropriation som i det allmänna intresset genomförs enligt nationell lagstiftning,
- b) avsedda för vinodlingsförsök, eller
- c) avsedda för odling av moderplantor för ympmaterial.

Medlemsstaterna får också bevilja nyplanteringsrätter för arealer vars vin- eller vinprodukter enbart är avsedda att konsumeras av vinodlarens familj.

2. Medlemsstaterna får också bevilja nyplanteringsrätter senast den 31 juli 2003 för arealer avsedda för produktion av kvalitetsvin fso eller bordsvin som beskrivs med en geografisk beteckning om det har konstaterats att produktionen av vinet i fråga, med hänsyn till dess kvalitet, kraftigt understiger efterfrågan.

3. Nyplanteringsrätter skall användas av den producent som beviljats dem på de arealer och för de ändamål som beviljandet gäller.

4. Nyplanteringsrätterna skall utnyttjas före utgången av det andra vinåret efter det år de beviljades. Nyplanteringsrätter andra än de som avses i punkt 1 och som inte utnyttjas på detta sätt under denna period skall överföras till en reserv i enlighet med artikel 5.2. a.

5. Nyplanteringsrätter andra än de som avses i punkt 1 får endast beviljas producenter inom de arealgränser som fastställs i artikel 6.1. I detta syfte

- a) skall medlemsstaterna, innan de nyskapade planteringsrätter som avses i artikel 6 förs till en eller flera reserver, se till att nyplanteringsrätter som beviljas inte minskar volymen av de nyskapade planteringsrätterna enligt artikel 6.1 till ett värde som understiger noll, och
- b) när en medlemsstat har fört de nyskapade planteringsrätter som avses i artikel 6 till en eller flera reserver skall det efterföljande beviljandet av nyplanteringsrätter medföra att planteringsrätter som motsvarar lika stora arealer i rena odlingar som förts till reserven eller reserverna för regionen i fråga förfaller. Om det inte finns tillräckligt med planteringsrätter i den eller de berörda reserverna får nyplanteringsrätter inte beviljas.

Artikel 4

1. Återplanteringsrätter skall vara

- a) återplanteringsrätter som beviljats enligt punkt 2, eller
- b) liknande rätter som förvärvats enligt tidigare gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall bevilja återplanteringsrätter till producenter som har röjt en vinodlingsareal. Medlemsstaterna får bevilja återplanteringsrätter till producenter som åtar sig att röja en vinodlingsareal före utgången av det tredje vinåret efter det att arealen planterades. Återplanteringsrätterna skall gälla en areal som i ren odling motsvarar den röjda arealen eller den areal som skall röjas.

3. Återplanteringsrätterna skall utnyttjas på det företag för vilket de har beviljats. Medlemsstaterna får föreskriva att dessa rätter bara får utnyttjas på vilka rönjningen ägde rum.

4. Utan hinder av punkt 3 får återplanteringsrätter helt eller delvis överföras till ett annat företag inom samma medlemsstat

- a) om en del av företaget i fråga överförs till det andra företaget. I så fall får rätten användas på en areal på det senare företaget som inte är större än den överförda arealen, eller
- b) om arealer på det senare företaget är avsedda för
 - i) produktion av kvalitetsvin fso eller bordsvin som beskrivs med en geografisk beteckning, eller
 - ii) för odling av moderplantor för ympmaterial.

Rätterna får enbart användas för de arealer och för de ändamål som beviljandet avser.

Medlemsstaterna skall se till att tillämpningen av dessa undantag inte medför en allmän ökning av produktionskapaciteten på deras territorium, särskilt när överföringar sker från icke bevattnade till bevattnade arealer.

5. Återplanteringsrätter som förvärvats med stöd av denna förordning skall användas före utgången av det femte vinåret efter utgången av det vinår då den berörda rönjningen genomfördes. Genom undantag får medlemsstaterna förlänga denna period till åtta vinår. Återplanteringsrätter som inte använts under denna period skall överföras till en reserv enligt artikel 5.2. a.

Artikel 5

1. För att förbättra förvaltningen av produktionskapaciteten på nationell eller regional nivå, skall medlemsstaterna inrätta en nationell reserv, och/eller vid behov, regionala reserver av planteringsrätter.

2. Följande rätter skall föras till reserven eller reserverna:

- a) Nyplanteringsrätter, återplanteringsrätter och planteringsrätter som beviljats från reserven och som inte använts inom den tid som anges i artikel 3.4, artikel 4.5 och artikel 5.6.
- b) Återplanteringsrätter som överförts till reserven av producenter som har sådana rätter, vid behov, mot betalning med statliga medel; ersättningens storlek och andra före-

skrifter för betalningen skall bestämmas av medlemsstaterna med hänsyn till parternas rättmätiga intressen.

c) Nyskapade planteringsrätter enligt artikel 6.

3. Medlemsstaterna får bevilja rätter från reserven

a) utan betalning till producenter som är yngre än 40 år, som har nödvändiga yrkeskunskaper och som för första gången etablerar sig på ett vinproducerande företag och som har ledande ställning på företaget, eller

b) mot betalning till staten och i förekommande fall till regionen, till producenter som avser att använda rätterna för att plantera arealer vars produktion har en säker marknad. Medlemsstaterna skall fastställa kriterierna för att bestämma storleken på ersättningen som kan variera beroende på den avsedda slutprodukten från den berörda vinodlingen.

4. Medlemsstaterna skall se till dels att den plats utnyttjas för vilken planteringsrätter har beviljats från en reserv, dels att de använda sorterna och de använda odlingsmetoderna garanterar att den efterföljande produktionen är anpassad till efterfrågan på marknaden och att den berörda avkastningen är typisk för genomsnittet i den region där dessa rätter används, särskilt när planteringsrätter från icke-bevattnade arealer används för bevattnade.

5. Planteringsrätter som förts till en reserv måste fördelas före utgången av det femte vinåret efter utgången av det vinår då de fördes till reserven. Planteringsrätter som inte har beviljats inom den tiden skall förfalla.

6. Planteringsrätter som beviljats från en reserv skall användas före utgången av det andra vinåret efter det vinår då de beviljades. Planteringsrätter som beviljats från en reserv och som inte har använts under denna period skall föras tillbaka till reserven enligt punkt 2 a.

7. Om en medlemsstat inrättar regionala reserver får den meddela föreskrifter om att det är tillåtet att omfördela planteringsrätter mellan de regionala reserverna. Om det finns både regionala och nationella reserver i en medlemsstat får överföringar mellan dessa tillåtas.

De överföringar som avses i denna punkt får göras med förbehåll av en nedsättningskoefficient.

8. Genom undantag från punkterna 1–7 kan en medlemsstats behöriga myndighet välja att inte tillämpa systemet med reserver på villkor att den medlemsstaten kan bevisa att den har ett effektivt system för förvaltning av planteringsrätterna

för hela sitt territorium. Systemet får om så erfordras avvika från relevanta bestämmelser i detta kapitel. Om en medlemsstat har ett sådant system skall återplanteringsrätter som avses i den första meningen i artikel 4.5 förlängas med fem vinår. Den andra meningen i artikel 4.5 skall fortsätta att gälla.

Artikel 6

1. De nyskapade planteringsrätterna inbegripet nyplanteringsrätterna beviljade av en medlemsstat enligt artikel 3.2 skall fördelas enligt följande:

Hektar:

a) Tyskland: 1 534

Grekland: 1 098

Spanien: 17 355

Frankrike: 13 565

Italien: 12 933

Luxemburg: 18

Österrike: 737

Portugal: 3 760

b) Gemenskapsreserv: 17 000

2. De nyskapade planteringsrätterna får bara föras till en reserv eller användas enligt artikel 2.3 b om medlemsstaten har slutfört inventeringen av produktionskapaciteten enligt artikel 16.

3. De nyskapade planteringsrätter som avses i punkt 1 eller som används i enlighet med artikel 2.3 b får föras en gång till reserven.

Artikel 7

1. I detta kapitel avses med

a) *röjning*: fullständigt borttagande av alla vinstockar på en areal som planterats med vinstockar,

b) *plantering*: slutgiltig plantering av vinstockar eller delar av vinstockar, ympade eller inte ympade, i syfte att producera druvor eller inrätta en moderplantkola för ympmaterial,

c) *planteringsrätt*: rätten att plantera vinstockar med stöd av en nyplanteringsrätt, återplanteringsrätt, planteringsrätt

som beviljats från en reserv eller en nyskapad planteringsrätt i enlighet med de villkor som anges i artiklarna 3, 4, 5 och 6,

d) *återplanteringsrätt*: rätten att planterna vinstockar på en areal som i rena odlingar motsvarar den från vilken vinstockar har röjts eller skall röjas i enlighet med villkoren i artikel 4 och artikel 5.8,

e) *dubbelympning*: ("surgreffage"): ympning av en vinstock som redan har ympats en gång tidigare.

2. Närmare bestämmelser för tillämpningen av detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Dessa bestämmelser får särskilt omfatta följande:

— Bestämmelser om destillation av produkter från de vinstockar som avses i artikel 2.7.

— Bestämmelser som gör det möjligt att undvika onödigt stora administrativa pålagor vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

— Det konstaterande som avses i artikel 3.2.

— Den samtidiga förekomsten av vinodlingar som avses i artikel 4.2.

— Tillämpningen av den nedsättningskoefficient som avses i artikel 5.7.

— Förvaltningen av den gemenskapsreserv som avses i artikel 6.1. I bestämmelserna får det för perioden fram till den 31 december 2003 särskilt föreskrivas att nyskapade planteringsrätter ur gemenskapsreserven beviljas medlemsstater för att utnyttjas i regioner där ett tillkommande behov kan påvisas, som kan fyllas genom beviljandet av sådana nyskapade planteringsrätter.

— Bestämmelser för att säkerställa att de nyplanteringsrätterna som har beviljats i enlighet med artikel 3.1 inte underminerar förbudet mot nyplantering i artikel 2.1.

3. Senast den 31 december 2003 och vart tredje år från den tidpunkten skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om hur detta kapitel tillämpas. I förekommande fall får förslag om beviljande av ytterligare nyskapade planteringsrätter bifogas rapporten.

KAPITEL II

BIDRAG FÖR NEDLÄGGNING

Artikel 8

1. Bidrag får lämnas för slutgiltig nedläggning av vinodling på en bestämd areal.

Bidraget får enligt bestämmelserna i detta kapitel beviljas till producenter för uppodlade vinodlingsarealer som används för att producera druvor för vinframställning. Arealen får inte understiga 10 ar.

2. Medlemsstaterna får fastställa i vilka områden bidraget får lämnas. De får också ställa upp villkor för fastställandet, inbegripet villkor som syftar till att säkerställa en balans mellan produktion och ekologi i de berörda regionerna.

3. Beviljandet av bidraget medför att producenten förlorar återplanteringsrätterna med avseende på den areal för vilket bidraget beviljas.

4. Medlemsstaterna skall fastställa bidragsnivån per hektar, med hänsyn till

- företagets jordbruksavkastning eller produktionskapacitet,
- produktionsmetoden,
- den berörda arealen jämförd med företagets totala areal,
- vilken typ av vin som produceras,
- förekomsten av odling som har samband med vinodling.

5. Bidragsnivån får inte överskrida vissa nivåer som kommer att fastställas.

Artikel 9

Följande arealer skall inte berättiga till bidrag:

- Uppodlade vinodlingsarealer i fråga om vilka överträdelser av gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser om planering har konstaterats under en period som kommer att fastställas senare och som inte får överstiga tio vinår.
- Vinodlingsarealer som inte längre brukas.

- c) Vinodlingsarealer som har planterats under en period som kommer att fastställas senare och som inte får överstiga tio vinår.
- d) Vinodlingsarealer för vilka stöd för omstrukturering och omställning har beviljats under en period som kommer att fastställas senare och som inte får överstiga tio vinår.

Artikel 10

Tillämpningsföreskrifter till detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Dessa föreskrifter får särskilt innehålla bestämmelser om

- a) de datum då ansökningarna skall lämnas in och då röjningen skall utföras,
- b) villkoren för att bevilja utbetalningar,
- c) de maximala bidragsnivåer som avses i artikel 8.5,
- d) hänsynstaganden till miljön, och
- e) fastställandet av de perioder som avses i artikel 9.

KAPITEL III

OMSTRUKTURERING OCH OMSTÄLLNING

Artikel 11

1. Ett system för omstrukturering och omställning av vinodlingar införs härmed.
2. Systemet skall ha som mål att anpassa produktionen till efterfrågan på marknaden.
3. Systemet skall omfatta en eller flera av följande åtgärder:
 - a) Omställning till andra sorter, även genom dubbelympning.
 - b) Förflyttning av vinodlingar.
 - c) Förbättringar av den teknik för att förvalta vinodlingar som har avseende på målet för detta system.

Systemet skall inte omfatta normal förnyelse av uttjänta vinodlingar.

4. Systemet får endast tas i anspråk i en medlemsstats regioner, där medlemsstaten har slutfört inventeringen av produktionskapaciteten i enlighet med artikel 16.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall vara ansvariga för omstrukturerings- och omställningsplanerna, inbegripet i förekommande fall godkännande av dessa. Planerna skall följa reglerna i detta kapitel och motsvarande tillämpningsföreskrifter.

Artikel 13

1. Stöd för omstrukturering och omställning skall bara beviljas i fråga om planer som upprättats och, vid behov, godkänts av medlemsstaten. Stöd skall lämnas i följande former:

- a) Kompensation till producenter för förlorade intäkter till följd av genomförandet av planen, och
 - b) bidrag till kostnaderna för omstruktureringen och omställningen.
2. Kompensationen till producenter för förlorade intäkter får antingen innebära
- a) tillåtelse att båda gamla och nya vinstockar, utan hinder av bestämmelserna i kapitel I i denna avdelning, får förekomma samtidigt under en bestämd period på högst tre år, eller
 - b) ekonomisk gottgörelse som skall finansieras av gemenskapen.

3. Gemenskapens bidrag till de kostnader som omstruktureringen och omställningen medför får inte överstiga 50 % av kostnaderna. I regioner som är klassificerade som mål 1 enligt rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽¹⁾ får gemenskapens bidrag dock uppgå till 75 %. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14.4 får medlemsstaterna inte i något fall lämna bidrag till finansieringen.

Artikel 14

1. Kommissionen skall göra preliminära anslagsfördelningar till medlemsstaterna på årsbasis, på grundval av objektiva kriterier med beaktande av särskilda situationer och behov, och

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

ansträngningar som skall göras med hänsyn till målet för systemet.

2. De preliminära fördelningarna skall anpassas till de faktiska utgifterna och på grundval av de reviderade utgiftsprogno­ser som medlemsstaterna överlämnar med beaktande av målet för systemet och tillgängliga medel.

3. Fördelningen av finansiella anslag mellan medlemsstaterna skall ske med beaktande av hur stor andel av gemenskapens vinodlingsareal som den berörda medlemsstaten har.

4. Om ett finansiellt anslag för ett visst antal hektar har beviljats en medlemsstat får denna fördela anslaget på ett större antal hektar än vad som låg till grund för anslaget. I detta sammanhang får medlemsstaten använda nationella medel för att höja det minskade beloppet per hektar upp till det ursprungliga taket per hektar för gemenskapsanslaget.

Artikel 15

Tillämpningsföreskrifter till detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Dessa föreskrifter får särskilt innehålla bestämmelser

- a) om minsta storlek för de berörda vinodlingarna,
- b) om hur återplanteringsrätter som skapats när planerna genomförs får utnyttjas,
- c) som syftar till att hindra en ökning av produktionskapaciteten när detta kapitel tillämpas,
- d) om de maximala stödbeloppen per hektar.

KAPITEL IV

UPPLYSNINGAR OCH ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 16

1. Inventeringen av produktionskapaciteten skall innehålla upplysningar om

- a) de arealer i medlemsstaterna där vinstockar som klassificeras som sorter för vinframställning enligt artikel 19.1 odlas,
- b) sorterna i fråga,
- c) det totala antalet befintliga planteringsrätter,
- d) alla nationella eller regionala bestämmelser som har antagits vid tillämpning av denna avdelning.

2. En medlemsstat får bestämma att inventeringen får göras per region. I detta fall skall emellertid alla regionala inventeringar upprättas före den 31 december 2001. I enlighet med bestämmelserna i denna förordning skall det faktum att en region är försenad med upprättandet av dess inventering inte förhindra att denna avdelning tillämpas på de övriga regionerna i den medlemsstaten.

Artikel 17

1. Kommissionen får göra utvärderingar av
 - a) framställningen av produkter från vinsektorn,
 - b) den industriella användningen av dessa produkter,
 - c) utvecklingstendenserna i fråga om konsumtionen av vin och andra produkter från vinsektorn som är färdiga att konsumeras utan ytterligare bearbetning,
 - d) alla andra uppgifter som är nödvändiga att känna till för att hantera marknaden eller ett system för anpassning av utbudet.
2. Kommissionen får anlita extern hjälp när den gör dessa utvärderingar.
3. Kommissionen skall finansiera en oberoende undersökning av användningen av artkorsade sorter. På grundval av denna undersökning skall kommissionen före den 31 december 2003 förelägga rådet och Europaparlamentet en rapport, som vid behov skall innehålla förslag.

Artikel 18

1. Producenter av druvor avsedda för vinframställning och producenter av druvmust och vin skall varje år deklarerat vilka mängder som producerats av den senaste skörden. Medlemsstaterna får även kräva att försäljare av druvor för vinframställning varje år deklarerar vilka mängder som saluförts från den senaste skörden.

2. Producenter av druvmust och vin och andra näringsidkare än detaljhandlare skall varje år deklarerat sina lager av druvmust och vin, oavsett om dessa hänför sig till innevarande eller tidigare års skörd. Druvmust och vin som importerats från tredje land skall anges särskilt.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall klassificera druvsorter för vinframställning. Alla klassificerade sorter skall höra till arten *Vitis vinifera* eller komma från en korsning mellan denna art och andra

arter av släktet *Vitis*. Följande sorter får inte införas i klassificeringen:

- Noah,
- Othello,
- Isabelle,
- Jacques,
- Clinton,
- Herbémont.

2. I sin klassificering skall medlemsstaterna ange vilka druvsorter som är lämpliga för framställning av vart och ett av de kvalitetsviner som produceras inom deras territorium. Dessa sorter skall vara av arten *Vitis vinifera*.

3. Endast de druvsorter som ingår i klassificeringen får planteras, återplanteras eller ympas inom gemenskapen, i syfte att framställa vin. Denna inskränkning skall inte tillämpas på vinstockar som används för forskning och vetenskapliga försök.

4. Arealer som planteras med druvsorter i syfte att framställa vin och som inte anges i klassificeringen skall röjas, utom om det som produceras på dessa arealer enbart är avsett att konsumeras av vinproducentens familj. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att kontrollera detta undantag.

5. Om sorter stryks ur klassificeringen, skall de röjas inom 15 år efter det att de har strukits.

Artikel 20

De föreskrifter som reglerar gemenskapens vinodlingsregister skall vara de som anges i förordning (EEG) nr 2392/86.

Artikel 21

Kapiteln I och II i denna avdelning skall inte tillämpas i medlemsstater där vinproduktionen inte överstiger 25 000 hektoliter per vinår. Denna produktion skall beräknas på grundval av den genomsnittliga produktionen under de fem föregående vinåren.

Artikel 22

Medlemsstaterna får anta strängare nationella föreskrifter om nyplantering, återplantering av vinstockar eller dubbelympning. De får kräva att de ansökningar och de uplysningar som det finns bestämmelser om i denna avdelning skall kompletteras med andra uppgifter som behövs för att övervaka utvecklingen av produktionskapaciteten.

Artikel 23

1. Föreskrifter för tillämpning av detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Dessa föreskrifter får särskilt innehålla bestämmelser om

- a) utformningen av och detaljeringsgraden i fråga om de uplysningar som krävs för den inventering som avses i artikel 16,
- b) förvaltningen av klassificeringen av de druvsorter som avses i artikel 19,
- c) destinationen för produkter från sorter som inte finns i nämnda klassificering.

2. Bestämmelser om ett följedokument för vegetativt förökningsmaterial av vinstockar och tillämpningsföreskrifter för dess tillämpning, även sådana som rör kontroll, får antas enligt förfarandet i artikel 75.

3. Förordning (EEG) nr 2392/86 får ändras eller upphävas enligt förfarandet i artikel 75.

4. I enlighet med förfarandet i artikel 75 skall det beslutas om huruvida en medlemsstat har slutfört den inventering som avses i artikel 16, och om det beslutet under vissa omständigheter skall återkallas, inbegripet de fall då medlemsstaten har underlåtit att göra den uppdatering av inventeringen som behövs.

AVDELNING III

MARKTNADSMEKANISMER

KAPITEL I

STÖD TILL PRIVAT LAGRING

Artikel 24

1. Stöd skall lämnas till producenter för privat lagring av

- a) bordsvin
- b) druvmust, koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust.

2. Stödet skall lämnas under förutsättning att ett långfristigt avtal om lagring ingås med interventionsorganen under perioden den 16 december–15 februari året därpå, på villkor som kommer att fastställas.

3. Långfristiga lagringsavtal skall ingås för en period som löper ut

a) tidigast den 1 september efter det att avtalet har ingåtts i fråga om bordsvin och tidigast den 1 augusti efter det att avtalet har ingåtts i fråga om druvmust, koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad, och

b) senast den 30 november efter den dag då avtalet ingicks.

Artikel 25

1. Ingåendet av lagringsavtal skall vara förenat med villkor, särskilt med avseende på de berörda produkternas kvalitet.

2. Lagringsavtal för bordsvin skall innehålla villkor om att stödutbetalningarna, och därmed producentens motsvarande skyldigheter, får upphöra för hela eller en del av den lagrade mängden, om marknadspriserna för den aktuella typen av bordsvin överstiger en nivå som kommer att fastställas.

3. Stödbeloppet för privat lagring får endast täcka tekniska lagringskostnader samt ränteavgifter, för vilka schablonbelopp kommer att fastställas.

4. För koncentrerad druvmust får detta belopp anpassas med en koefficient som motsvarar koncentrationsgraden.

Artikel 26

1. Närmare föreskrifter för tillämpning av detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Dessa föreskrifter får särskilt innehålla bestämmelser om

— fastställandet av den nivå, de schablonbelopp och den koefficient som anges i artikel 25,

— att långfristiga lagringsavtal för bordsvin endast får ingås för särskilda bordsviner,

— att druvmust som omfattas av ett långfristigt lagringsavtal helt eller delvis får omvandlas till koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust under avtalets giltighetstid,

— tillämpningen av villkoren för upphörande av stödutbetalningar enligt artikel 25.2,

— att druvmust och koncentrerad druvmust avsedda för framställning av druvsaft inte får omfattas av långfristiga lagringsavtal,

— avtalens löptid.

2. Enligt förfarandet i artikel 75 får bestämmelser fastställas om

— att stödprogrammet för privat lagring inte skall tillämpas om det tydligt framgår av marknadsläget att programmet inte är motiverat, och

— att möjligheten att ingå ytterligare långfristiga lagringsavtal får avbrytas när som helst om det motiveras av marknadsläget och särskilt av den takt med vilken avtal redan har ingåtts.

KAPITEL II

DESTILLATION

Artikel 27

1. Det skall vara förbjudet att överpressa krossade eller okrossade druvor och att pressa vindruv. Det skall vara förbjudet att jäsa om pressrester för andra ändamål än destillation.

2. Filtrering och centrifugering av vindruv skall inte betraktas som pressning om

a) de framställda produkterna är av fullgod handelskvalitet, och

b) den inte torkar in.

3. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer med undantag av de personer och sammanslutningar som avses i punkt 7, som har framställt vin, skall vara skyldiga att leverera samtliga biprodukter från denna vinframställning till destillation.

4. Mängden alkohol i biprodukterna skall vara minst 10% av volymen alkohol i det vin som har producerats, om vinet har framställts direkt av druvor. Frånsett undantag av tekniska skäl får den inte vara mindre än 5% om vinet har framställts av druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt icke färdigjäst vin. Om den avsedda procentsatsen inte skulle uppnås, måste de som omfattas av detta krav leverera en kvantitet vin från den egna produktionen, för att på så sätt säkerställa att dessa procentsatser uppnås.

Undantag får göras från punkt 3 och punkt 4 första stycket för producentkategorier som kommer att fastställas, för vissa produktionsområden och för vin som skall destilleras enligt artikel 28.

5. Leveransskyldigheten i punkt 3 får istället uppfyllas genom leverans av vin till en vinägerproducent.

6. De fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, med undantag av de personer och sammanslutningar av personer som avses i punkt 7, som innehar biprodukter från annan bearbetning av druvor än vinframställning skall leverera dessa till destillation.

7. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som bearbetar druvor som har skördats i vinodlingszon A eller i den tyska delen av vinodlingszon B eller i områden som är planterade med vinstockar i Österrike skall vara skyldiga att under övervakning och på villkor som skall fastställas undanskaffa biprodukten av denna bearbetning.

8. De personer eller sammanslutningar av personer som är underkastade de skyldigheter som avses i punkt 3 eller den som avses i punkt 6 kan befrias från denna skyldighet genom att undanskaffa biprodukterna från vinframställningen under övervakning och på villkor som skall fastställas.

9. Uppköpspriset för pressrester, vindruv och vin som har levererats till destillation enligt denna artikel skall vara 0,996 euro per volymprocent/hl.

10. Det pris som betalas av destillatören får inte understiga uppköpspriset.

11. Destillatören får

- a) antingen ta emot stöd för den produkt som skall destilleras, förutsatt att den produkt som erhålls genom destillationen har en alkoholhalt på minst 52 volymprocent, eller
- b) leverera den produkt som erhålls genom destillationen till interventionsorganet, förutsatt att den har en alkoholhalt på minst 92 volymprocent.

Om vinet har tillsatts alkohol för destillation före leverans till destillatören skall stödet enligt a utbetalas till producenten av det vin som tillsatts alkohol, och den destillerade produkten får inte levereras till interventionsorganet.

12. Det får beslutas att leverans av alkohol till interventionsorganet får ersättas med leverans till en aktör som har lämnat in ett anbud inom ramen för utförsäljningar som organiseras för att avsätta destillationsprodukter och som har antagits enligt förfarandet i artikel 31.1.

13. Punkterna 1–12 skall inte tillämpas på druvsaft och koncentrerad druvsaft, eller druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.

Artikel 28

1. Om vin framställs av en druvsort som i klassificeringen för samma administrativa enhet finns upptagen både som en druvsort för vinframställning och som en sort avsedd för andra ändamål, skall den mängd vin som överstiger den normalt framställda mängden och som inte exporteras under det berörda vinåret destilleras före ett datum som skall fastställas. Om inte undantag medges, får detta vin inte flyttas annat än till destilleri.

2. Den mängd vin som normalt framställs skall fastställas med utgångspunkt från

- a) de mängder som har framställts under en referensperiod som skall fastställas, och
- b) den mängd vin som har använts för traditionella användningsområden.

3. Uppköpspriset för vin som har levererats till destillation enligt denna artikel skall vara 1,34 euro per volymprocent/hl. Detta pris får variera under ett visst vinår under förutsättning att genomsnittspriset under detta vinår förblir 1,34 euro per volymprocent/hl.

4. Det pris som betalas av destillatören får inte understiga inköpspriset.

5. Destillatören får

- a) antingen ta emot stöd för den produkt som skall destilleras, förutsatt att den produkt som erhålls genom destillationen har en alkoholhalt på minst 52 volymprocent, eller
- b) leverera den produkt som erhålls genom destillationen till interventionsorganet, förutsatt att den har en alkoholhalt på minst 92 volymprocent.

Om vinet har tillsatts alkohol för destillation före leverans till destillatören skall stödet enligt a utbetalas till producenten av det vin som tillsatts alkohol och den destillerade produkten får inte levereras till interventionsorganet.

6. Det får beslutas att leverans av den alkoholhaltiga produkten till interventionsorganet får ersättas med leverans till en aktör som har lämnat in ett anbud inom ramen för utförsäljningen som organiseras för att avsätta destillationsprodukter och som har antagits enligt förfarandet i artikel 31.1.

7. Denna artikel skall tillämpas trots artikel 1.2.

Artikel 29

1. Gemenskapen får lämna stöd för destillation av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin för att stödja vinmarknaden och därigenom underlätta den fortsatta försörjningen av vindestillat till de delar av sektorn för spritdrycker där användning av sådan alkohol är traditionellt betingad.
2. Detta stöd skall lämnas i form av ett första stöd och ett sekundärt stöd som betalas ut till destillatören.
3. Det primära stödet skall lämnas på grundval av den volym bordsvin och den volym vin som lämpar sig för framställning av bordsvin som destillerats.
4. Det primära stödet skall tillämpas på grundval av ett kontraktssystem mellan destillatörer och vinproducenter. Ett minimipris skall fastställas som skall betalas av destillatörerna till vinproducenterna. Det får variera under ett visst vinår under förutsättning att det genomsnittliga priset för detta vinår förblir 2,488 euro per volymprocent/hl.
5. Nivån på det primära stödet skall spegla
 - a) behovet av att det genomsnittliga minimipris som destillatörer betalar till vinproducenter under ett visst vinår motsvarar den nivå som anges i punkt 4,
 - b) behovet av att upprätthålla försörjningen till traditionella avsättningsmarknader inom sektorn för spritdrycker till konkurrenskraftiga priser.
6. Det sekundära stödet skall lämnas i form av en betalning för att täcka skäliga kostnader för lagring av den framställda produkten. Avsikten med stödet är att underlätta funktionen av det primära stödsystemet.

Artikel 30

1. Krisdestillation får vidtas om marknaden störs till följd av ovanligt stora överskott och/eller kvalitetsproblem.
2. Syftet med åtgärden skall vara
 - a) att eliminera särskilda överskott, och
 - b) att säkerställa en kontinuerlig försörjning från en skörd till en annan.
3. Åtgärden skall vara frivillig för producenterna.
4. Åtgärden får begränsas till vissa kategorier vin eller till vissa produktionsområden. Den får endast tillämpas på kvalitetsviner fso på begäran av den berörda medlemsstaten.

5. Ett kriterium för åtgärdens införande kan vara en påvisbar försämring under en viss tid av marknadspriset för en viss vinkategori eller för vin från vissa produktionsområden.

6. Om gemenskapen skulle utnyttja denna åtgärd under tre på varandra följande år för en viss typ av vin (i ett visst område) skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om den ihållande krisen med förslag i förekommande fall.

Artikel 31

1. Alkohol som övertas av interventionsorganet skall avsättas antingen vid offentlig auktion eller genom ett anbudsförfarande. När sådan alkohol avsätts skall myndigheterna i möjligaste mån undvika att påverka avsättningsmarknaderna för alkohol som traditionellt är beroende av att sådana avsättningsmarknader finns. Den får inte avsättas inom sektorn för alkohol för konsumtion.

2. Om försörjningen, genom tillämpning av artiklarna 27, 28 och 29, inte säkerställs i den del av den sektor där det är obligatoriskt att använda vinalkohol, får det emellertid beslutas att sådan alkohol får avsättas inom den sektorn.

Artikel 32

1. Det uppköpspris som fastställs för varje destillation, utom den som avses i artikel 27, och som gäller för viner som har framställts av producenter som har ökat alkoholhalten genom tillsats av sackaros eller druvmust och som har fått del av det stöd som anges i artikel 34, skall inom varje vinodlingsområde minskas med ett lika stort schablonbelopp beräknat på grundval av den stödnivå som avses i artikel 34, och på grundval av ökningen av den alkoholhalt som föreskrivs för vinodlingsområdet i fråga.

2. Om den berörda producenten så begär, skall minskningen endast tillämpas på de kvantiteter med avseende på vilka alkoholhalten ökat enligt punkt 1.

Artikel 33

1. Föreskrifter för tillämpningen av detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Dessa föreskrifter får särskilt innehålla bestämmelser om

- a) de undantag som avses i detta kapitel,
- b) i fråga om artiklarna 27 och 28, de villkor enligt vilka destillationen skall genomföras, bedömningen av alkoholhalten i det vin som har framställts, de villkor enligt vilka produk-

ter får levereras till interventionsorganet och uppköpspriserna för de destillationsprodukter som kan övertas av interventionsorganen eller de kriterier som gäller för att bestämma dessa priser,

- c) de miniminormer som pressrester och vindruv skall uppfylla,
- d) de villkor som skall gälla för undanskaffande under övervakning enligt artikel 27.7,
- e) den mängd vin som normalt framställs, enligt vad som anges i artikel 28.2,
- f) förfarandet för tillämpningen av den åtgärd som avses i artikel 30, inklusive de produkter som omfattas av åtgärden och flödet av destillerade produkter särskilt för att undvika störningar på marknaden för alkohol och spritdrycker,
- g) möjligheten att anpassa det uppköpspris som anges i artikel 28.3, och
- h) fastställande av det minimipris som anges i artikel 29.4.

2. Storleken på de stöd som avses i artiklarna 27 och 28 skall göra det möjligt att avsätta de erhållna produkterna, storleken på det stöd som avses i artikel 29 och regler som fastställer vilka omständigheter som kan leda till att den åtgärd som avses i artikel 30 utlöses, och nivån på och formen för gemenskapens ekonomiska stöd för den åtgärden skall fastställas genom förfarandet i artikel 75.

KAPITEL III

STÖD FÖR ANVÄNDNING AV DRUVMUST

Artikel 34

1. Härigenom införs ett stöd för användning av
 - a) koncentrerad druvmust, och
 - b) rektifierad koncentrerad druvmust,

som framställts i gemenskapen, när dessa används för att öka alkoholhalten för vinprodukter för vilka en sådan ökning är tillåten enligt denna förordning.

2. Stödet får förbehållas produkter som kommer från vinodlingszonerna C III, om handelsflöden för druvmust och vin till blandning inte kan upprätthållas utan denna åtgärd.

3. Stödbeloppet skall fastställas i euro per volymprocent potentiell alkoholhalt och per hektoliter koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust, med beaktande av skillnaden mellan kostnaden för berikning genom tillsats av dessa produkter och genom tillsats av sackaros.

Artikel 35

1. Härigenom införs ett stöd för användning av
 - a) druvmust och koncentrerad druvmust som producerats inom gemenskapen för framställning av drusvsaft eller andra livsmedelsprodukter av sådan drusvsaft,
 - b) druvmust och koncentrerad druvmust som produceras inom zonerna C III för framställning i Förenade kungariket och Irland av produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00, för vilka dessa medlemsstater, i enlighet med punkt C 2 i bilaga VII, får tillåta att det används en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår,
 - c) koncentrerad druvmust som framställts inom gemenskapen som huvudsbeståndsdel i en rad produkter som saluförs i Förenade kungariket och Irland med tydliga anvisningar till konsumenten om hur man av dem framställer en vinliknande dryck (hemgjort vin).

2. Med avvikelse från punkt 1 b, och om det emellertid visar sig att den geografiska begränsning som berör produktionen av druvmust och koncentrerad druvmust enligt punkt 1 b medför en snevridning av konkurrensen, får det beslutas att detta stöd skall utvidgas till att omfatta druvmust och koncentrerad druvmust som produceras i andra regioner inom gemenskapen än inom zonerna C III.

3. De stöd som avses i punkt 1 skall endast lämnas för användning av produkter som härrör från druvsorter som är klassificerade enbart som druvor för vinframställning eller både som en druvsort för vinframställning och som en sort avsedd för andra ändamål och får likaså lämnas för sådana druvor med ursprung i gemenskapen som kommer från samma sorter.

4. Stödbeloppen skall fastställas så att anskaffningskostnaderna för druvmust och koncentrerad druvmust med ursprung inom gemenskapen ligger på en nivå som gör det möjligt att behålla de traditionella avsättningsmarknaderna för dessa produkter.

5. En del, som skall fastställas, av det stöd som avses i punkt 1 a skall användas för att organisera kampanjer för att främja konsumtion av druvsaft. För att organisera dessa kampanjer får stödet fastställas till en högre nivå än vad som följer av tillämpningen av punkt 4.

Artikel 36

Föreskrifter för tillämpning av detta kapitel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Dessa föreskrifter skall särskilt innehålla bestämmelser om

- a) villkoren för att lämna det stöd som avses i artikel 34.1,
- b) de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa kontrollen av de produkter som avses i artikel 35.1,
- c) det stödbelopp som avses i artiklarna 34 och 35 skall fastställas innan varje vinår börjar,
- d) det beslut som avses i artikel 35.2.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 37

Producenter som omfattas av de skyldigheter som avses i artiklarna 27 och 28 får omfattas av de interventionsåtgärder som följer av denna avdelning, under förutsättning att de under en referensperiod som skall fastställas har uppfyllt de ovan angivna skyldigheterna. Den perioden skall, liksom föreskrifterna för tillämpning av denna artikel, antas enligt förfarandet i artikel 75.

Artikel 38

1. Om orimligt höga priser noteras på gemenskapsmarknaden för en viss vintyp och det är sannolikt att denna situation kommer att bestå och således orsaka störningar på denna marknad, får kommissionen vidta de åtgärder som är nödvändiga.

2. Om det behövs för att stödja marknaden för bordsvin, får interventionsåtgärder som gäller de produkter som anges i artikel 1.2 b och som inte är bordsviner, antas enligt förfarandet i artikel 75.

AVDELNING IV

PRODUCENTORGANISATIONER OCH BRANSCHORGANISATIONER

KAPITEL I

PRODUCENTORGANISATIONER

Artikel 39

1. Med producentorganisation avses, om den är erkänd i enlighet med denna förordning, varje juridisk person

- a) som har bildats på eget initiativ av producenter av de produkter som omfattas av denna förordning,
- b) som särskilt syftar till att för sina medlemmar
 - i) säkerställa produktionsplaneringen och anpassa denna till efterfrågan, särskilt vad gäller kvalitet och kvantitet,
 - ii) främja koncentrationen av utbudet och utsläppandet på marknaden av deras produktion,

iii) minska produktionskostnaderna och stabilisera produktionspriserna,

iv) främja miljövänliga odlings- och produktionsmetoder och teknik för avfallshantering som är miljövänlig, särskilt för att skydda kvaliteten på vatten, mark och landskap, samt för att bevara och/eller främja den biologiska mångfalden.

2. Producentorganisationer som är erkända i enlighet med denna förordning skall ha möjlighet att ålägga lämpliga sanktioner för medlemmarna och åsidosätter sina skyldigheter enligt stadgarna.

3. Som en producentorganisation enligt denna förordning får medlemsstaterna erkänna dem som ansöker om ett erkännande, på villkor att

- a) de uppfyller kraven i punkterna 1 och 2 och att de kan, tillsammans med övrigt underlag, visa att de har ett lägsta antal medlemmar och en lägsta avsättningsbar produktionsvolym,

- b) der erbjuder tillräckliga garantier i fråga om verksamhetens genomförande, varaktighet och effektivitet,
- c) de gör det faktiskt möjligt för medlemmarna att få det tekniska stöd som behövs för att införa miljövänliga odlingsmetoder.

Artikel 40

1. Medlemsstaterna skall
 - a) inom tre månader efter det att ansökan och relevant underlag lämnats in besluta om huruvida en producentorganisation skall erkännas,
 - b) regelbundet utföra kontroller för att säkerställa att producentorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande, besluta om de sanktioner som skall tillämpas om organisationerna inte uppfyller villkoren och behov besluta att återkalla erkännandet,
 - c) inom två månader till kommissionen anmäla varje beslut om beviljande av en ansökan om erkännande eller om återkallelse av ett erkännande.
2. Kommissionen skall genom kontroller säkerställa att bestämmelserna i artikel 39 och punkt 1 b i den här artikeln följs och efter sådana kontroller i förekommande fall begära att medlemsstaten återkallar erkännandet.

KAPITEL II

BRANSCHORGANISATIONER

Artikel 41

1. För att marknaden för kvalitetsviner fso och bordsviner med geografisk beteckning skall fungera bättre får de producerande medlemsstaterna, särskilt för att genomföra branschorganisationernas beslut, fastställa regler för saluföringen som rör reglering av utbudet när produkten släpps ut på marknaden för första gången på villkor att dessa regler innebär att produkterna läggs på reserv och/eller gradvis släpps ut och att de inte rör några andra samordnade förfaranden såsom
 - fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,
 - blockering av en alltför stor procentandel av den normala årliga skörden och, generellt, alla former av onormal begränsning av utbudet,

— vägran att utfärda det eller de nationella intyg och/eller gemenskapsintyg som krävs för omsättning och saluföring av vinprodukter om saluföringen är i överensstämmelse med ovannämnda regler.

2. De regler som avses i punkt 1 skall i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

3. De medlemsstater som har utnyttjat möjligheterna enligt punkt 1 skall varje år förelägga kommissionen en rapport om de beslut som har fattats om detta under det föregående året. Kommissionen skall kontrollera att dessa beslut är i överensstämmelse med gemenskapsrätten, särskilt bestämmelserna om fri rörlighet (artiklarna 28–31 i fördraget), konkurrens (artiklarna 81–86 i fördraget) och principen om icke-diskriminering (artikel 34.3 i fördraget).

4. De organisationer som avses i punkt 1 skall bl.a. bedriva flera av följande verksamheter i ett eller flera områden i gemenskapen, med beaktande av konsumenternas intressen:

- i) Förbättra kunskapen om och insynen i produktionen och på marknaden.
- ii) Bidra till en bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar.
- iii) Utarbeta standardkontrakt som är i överensstämmelse med gemenskapsbestämmelserna.
- iv) Sörja för ett effektivare utnyttjande av produktionskapaciteten.
- v) Erbjud information och utföra den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknads behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd.
- vi) Hitta metoder för att begränsa användningen av växtskyddsprodukter och andra tillsatser och säkerställa produktkvalitet och bevarandet av mark och vatten.
- vii) Utveckla metoder och instrument för att förbättra produktkvalitet i alla stadier av produktionen, vinframställningen och saluföringen.
- viii) Ta det ekologiska jordbruket i anspråk och skydda det liksom ursprungs- och kvalitetsbeteckningarna och de geografiska beteckningarna.
- ix) Främja bland annat integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.

AVDELNING V

OENOLOGISKA METODER OCH BEHANDLINGAR, BETECKNINGAR OCH BENÄMNINGAR,
PRESENTATION OCH SKYDD

KAPITEL I

OENOLOGISKA METODER OCH BEHANDLINGAR

Artikel 42

1. Tillåtna oenologiska metoder och behandlingar införs för framställning av andra produkter som omfattas av denna förordning än druvsaft och koncentrerad druvsaft samt druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.

2. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får endast användas för att säkerställa att framställning, lagring och förädling av produkten sker på ett korrekt sätt.

3. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av vatten, utom då det krävs av särskilda tekniska skäl, eller tillsats av alkohol, med undantag för färsk druvmust vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol, likörvin, mousserande vin, vin avsett för destillation som har tillsats alkohol, och på villkor som kommer att bestämmas, pärlande vin.

4. Medlemsstaterna får i fråga om oenologiska metoder och behandlingar införa strängare villkor för att säkerställa att kvalitetsvin fso och bordsvin som beskrivs med en geografisk beteckning och som framställs inom deras territorium samt mousserande vin och likörvin bevarar de egenskaper som är kännetecknande för dessa produkter. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa villkor och kommissionen skall i sin tur underrätta övriga medlemsstater.

5. Om inte något annat har beslutats får endast druvsorter som i den klassificering som fastställs enligt artikel 19 är upptagna som druvsorter för vinframställning, eller produkter som härrör från dessa, användas i gemenskapen för framställning av

- a) druvmust vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol,
- b) koncentrerad druvmust,
- c) rektifierad koncentrerad druvmust,
- d) vin som lämpar sig för framställning av bordsvin,
- e) bordsvin,
- f) kvalitetsvin fso,

g) likörvin,

h) delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor,

i) vin framställt av övermogna druvor.

6. Blandning ("coupage") av ett vin som lämpar sig för framställning av ett vitt bordsvin eller av ett vitt bordsvin med ett vin som lämpar sig för framställning av ett rött bordsvin eller med ett rött bordsvin får inte ske för framställning av ett bordsvin.

I vissa fall, som skall fastställas, skall denna bestämmelse dock inte förhindra att en sådan blandning enligt det första görs, under förutsättning att slutprodukten har egenskaper som ett rött bordsvin.

Trots vad som sägs i första stycket är en sådan blandning tillåten till och med den 31 juli 2005 i områden där denna metod är traditionellt betingad i enlighet med regler som skall fastställas.

Artikel 43

1. Tillåtna oenologiska metoder och behandlingar fastställs i bilagorna IV och V.

2. Särskilt kan följande metoder och behandlingar nämnas:

— De tillåtna oenologiska metoder och behandlingar som gäller berikning, syratillsats, avsyring och sötning samt regler för högsta tillåtna halt av svaveldioxid och flyktiga syror anges i punkterna A–G i bilaga V.

— Tillåtna oenologiska metoder och behandlingar samt regler för framställning av mousserande vin och mousserande kvalitetsvin anges i punkterna H och I i bilaga V.

— Tillåtna oenologiska metoder och behandlingar samt regler för framställning av likörvin anges i punkt J i bilaga V.

Artikel 44

1. Av de produkter som omfattas av KN-nummer 2204 10, 2204 21 och 2204 29 får endast likörvin, mousserande vin, mousserande vin med tillsatt koldioxid, pärlande vin, pärlande vin med tillsatt koldioxid, kvalitetsvin fso, bordsviner och, vid behov, utan hinder av artikel 45, legalt importerade viner

utbjudas till försäljning eller levereras för direkt konsumtion inom gemenskapen.

2. Med undantag av vin på flaska beträffande vilket det kan visas att tappningen skedde före den 1 september 1971, får vin, bortsett från kvalitetsvin som härrör från druvor av de druvsorter som avses i artikel 42.5, men som inte svarar mot definitionerna i punkterna 12–18 i bilaga I, endast användas för att konsumeras av vinodlarens familj, för framställning av vinättika eller för destillation.

3. Under år med ogynnsamma väderleksförhållanden får det beslutas att produkter från vinodlingszonerna A och B som inte har den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för den berörda zonen, får användas inom gemenskapen för framställning av mousserande vin och mousserande vin med tillsatt koldioxid, förutsatt att sådant vin har en verklig alkoholhalt av minst 8,5 volymprocent eller för framställning av pärlande vin med tillsatt koldioxid. I dessa fall skall berikningen av vinerna ske med iakttagande av de gränsvärden som avses i punkt D 5 i bilaga V.

4. Utan att det påverkar strängare bestämmelser som medlemsstaterna tillämpar för framställning inom deras territorium av produkter som inte omfattas av KN-nummer 2204 10, 2204 21 och 2204 29, får färsk druvmust vars jäsnings har avbrutits genom tillsats av alkohol endast användas för framställning av sådana produkter.

5. Druvsaft och koncentrerad druvsaft från gemenskapen får inte omvandlas till vin eller tillsättas vin. Dessa produkter skall kontrolleras med hänsyn till deras användningsområde. De får inte jäsas till alkohol inom gemenskapens territorium.

6. Bestämmelser i punkterna 4 och 5 skall inte tillämpas på produkter avsedda för framställning i Förenade kungariket och Irland av produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 för vilka dessa medlemsstater får tillåta användning av en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår i enlighet med punkt C 2 i bilaga VII.

7. Vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, men som inte uppnår den lägsta verkliga alkoholhalt i volymprocent som krävs för bordsvin, får endast släppas ut på marknaden för framställning av mousserande vin, framställning av vinättika, destillation eller andra industriella ändamål. Berikning av sådant vin och blandning ("coupage") av det med bordsvin i syfte att höja dess verkliga alkoholhalt i volymprocent till den nivå som krävs för bordsvin, får endast äga rum hos vinproducenten eller för dennes räkning.

8. Med undantag av alkohol, eau-de-vie och piquettevin, får varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion framställas av vindruv eller pressrester.

9. Piquettevin får, om det är tillåtet att framställa detta i den berörda medlemsstaten, endast användas till destillation eller för husbehovskonsumtion.

10. Vin som tillsatts alkohol för destillation får endast användas för destillation.

11. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor får endast släppas ut på marknaden för framställning av likörvin och endast inom de vinodlingsområden där detta var brukligt den 1 januari 1985 och av vin framställda av övermogna druvor.

12. Färsk druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, färsk druvmust vars jäsnings har avbrutits, genom tillsats av alkohol, druvsaft och koncentrerad druvsaft med ursprung i tredje land får inte förvandlas till vin eller tillsättas i vin på gemenskapens territorium.

13. De produkter som avses i punkt 12 får inte genomgå alkoholjäsnings på gemenskapens territorium. Denna bestämmelse skall inte gälla produkter som är avsedda för framställning i Förenade kungariket och Irland av produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 för vilka, enligt punkt C 2 i bilaga VII, medlemsstaterna får tillåta användandet av en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår.

14. Blandning ("coupage") av ett vin från tredje land med ett vin från gemenskapen och blandning på gemenskapens geografiska territorium av viner från tredje land är förbjudet.

15. Rådets får fatta beslut om undantag från punkt 12, från den första meningen i punkt 13 och från punkt 14 i enlighet med gemenskapens internationella åligganden.

Artikel 45

1. Om inte undantag gjorts får följande produkter inte bjudas ut eller levereras för direkt konsumtion:

a) Produkter som omfattas av KN-nummer 2204 10, 2204 21, 2204 29 och 2204 30 10, som har varit föremål för oenologiska metoder som inte är tillåtna enligt gemenskapens regler, eller om detta är tillåtet, enligt nationella bestämmelser, oavsett om de är importerade eller inte.

b) Produkter som avses i artikel 1.2 a, b och c som inte är av sund och god marknadsmässig kvalitet.

c) Produkter som avses i artikel 1.2 som inte svarar mot definitionerna i bilaga I.

2. De undantag som avses i punkt 1 för importerade produkter skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 133 i fördraget.

Artikel 46

1. Föreskrifter för tillämpning av detta kapitel och bilagorna IV och V skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Föreskrifterna skall särskilt innehålla bestämmelser om

- a) när det gäller punkt A i bilaga V, övergångsåtgärder för vin framställt före den 1 september 1986 och ändringar i förteckningarna över viner i punkt 2,
- b) när det gäller bilaga IV och bilaga V, begränsningarna och vissa villkor för tillämpningen av oenologiska metoder och behandlingar som avses i bilagor med undantag för de begränsningar och villkor som fastställts i ovannämnda bilagor,
- c) de beslut, undantag, avvikelser, villkor och förteckningar som avses i detta kapitel och bilaga V,
- d) tillämpningen av punkterna C–G i bilaga V på produkter som har skördats i områden i gemenskapen som inte ingår i de vinodlingszoner som anges i bilaga III,
- e) när det gäller punkt J i bilaga V, de förteckningar som avses i punkt 2 b och punkt 6, de undantag som avses i punkt 4 b och det förfarande för deklaration och registrering som avses i punkt 6.

2. Följande föreskrifter skall antas enligt förfarandet i artikel 75:

- a) De bestämmelser som gäller för jämförelsen mellan vissa oenologiska metoder och behandlingar som tillämpas i tredje land och de som avses i artikel 43.1 och bilaga IV.
- b) Bestämmelser för blandning ("coupage") av must och vin.
- c) De specifikationer för renhet och identitet för ämnen som ingår i oenologiska metoder.
- d) Administrativa föreskrifter för att genomföra tillåtna oenologiska metoder och behandlingar. Föreskrifterna får innehålla bestämmelser om att vissa oenologiska metoder och

behandlingar endast får användas under överinseende av en av medlemsstaten godkänd person som har tillräckliga kunskaper för att kunna garantera att produkten uppfyller kraven på kvalitet, livsmedelshygien och hälsa.

e) Villkoren för innehav, omsättning och användning av de produkter som avses i artikel 45, eller förteckningar över produkter undantagna från kraven i nämnd artikel, liksom de kriterier som i enskilda fall gör det möjligt att undvika alltför stor stränghet samt de villkor enligt vilka medlemsstaterna får tillåta innehav, omsättning och användning av andra produkter än de som avses i artikel 45.1 som inte uppfyller bestämmelserna i denna förordning eller bestämmelser som har antagits enligt denna förordning.

f) Allmänna regler för användning för försöksändamål av annars icke tillåtna oenologiska metoder och behandlingar.

3. Föreskrifter om analysmetoder för att bestämma sammansättningen av de produkter som omfattas av denna förordning och föreskrifter som gör det möjligt att fastställa om dessa produkter har genomgått någon behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Vid behov skall gränsvärden för ämnen vars förekomst tyder på att vissa oenologiska metoder har använts och tabeller med jämförande analysdata antas enligt samma förfarande.

Om gemenskapsbestämmelser saknas för analysmetoder eller för de föreskrifter som avses i första stycket för spårande och kvantitetsbestämning av de ämnen som söks i den berörda produkten, skall följande analysmetoder användas:

- a) De metoder som har antagits av Internationella vinkontorets generalförsamling (OIV) och har offentliggjorts av detta organ.
- b) Om det inte finns någon analysmetod bland de metoder som avses i punkt a, en analysmetod som uppfyller Internationella standardiseringskommissionens standarder (ISO).
- c) Om metoder enligt punkterna a och b saknas och med hänsyn till metodens precision, repeterbarhet och reproducerbarhet:
 - i) En analysmetod som är tillåten i den berörda medlemsstaten, eller
 - ii) vid behov, en annan lämplig analysmetod.

Automatiserade analysmetoder som används i stället för gemenskapsmetoder skall anses likvärdiga med de gemenskapsmetoder för analys som avses i första stycket, förutsatt att det enligt förfarandet i artikel 75 har fastställts att de erhållna resultaten med avseende på precision, repeterbarhet och reproducerbarhet är minst likvärdiga med de resultat som erhålls med motsvarande gemenskapsmetod.

KAPITEL II

BETECKNING, BENÄMNING, PRESENTATION OCH SKYDD FÖR VISSA PRODUKTER

Artikel 47

1. I detta kapitel och i bilagorna VII och VIII återfinns regler om beteckning, benämning och presentation av vissa av de produkter som omfattas av denna förordning samt även skydd av vissa beteckningar, begrepp och termer. Reglerna skall särskilt syfta till att

- a) skydda konsumenternas legitima intressen,
- b) skydda producenternas legitima intressen,
- c) se till att den inre marknaden fungerar väl,
- d) främja utvecklingen av kvalitetsprodukter.

2. Reglerna som avses i punkt 1 skall särskilt omfatta bestämmelser som

- a) kräver att vissa begrepp används,
- b) på vissa villkor tillåter användning av vissa begrepp,
- c) tillåter användning av andra begrepp, inbegripet uppgifter som kan vara till nytta för konsumenterna,
- d) reglerar skydds- och övervakningsordningen för vissa begrepp,
- e) reglerar användning av geografiska beteckningar och traditionella begrepp,
- f) reglerar märkning av produkter som är importerade eller när så är tillåtet enligt denna förordning, framställda av dessa produkter, för att säkerställa att konsumenterna är

informerade om den berörda produktens art och att den senare inte är märkt som gemenskapsprodukt eller som en medlemsstats produkt.

3. De bestämmelser som avses i punkt 1 är tillämpliga för att beteckna de produkter som anges där

- a) på etiketten,
- b) i registren, på följedokument och på andra handlingar som föreskrivs i gemenskapsbestämmelser, nedan kallade officiella handlingar, med undantag för tullhandlingar,
- c) på handelsdokument, bland annat fakturor och leveransaviser, och
- d) i reklam, under förutsättning att särskilda bestämmelser förskrivs i denna förordning.

4. De bestämmelser som avses i punkt 1 skall tillämpas för att presentera de produkter som anges i den när det gäller

- a) behållare, inbegripet förslutningsanordningar,
- b) etikett,
- c) förpackning.

5. De bestämmelser som avses i punkt 1 är tillämpliga på produkter som innehåser för saluföring och produkter som släppts ut på marknaden.

Artikel 48

Beteckningen och presentationen av de produkter som avses i denna förordning och alla former av reklam för sådana produkter får varken vara felaktiga eller kunna ge upphov till förväxling eller vilseleda de personer som de vänder sig till, särskilt när det gäller följande:

- De beteckningar som anges i artikel 47. Detta skall även gälla när uppgifterna används i en översatt text eller hänvisar till den verkliga härkomsten eller med tillägg såsom "art", "typ", "metod", "kopia", "märke" eller liknande.
- Produkttegenskaper, såsom beskaffenhet, sammansättning, alkoholhalt i volymprocent, färg, ursprung eller härkomst, kvalitet, druvsort, årgång eller behållarnas nominella volym.
- Identitet och ställning för de fysiska eller juridiska personer eller sammanslutning av sådana personer som deltar eller har deltagit i framställningen eller distributionen av produkten i fråga, särskilt tappningsföretaget.

Artikel 49

1. Produkter vars beteckningar eller presentation inte överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning eller med de detaljerade regler som antagits för dess tillämpning får varken innehas för saluföring eller släppas ut på gemenskapsmarknaden eller exporteras.

När det gäller produkter som är avsedda för export får emellertid undantag från bestämmelserna i denna förordning

— beviljas av medlemsstaterna om lagstiftningen i det importerande tredje landet så kräver,

— föreskrivas i tillämpningsbestämmelserna i fall som inte omfattas av den första strecksatsen.

2. Den medlemsstat på vars territorium det finns en produkt vars beteckning eller presentation inte överensstämmer med bestämmelserna i punkt 1, skall vidtaga nödvändiga åtgärder för att ålägga sanktioner när det gäller överträdelsena, i förhållande till hur allvarliga dessa är.

Medlemsstaten får emellertid bevilja tillstånd för innehav av den produkt som skall saluföras, släppas ut på gemenskapsmarknaden eller exporteras, förutsatt att dess beteckning eller presentation bringas i överensstämmelse med bestämmelserna i punkt 1.

Artikel 50

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att, på de villkor som anges i artiklarna 23 och 24 i avtalet om handelsrelaterade immateriella rättigheter, göra det möjligt för berörda parter att förhindra användningen i gemenskapen av geografiska beteckningar som identifierar de produkter som anges i artikel 1.2 b i fråga om produkter som inte härrör från den plats den geografiska beteckningen anger, även om produktens verkliga ursprung anges eller den geografiska beteckningen används i översatt text eller åtföljs av uttryck som "art", "typ", "sort", "kopia" eller liknande.

2. I denna artikel avses med geografisk beteckning en beteckning som identifierar en produkt såsom härrörande från ett territorium i ett tredje land som är medlem i Världshandelsorganisationen eller från en region eller en ort inom detta territorium och om en viss kvalitet, ett visst anseende eller någon annan bestämd egenskap hos produkten huvudsakligen kan tillskrivas dess geografiska ursprung.

3. Punkterna 1 och 2 skall gälla utan hinder av andra särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen som innehåller föreskrifter om benämning på och presentation av de produkter som omfattas av denna förordning.

Artikel 51

1. För tillämpningen av denna avdelning avses med "geografisk enhet som är mindre än medlemsstaten":

— en mindre ort eller en enhet som omfattar sådana orter,

— en kommun eller kommunedel,

— ett underområde i ett vinodlingsområde eller en del av ett sådant underområde,

— ett annat område än ett specificerat område.

2. Användningen av geografisk beteckning som beteckning på bordsvin som har framställts genom blandning ("coupage") av vin från druvor som har skördats inom olika vinodlingsområden är tillåten om åtminstone 85% av det bordsvin som har framställts genom blandningen härstammar från det odlingsområde med vars namn det betecknas.

Användningen av en geografisk beteckning i ett odlingsområde inom vinodlingszon A eller B som beteckning på ett vitt bordsvin skall dock endast vara tillåtet om de produkter som ingår i blandningen härstammar från vinodlingszonen i fråga eller om vinet framställs genom en blandning av bordsvin från vinodlingszon A och bordsvin från vinodlingszon B.

3. Medlemsstaterna får som villkor för att en geografisk beteckning skall få användas som beteckning på ett bordsvin kräva att vinet i fråga till alla delar framställs av vissa klart angivna vindruvssorter och härrör uteslutande från det avgränsade område med vars namn det betecknas.

Artikel 52

1. Om en medlemsstat använder namnet på ett specificerat område för att beteckna ett kvalitetsvin fso eller, i förekommande fall, ett vin avsett för framställning av ett sådant kvalitetsvin fso, får detta namn inte användas för att beteckna produkter från vinsektorn som inte härrör från det området och/eller produkter från vinsektorn som inte härrör från det området och/eller produkter som inte betecknas med det namnet i enlighet med bestämmelserna i relevanta gemenskapsregler eller nationella regler. Detta skall även gälla om en medlemsstat har använt namnet på en kommun eller en del av sådan eller en mindre ort endast för att beteckna ett kvalitetsvin fso eller, i förekommande fall, ett vin avsett för framställning av ett sådant kvalitetsvin fso.

Utan att det påverkar gemenskapsbestämmelserna för särskilda typer av kvalitetsvin fso får medlemsstaterna, enligt produk-

tionvillkor som de skall fastställa, tillåta att namnet på ett specificerat område åtföljs av detaljuppgifter om framställningssättet eller produkttypen eller av namnet på en vindruvssort eller en synonym till detta.

Trots bestämmelserna i första stycket får rådet, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, besluta att fram till den 31 augusti 2001 vissa geografiska namn som traditionellt använts för att beteckna ett bordsvin och som har blivit namn på ett specificerat område även får användas för att beteckna bordsviner under högst tre vinår.

2. Följande namn och begrepp:

— Namnet på en vindruvssort,

— Ett särskilt traditionellt begrepp som avses i bilaga VII punkt A. 2 c andra strecksatsen, fjärde understrecksatsen eller i bilaga VIII punkt D. 2 c andra strecksatsen,

eller

— Ett kompletterande traditionellt begrepp som avses i bilaga VI punkt B.1 b i femte strecksatsen om det används av en medlemsstat för att beteckna ett vin enligt gemenskapsbestämmelser,

får inte användas för att beteckna, presentera eller marknadsföra en annan dryck än vin eller druvmust om inte varje förväxlingsrisk såvitt avser dryckens art, ursprung eller härkomst samt sammansättning är utesluten.

3. Det skall vara förbjudet att använda ett namn eller ett begrepp som avses i punkt 2 eller ett av orden "Hock", "Claret", "Liebfrauenmilch" och "Liebfrauenmilch", även om de används tillsammans med ett uttryck som "sort", "typ", "karaktär", "imitation" eller något liknande uttryck för att beteckna och presentera

— en vara som avses i KN-nummer 2206, om inte varan i fråga faktiskt härstammar från den ort som betecknas på detta sätt,

— en vara som släpps ut på marknaden med tydliga anvisningar till konsumenten om hur man skall framställa en vinliknande dryck; namnet på en vindruvssort får dock användas om varan i fråga faktiskt härrör av denna sort, förutsatt att namnet inte kan förväxlas med namnet på ett specificerat område eller en geografisk enhet som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso.

4. Namnen

— på ett specificerat område,

— på en geografisk enhet som är mindre än det specificerade området, om namnet används av en medlemsstat för att beteckna ett vin enligt gemenskapsbestämmelser,

får endast användas för att beteckna, presentera och marknadsföra någon annan dryck än ett vin eller en druvmust om följande villkor är uppfyllda:

a) För produkter som omfattas av KN-nummer 2009, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208 och 2209 samt produkter som framställts av en vinråvara skall ovan nämnda namn och beteckningar vara erkända i den medlemsstat där produkten har sitt ursprung, och detta erkännande skall vara förenligt med gemenskapsrätten.

b) För andra drycker än de som avses i a skall varje förväxlingsrisk såvitt avser dryckens art, ursprung eller härkomst samt sammansättning vara utesluten.

Även om det erkännande som avses i a inte har ägt rum får dessa namn fortsättningsvis användas fram till den 31 december 2000, under förutsättning att villkoren i b är uppfyllda.

Artikel 53

1. Tillämpningsföreskrifterna för detta kapitel samt bilagorna VII och VIII skall antas enligt förfarandet i artikel 75. I föreskrifterna skall särskilt de undantag, villkor och tillstånd som avses i nämnda bilagor fastställas.

2. Följande bestämmelser skall antas enligt förfarandet i artikel 75:

a) De uppgifter, tecken och andra märken som avses i bilaga VII, inledande delen eller i punkt A.2 i bilaga VIII.

b) Den förteckning över särskilda traditionella omnämningar som avses i bilaga VII, punkt A.2 c andra strecksatsen, fjärde understrecksatsen eller som avses i bilaga VIII punkt D.2 c andra strecksatsen.

c) De villkor för användningen av de geografiska beteckningar som avses i punkt A.2 i bilaga VII.

- d) De uppgifter som avses i punkt A.4 i bilaga VII.
- e) De villkor för användningen av de uppgifter som avses i punkt B.1 i bilaga VII och användningen av de uppgifter som avses i punkt B.3 i bilaga VII.
- f) Villkoren för produkternas förpackning och transport samt deras användning och märkning.
- g) Den åtgärd och de villkor på vilka bestämmelserna i bilaga VII tillämpas på produkter som omfattas av denna förordning och som inte avses i punkt A.1 i bilaga VII eller bilaga VIII och särskilt druvmust, delvis jäst druvmust, koncentrerad druvmust, ungt icke färdigjäst vin och vin av övermogna druvor, som framställts i gemenskapen.
- h) Villkor för förvaring och transport av produkter i behållare samt deras användning och märkning inbegripet det som gäller för behållare för framställning och magasinering av mousserande vin.
- i) Vid behov, användning av namn på geografiska enheter som avses i bilaga VIII, punkt E.1, andra strecksatsen.
- j) Obligatoriska beteckningar och frivilliga uppgifter som skall återges i registren på officiella dokument och handelsdokument.
- k) De villkor som avses i bilaga VIII punkt G.2 respektive punkt G.5.
- l) De villkor och undantagsbestämmelser som avses i punkt I.6 i bilaga VIII.

AVDELNING VI

KVALITETSVINER FRAMSTÄLLDA I SPECIFICERADE OMRÅDEN

Artikel 54

1. Med kvalitetsviner framställda i specificerade områden (kvalitetsviner fso), skall avses viner som uppfyller bestämmelserna i denna avdelning samt de gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser som antas i detta avseende.

2. Kategorin kvalitetsviner fso skall omfatta följande underkategorier av kvalitetsviner:

- a) "Kvaliteslikörvin framställt i specificerade områden" (benämnt kvalitetslikörvin fso), som uppfyller definitionen på likörvin.
- b) "Mousserande kvalitetsvin framställt i specificerade områden" (nedan benämnt mousserande kvalitetsvin fso), som uppfyller definitionen på mousserande vin, även mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ.
- c) "Pärlande kvalitetsvin framställt i specificerade områden" (nedan benämnt pärlande kvalitetsvin fso), som uppfyller definitionen på pärlande vin.
- d) Andra kvalitetsviner fso än de som anges i punkterna a, b och c.

3. Produkter som lämpar sig för framställning av kvalitetsvin fso skall vara

- a) färska druvor,
- b) druvmust,

c) delvis jäst druvmust,

d) ungt icke färdigjäst vin,

e) vin.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna den förteckning över kvalitetsviner fso som de har godkänt, med angivande av, för vart och ett av dessa kvalitetsviner fso, närmare uppgifter om de nationella bestämmelser som reglerar framställningen av dessa viner.

5. Kommissionen skall offentliggöra förteckningen i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 55

1. Bestämmelserna om framställning av kvalitetsvin fso skall, förutom nationella bestämmelser som eventuellt antagits enligt artikel 57.1 med hänsyn till traditionella produktionsvillkor så länge som dessa inte motverkar strävan att främja kvalitet och att den inre marknaden fungerar väl, grundas på

- a) avgränsning av produktionsområdet,
- b) druvsorter,

- c) odlingsmetoder,
- d) metoder för vinframställning,
- e) lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent
- f) avkastning per hektar,
- g) analys och bedömning av organoleptiska egenskaper.

2. De bestämmelser som avses i punkt 1 anges i punkterna A-J i bilaga VI.

3. Bestämmelserna i punkt K i bilaga VI skall tillämpas endast på mousserande kvalitetsviner fso. Bestämmelserna i punkt L i bilaga VI skall tillämpas endast på kvalitetslikörviner fso.

Artikel 56

1. Medlemsstaterna skall införa bestämmelser för produktionsledet enligt vilka

- a) en producent
 - i) inte får begära klassificering som kvalitetsvin fso av en produkt som i skörde- eller produktionsdeklarationen anges som lämplig för framställning av kvalitetsvin fso,
 - ii) får nedklassificera kvalitetsvin fso, särskilt till bordsvin,
- b) det behöriga organ som utsetts av medlemsstaten får nedklassificera kvalitetsvin fso.

2. Nedklassificering av kvalitetsvin fso i försäljningsledet skall genomföras av

- a) det behöriga organet i den medlemsstat på vars territorium vinet finns,
 - i) om vinet härrör från den medlemsstaten, eller
 - ii) om det gäller små kvantiteter som skall fastställas senare,
- b) det behöriga organet i den medlemsstat från vilken vinet härrör, i de fall som inte avses i a.

3. Den nedklassificering som avses i punkt 2 skall beslutas främst när det behöriga organet har fastställt att

- a) vinet har förändrats under lagring eller transport på ett sådant sätt att dess egenskaper som kvalitetsvin fso har försämrats eller ändrats,
- b) vinet har utsatts för otillåten behandling eller inte kan betecknas som kvalitetsvin fso enligt lag.

Artikel 57

1. Utöver de faktorer som anges i artikel 55 får producentmedlemsstaterna, med beaktande av rättvisa och traditionella metoder, fastställa andra produktionsvillkor och egenskaper som skall vara obligatoriska för kvalitetsvin fso.

2. Utöver de övriga bestämmelser som fastställs i denna förordning får producentmedlemsstaterna, med beaktande av rättvisa och traditionella metoder, fastställa ytterligare eller strängare bestämmelser om egenskaper och villkor för produktion, framställning och transport av kvalitetsviner fso som framställs inom deras territorium.

Artikel 58

Föreskrifter för tillämpning av denna avdelning och bilaga VI skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Dessa föreskrifter får bland annat innehålla bestämmelser om

- a) beslut, undantag, avvikelser och förteckningar som avses i denna avdelning och i bilaga VI,
- b) avgränsning av arealer i omedelbar anslutning till specificerade områden, särskilt med beaktande av det geografiska läget och förvaltningsstrukturen.
- c) användning av nedklassificerat kvalitetsvin fso och villkoren för denna användning,
- d) lämpliga bestämmelser om systematisk och allmän tillämpning av organoleptiska tester, användning av vin som inte uppfyller kraven i dessa tester samt villkoren för denna användning,
- e) fastställande av de små kvantiteter som avses i artikel 56.2 a ii.

AVDELNING VII

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 59

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.2 a och 1.2 b skall en importlicens kunna företes. Vid import till gemenskapen av någon annan av de produkter som avses i artikel 1.2 eller export från gemenskapen av någon produkt som anges i artikel 1.2 kan en importlicens respektive en exportlicens krävas.

2. Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 62 och 63.

Licensen skall gälla inom hela gemenskapen.

Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importerar eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

3. Följande skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 75:

- a) Förteckningen över de produkter för vilka import- eller exportlicenser krävs.
- b) Licensernas giltighetstid och andra föreskrifter för tillämpning av denna artikel.

Artikel 60

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.2.

2. För saft och must i kategorier som omfattas av KN-nummer 2009 60 och 2204 30 för vilka tillämpningen av Gemensamma tulltaxans tullar beror på den importerade produktens importpris, skall detta pris kontrolleras antingen genom kontroll av varje parti eller med hjälp av ett schablonimportvärde som kommissionen skall beräkna på grundval av prisnoteringarna för samma produkter i ursprungslandet.

Om det deklarerade ingångspriset för det aktuella partiet är högre än schablonimportvärdet, om ett sådant tillämpas, höjt med en marginal som fastställts i enlighet med punkt 3 och som inte får överstiga schablonimportvärdet med mer än 10 %,

skall en säkerhet som är lika med den importtull som fastställs på grundval av schablonimportvärdet krävas.

Om ingångspriset för det aktuella partiet, i det fall som avses i andra stycket, inte deklarerats, skall tillämpningen av tullsatserna i Gemensamma tulltaxan vara avhängig schablonimportvärdet eller tillämpningen av relevanta bestämmelser i tullagstiftningen på villkor som skall fastställas i enlighet med punkt 3.

3. Om undantagen i artikel 44.15 tillämpas på importerade produkter skall importörerna vid tidpunkten för övergång till fri omsättning ställa en säkerhet för dessa produkter hos den utsedda tullmyndigheten. Säkerheten skall motsvara ett belopp som skall fastställas. Säkerheten skall frisläppas när importören för tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken varan övergår i fri omsättning lägger fram tillfredsställande bevis om att musten förvandlats till druvsaft, använts i andra produkter utanför vindsektorn eller, om den använts för vinframställning, har försetts med märkning.

4. Föreskrifter för tillämpning av denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75. Dessa föreskrifter skall bland annat fastställa kriterierna för att avgöra vilken kontrollmetod som skall användas och vilka faktorer som skall ligga till grund för beräkningen av schablonimportvärdet, säkerhetsnivån enligt punkt 3 och de regler som reglerar frisläppandet av denna säkerhet.

Artikel 61

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter som avses i artikel 1.2, skall en tilläggs tull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i Gemensamma tulltaxan, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 300 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, om det inte är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, under vilka en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall fastställas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår

det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för den aktuella frakten.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75. I tillämpningsföreskrifterna skall bl.a. anges

- a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,
- b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i nämnda avtal.

Artikel 62

1. Tullkvoter för de produkter som omfattas av denna förordning och som följer av avtal som ingås enligt artikel 300 i fördraget eller rådets rättsakter skall öppnas och förvaltas av kommissionen enligt tillämpningsföreskrifter som antagits enligt förfarandet i artikel 75.

2. Tullkvoterna skall förvaltas enligt någon av följande metoder eller en kombination av dessa:

- a) En metod som grundas på den kronologiska ordningsföljd i vilken ansökningarna kommer in (metoden "först till kvarn").
- b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de ansökta kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- c) En metod som grundas på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella importörer/nykomlingar").

Andra lämpliga metoder får beslutas. Metoderna skall inte leda till någon diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den metod för förvaltning som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet av att säkra denna marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder

som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall bestämmas om öppnandet av årliga kvoter, vid behov lämpligt fördelade över året, och om den förvaltningsmetod som skall användas samt i förekommande fall bestämmelser om

- a) garantier som täcker produktens art, plats varifrån den kommer och ursprung,
- b) erkännande av det dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i punkt a, och
- c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 63

1. I den mån det krävs för att det skall vara möjligt att exportera

- a) de produkter som förtecknas i artikel 1.2 a, 1.2 b och 1.2 c,
- b) socker som omfattas av KN-nummer 1701, glukos och glukossirap som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 90 50, även i form av produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 51 och 1702 30 59, införlivade i produkter som omfattas av KN-nummer 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 och 2204 30 99,

på grundval av priser för dessa produkter i internationell handel och inom de gränser som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som används för att fördela de kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

- a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på mest effektiva sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta leder till diskriminering mellan små och stora aktörer,
- b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som leder till att diskriminering mellan de berörda aktörerna förhindras.

3. Exportbidragen skall vara desamma för hela gemenskapen. De får variera beroende på destination om situationen i den internationella handeln eller de särskilda kraven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

De exportbidrag som avses i punkt 1 a skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75. De skall fastställas med jämna mellanrum.

Under mellantiden får kommissionen vid behov justera exportbidrag som fastställs med jämna mellanrum, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Bestämmelserna i artikel 64 med avseende på de produkter som avses däri skall gälla som komplement till dessa bestämmelser.

4. Exportbidrag skall endast beviljas på ansökan och efter företeende av gällande exportlicens.

5. Bidragsbeloppet som gäller vid export av produkter som förtecknas i artikel 1 skall vara det belopp som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destinationen om det inte är den som anges i licensen. I sådant fall får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

b) för den verkliga destinationen om det inte är den som anges i licensen. I sådant fall får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får vidtas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

6. När det gäller produkter som avses i artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd, får punkterna 4 och 5 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75.

7. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdats för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna.

Vad gäller fullgörandet av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguay-rundan skall exportlicensers giltighet inte påverkas av att en referensperiod löper ut.

8. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75.

Artikel 64

1. Denna artikel skall tillämpas på de exportbidrag som avses i artikel 63.1.

2. Bidragsbeloppet för de produkter som avses i artikel 63.1 b skall motsvara

a) när det gäller råsocker och vitsocker, det bidragsbelopp för export av dessa produkter i obearbetat tillstånd som fastställs i enlighet med artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾ och i enlighet med nämnda förordnings tillämpningsföreskrifter,

b) när det gäller glukos och glukossirap, det bidragsbelopp för export av dessa produkter i obearbetat tillstånd som fastställs i enlighet med artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽²⁾ och i enlighet med nämnda förordnings tillämpningsföreskrifter.

För att berättiga till bidrag måste produkterna vid export åtföljas av en deklARATION från sökanden med uppgift om de kvantiteter råsocker, vitsocker, glukos och glukossirap som har använts i framställningen.

De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter skall kontrollera att denna deklARATION är riktig.

3. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser

i) priserna och tillgången på de produkter som förtecknas i artikel 63.1 på gemenskapsmarknaden,

ii) priserna i internationell handel för dessa produkter,

b) de mest fördelaktiga kostnaderna för saluföring och transport från gemenskapsmarknaderna till hamnarna eller

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98 (EGT L 159, 3.6.1998, s. 38).

⁽²⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 18).

andra exportställen inom gemenskapen liksom kostnader för frakt till bestämmelselandet,

- c) målen för den gemensamma organisationen av marknaden för vin, nämligen att säkerställa balans på marknaden och en naturlig utveckling av priser och handel,
- d) de begränsningar som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget.
- e) behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,
- f) den ekonomiska aspekten av den förutsedda exporten.

4. De priser på gemenskapsmarknaden som avses i artikel 63.1 skall fastställas på grundval av de mest fördelaktiga exportpriserna.

De priser i internationell handel som avses i artikel 63.1 skall fastställas med beaktande av

- a) priser noterade på marknader i tredje land,
- b) de mest fördelaktiga priserna i de tredje länder som är bestämmelseland som noterats för import från tredje land,
- c) producentpriser som noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av stöd som beviljas i dessa länder,
- d) anbudspris fritt gemenskapens gräns.

5. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 63.3 tredje stycket skall förfarandet i artikel 75 användas för att fastställa med vilka intervall förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag faktiskt beviljas skall fastställas samt vid fastställandet av bidragsbeloppet.

6. Bidraget skall utbetalas efter företeende av bevis på att produkterna

- a) är av gemenskapsursprung,
- b) har exporterats från gemenskapen, och
- c) när det gäller ett differentierat exportbidrag, produkterna har anlänt till den destination som anges i licensen eller en annan destination för vilken ett exportbidrag har fastställts, utan hinder av artikel 63.5 b. Undantag från denna

bestämmelse får dock medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

Kompletterande bestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 a, skall exportbidrag inte beviljas för produkter som importeras från tredje land och som reexporteras till tredje land, såvida inte undantag har beviljats enligt förfarandet i artikel 75.

Artikel 65

1. I den mån det behövs för att den gemensamma organisationen av marknaden för vin skall kunna fungera tillfredsställande, får rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpning av systemet med aktiv förädling av de produkter som anges i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår akut och om gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas av systemet med passiv eller aktiv förädling, skall kommissionen trots punkt 1 på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna om vilka rådet och medlemsstaterna skall underrättas och vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst sex månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med det att en begäran har mottagits.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom en vecka efter underrättelsen. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 66

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla klassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antas enligt denna, skall följande vara förbudet:

- a) Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

b) Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

som transporteras i begränsade mängder och är tappade i små behållare,

Artikel 67

1. Import av de produkter som omfattas av denna förordning och till vilka alkohol har tillsatts, med undantag av sådana produkter som är likvärdiga med produkter med ursprung i gemenskapen för vilka sådan tillsats är tillåten, skall vara förbjuden.

c) hel eller delvis dispens från kravet på uppgifterna i det intyg eller den analysrapport som anges i punkt 1 a ovan för vissa viner som åtföljs av ett intyg om ursprungsbeteckning eller ett ursprungsintyg.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt villkoren för produkters likvärdighet, och undantagen från punkt 1, skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

3. Föreskrifter för tillämpning av denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Artikel 69

Artikel 68

1. De produkter som anges i artikel 1.2 a och 1.2 b får importeras endast om följande villkor är uppfyllda:

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som avses i artikel 1.2 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra förverkligandet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas med avseende på handeln med tredje land till dess att störningarna har upphört.

a) Alla produkter

Vid bedömningen av huruvida situationen motiverar tillämpningen av sådana åtgärder skall hänsyn särskilt tas till följande:

i) skall uppfylla de bestämmelser som gäller för produktion, saluföring och i förekommande fall leverans för direkt konsumtion i det tredje land i vilket de har sitt ursprung och bevis på att detta villkor har uppfyllts skall företes i form av ett intyg utfärdat av ett behörigt organ i det tredje land i vilket produkten har sitt ursprung och organet är upptaget på en förteckning som skall upprättas,

a) De kvantiteter för vilka importlicenser har utfärdats eller sökts samt marknadsläget i gemenskapens vinsektor.

ii) skall, om de är avsedda för direkt konsumtion, åtföljas av en analysrapport som upprättats av ett organ eller en myndighet som har utsetts av det tredje land där produkten har sitt ursprung.

b) I förekommande fall, omfattningen av interventionsåtgärder.

b) Vin avsett för konsumtion, bortsett från likörvin och mousserande vin

Rådet skall med kvalificerad majoritet på kommissionens förslag beluta om allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstaterna får vidta skyddsåtgärder.

i) skall ha en verklig alkoholhalt om minst 9 volymprocent och en total alkoholhalt om högst 15 volymprocent,

ii) skall ha en total syrahalt uttryckt som vinsyra av minst 3,5 g/l eller 46,6 milliekvivalenter/l.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna om vilka medlemsstaterna skall underrättas och vilka skall tillämpas omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

2. Enligt förfarandet i artikel 75 får bestämmelser antas för

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar efter underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet i fråga.

a) fastställande av de egenskaper som likörvin och mousserande vin skall ha samt undantag från punkt 1 b,

b) dispens från det intyg och den analysrapport som anges i punkt 1 a för vissa produkter som avses i punkt 1 och

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 70

1. De produkter som omfattas av denna förordning får endast sättas i omlopp inom gemenskapen om de åtföljs av ett av myndigheterna kontrollerat dokument.
2. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som för sin yrkesutövning innehar sådana produkter, särskilt producenter, tappningsföretag och bearbetningsföretag, liksom även näringsidkare som kommer att fastställas, skall vara skyldiga att föra register över mottagna och avsända leveranser av dessa produkter.
3. Föreskrifter för tillämpning av denna artikel, särskilt om arten och formen för det dokument som avses i punkt 1, och om undantag från denna artikel, skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Artikel 71

1. Om inte något annat föreskrivs i denna förordning, skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som omfattas av denna förordning.
2. Utan hinder av kapitel II i avdelning II får nationellt stöd beviljas för att uppnå liknande mål som de som avses i det kapitlet. Punkt 1 skall dock gälla för sådant stöd.

Artikel 72

1. Medlemsstaterna skall utse en eller flera myndigheter som skall ansvara för att gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn efterlevs. De skall också utse de laboratorier som har rätt att utföra officiella analyser inom vinsektorn.
2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa myndigheters och laboratoriers namn och adress. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till de andra medlemsstaterna.
3. Kommissionen skall upprätta en särskild inspektörskår som skall samarbeta med medlemsstaternas behöriga myndigheter vid kontroller på plats för att säkerställa en enhetlig tillämpning av föreskrifterna inom vinsektorn.
4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Föreskrifterna får särskilt innehålla bestämmelser som

- a) säkerställer att gemenskapsbestämmelserna inom vinsektorn tillämpas på ett enhetligt sätt, särskilt i fråga om kontroll.
- b) reglerar förhållandet mellan de utsedda myndigheterna,
- c) reglerar de särskilda finansiella förfarandena för bättre kontroll,
- d) reglerar de administrativa sanktionerna,
- e) reglerar de utsedda inspektörernas befogenheter och skyldigheter.

Artikel 73

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som behövs för att genomföra denna förordning. De tillämpningsföreskrifter som reglerar dessa underrättelser, även typen av uppgifter och deras format, tidsfrister och spridningen av informationen skall antas enligt förfarandet i artikel 75.

Artikel 74

En förvaltningskommitté för vin (nedan kallad kommittén) inrättas härmed. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 75

1. När förfarandet i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.
2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i andra stycket.

Artikel 76

Kommittén får ta upp varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat, hänskjuter till den.

Artikel 77

1. Vid tillämpningen av denna förordning skall på lämpligt sätt hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

2. Denna förordning skall tillämpas med beaktande av de åtaganden som följer av de avtal som har ingåtts enligt artikel 300.2 i fördraget.

Artikel 78

1. Förordning (EG) nr 1258/1999 och dess tillämpningsföreskrifter skall tillämpas på de produkter som omfattas av den här förordningen.

2. Det bidrag som avses i kapitel II i avdelning II, det stöd som avses i kapitel III i avdelning II, det stöd som avses i kapitel I i avdelning III, de uppköp och det stöd som avses i kapitel II i avdelning III, de stöd som avses i kapitel III i avdelning III och de bidrag som avses i avdelning VII skall betraktas som intervention för att stabilisera jordbruksmarknaderna i den mening som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1258/1999.

3. Utan hinder av strängare bestämmelser skall det gemenskapsstöd som får lämnas enligt avdelning III och de bidrag som får beviljas enligt avdelning VII endast beviljas för produk-

ter som har framställts i gemenskapen av druvor som har skördats i gemenskapen.

Artikel 79

För att förhindra överskott av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin får medlemsstaterna fastställa en gräns för avkastningen, uttryckt i hektoliter per hektar, vars överskridande skall medföra att producenten inte är berättigad till stöd enligt denna förordning.

Artikel 80

Enligt förfarandet i artikel 75 skall åtgärder vidtas

- a) för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordningar som avses i artikel 81 till dem som fastställs genom den här förordningen, och
- b) för att, vid behov, lösa särskilda praktiska problem. Sådana åtgärder får om de är vederbörligen motiverade avvika från vissa bestämmelser i den här förordningen.

Artikel 81

Förordningarna (EEG) nr 346/79, (EEG) nr 351/79, (EEG) nr 460/79, (EEG) nr 456/80, (EEG) nr 457/80, (EEG) nr 458/80, (EEG) nr 1873/84, (EEG) nr 895/85, (EEG) nr 822/87, (EEG) nr 823/87, (EEG) nr 1442/88, (EEG) nr 3877/88, (EEG) nr 4252/88, (EEG) nr 2046/89, (EEG) nr 2048/89, (EEG) nr 2389/89, (EEG) nr 2390/89, (EEG) nr 2391/89, (EEG) nr 2392/89, (EEG) nr 3677/89, (EEG) nr 3895/91, (EEG) nr 2332/92 och (EEG) nr 2333/92 skall upphöra att gälla.

Artikel 82

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar

Ordförande

K.-H. FUNKE

BILAGA I

DEFINITIONER AV PRODUKTER

Nedanstående definitioner skall gälla

- produkter som framställs i gemenskapen av druvor som har skördats i gemenskapen, däribland sådant vin som avses i punkt 15 sjätte strecksatsen, och
- andra produkter än de som avses i punkterna 3, 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 och 24, då dessa
 - har sitt ursprung i tredje land, eller
 - har framställts i gemenskapen av druvor som har skördats utanför gemenskapen, för såvitt denna framställning medges i enlighet med denna förordning.

Definitionerna av vinprodukter på vilka denna bilaga inte skall tillämpas skall i förekommande fall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75.

1. *Färska druvor*: de frukter av vinrankan som används för vinframställning, mogna eller lätt torkade och som kan vara krossade eller pressade med vanliga vinframställningsmedel/utrustning och som spontant kan ge upphov till alkoholjäsning.
2. *Druvmust*: den flytande produkt som på naturlig väg eller genom fysikaliska processer framställs av färska druvor. Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i volymprocent i druvmust är 1 vol. %.
3. *Delvis jäst druvmust*: den produkt som framställs genom jäsning av druvmust och som har en verklig alkoholhalt av mer än 1 vol. % men mindre än 3/5 av dess totala alkoholhalt i volymprocent: dock betraktas vissa kvalitetsviner fso som har en verklig alkoholhalt i volymprocent på mindre än 3/5 av sin totala alkoholhalt i volymprocent, dock inte lägre än 4,5 vol. %, inte som delvis jäst druvmust.
4. *Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor*: den produkt som framställs genom partiell jäsning av druvmust från lätt torkade druvor, vars totala sockerhalt före jäsning är minst 272 g/l och vars naturliga och verkliga alkoholhalt inte får vara lägre än 8 vol. %. Vissa viner som motsvarar dessa krav skall dock inte betraktas som delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor.
5. *Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol*: den produkt som
 - har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 12 vol. %, men lägre än 15 vol. %, och
 - framställs genom tillsats till ojäst druvmust med en naturlig alkoholhalt i volymprocent av lägst 8,5 vol. % som uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som avses i artikel 42.5:
 - av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 95 vol. %, eller
 - av en icke-rektifierad produkt som härrör från destillation av vin som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. % och högst 80 vol. %.
6. *Koncentrerad druvmust*: icke-karamelliserad druvmust som
 - framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som skall fastställas anger 50,9 % eller däröver vid 20 °C,
 - uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som avses i artikel 42.5,
 - framställs av druvmust med åtminstone den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för den vinodlingszon där druvorna skördats.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i volymprocent i koncentrerad druvmust är 1 vol. %.

7. *Rektifierad koncentrerad druvmust*: den flytande icke-karamelliserade produkt som
- framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som skall fastställas anger 61,7% eller däröver vid 20°C,
 - har undergått godkänd behandling vad gäller avsyrnning och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,
 - har följande egenskaper:
 - ett pH-värde på högst 5 vid 25° brix,
 - en optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm vid 25° brix,
 - en sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som skall fastställas,
 - ett Folin-Ciocalteau-index på högst 6,00 vid 25° brix,
 - en titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en total katjonhalt på högst 8 mval/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en ledningsförmåga vid 25° brix och 20°C på högst 120 µS/cm,
 - en hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - innehåller mesoinositol,
 - uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som avses i artikel 42.5,
 - framställs av druvmust med åtminstone den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för den vinodlingszon där druvorna skördats.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i volymprocent i rektifierad koncentrerad druvmust är 1 vol. %.

8. *Druvsaft*: den ojästa men jäsbara flytande produkt som framställs genom behandlingar som gör den lämplig för konsumtion i obearbetat tillstånd och som har framställts
- a) av färska druvor eller av druvmust, eller
 - b) genom återställande
 - av koncentrerad druvmust, eller
 - av koncentrerad druvsaft.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvsaft är 1 vol. %.

9. *Koncentrerad druvsaft*: icke-karamelliserad druvsaft som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som skall fastställas, anger 50,9% eller däröver vid 20°C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i volymprocent i koncentrerad druvsaft är 1 vol. %.

10. *Vin*: den produkt som framställs uteslutande genom total eller partiell alkoholjäsning av krossade eller okrossade färska druvor eller av druvmust.
11. *Ungt icke färdigjäst vin*: vin vars alkoholjäsning ännu inte är färdig och som ännu inte har skilts från bottensatsen (vindruv).

12. *Vin som lämpar sig för framställning av bordsvin*: vin som
- uteslutande härrör från sådana druvsorter som avses i artikel 42.5,
 - produceras inom gemenskapen,
 - åtminstone har den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som har fastställts för den vinodlingszon där druvorna skördats.
13. *Bordsvin*: annat vin än kvalitetsvin fso som
- uteslutande härrör från druvor av de druvsorter som avses i artikel 42.5,
 - produceras inom gemenskapen,
 - eventuellt till följd av de processer som anges i punkt D i bilaga V har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 8,5 vol. %, såvida vinet uteslutande härrör från druvor som har skördats inom vinodlingszonerna A och B och lägst 9 vol. % inom övriga vinodlingszoner och har en total alkoholhalt i volymprocent av högst 15 vol. %,
 - dessutom, med förbehåll för undantag som kan fastställas, har en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 3,5 g/l eller 46,6 mval/l.

Vad gäller vin från vissa ännu inte fastställda vinodlingsområden som har framställts utan berikning får dock den övre gränsen för den totala alkoholhalten i volymprocent höjas till 20 vol. %.

"Retsina"-bordsvin är bordsvin som endast produceras på Greklands geografiska territorium av druvmust behandlad med kåda från aleppotall. Användning av kåda från aleppotall är endast tillåten för att få ett bordsvin "Retsina" på de villkor som fastställs i gällande grekisk lagstiftning.

14. *Likörvin*: den produkt som
- A. har
- en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 15 vol. % och högst 22 vol. %,
 - en total alkoholhalt av lägst 17,5 vol. %, förutom vissa kvalitetslikörviner som framställs i särskilda regioner (kvalitetslikörviner fso) som ingår i en förteckning som skall upprättas senare,
- B. erhålls
- a) från
- delvis jäst druvmust, eller
 - vin, eller
 - en blandning av dessa produkter, eller
 - för vissa kvalitetslikörviner fso som skall fastställas, druvmust eller en blandning av druvmust och vin,
- varvid det för alla dessa produkter krävs, för likörviner och kvalitetslikörviner fso, att
- de skall härröra från druvsorter utvalda bland dem som avses i artikel 42.5 och,
 - med undantag för vissa kvalitetslikörviner fso som är medtagna i en ännu inte fastställd förteckning, ha en ursprunglig naturlig alkoholhalt i volymprocent av lägst 12 volymprocent,
- b) och genom tillsats
- i) av någon av dessa produkter eller en blandning därav:
- av neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 96 vol. %,

- destillerat av vin eller torkade druvor som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. % och högst 86 vol. %.
 - ii) när så är lämpligt tillsammans med en eller flera av följande produkter:
 - koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i punkt i) med någon druvmust enligt punkt a första och fjärde strecksatsen,
 - iii) för vissa likörviner fso som är medtagna i en förteckning som skall fastställas:
 - antingen någon eller en blandning av de produkter som förtecknas i punkt i),
 - eller en eller flera av följande produkter:
 - alkohol av vin eller av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 95 vol. % och högst 96 vol. %,
 - sprit som härrör från destillation av vin eller återstoder från vindruvpressning som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. % och högst 86 vol. %,
 - sprit som härrör från destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. % och lägre än 94,5 vol. %.
 - när så är lämpligt tillsammans med en eller flera av följande produkter:
 - delvis jäst druvmust från lätt torkade druvor,
 - koncentrerad druvmust som koncentrerats genom direkt uppvärmning men som i övrigt uppfyller definitionen på koncentrerad druvmust,
 - koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i andra strecksatsen med en druvmust enligt punkt a första och fjärde strecksatserna.
15. *Mousserande vin*: bortsett från det undantag som avses i artikel 44.3, den produkt som framställs vid första eller andra alkoholjäsningen
- av färska druvor,
 - av druvmust,
 - av vin
- som lämpar sig för framställning av bordsvin,
- av bordsvin,
 - av kvalitetsvin fso,
 - av importerade viner enligt en ännu inte fastställd förteckning som härrör från druvsorter och vinodlingsområden som ger dem egenskaper som skiljer dem från viner framställda inom gemenskapen,
- som, när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning och som i slutna behållare vid en temperatur av 20°C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.
16. *Mousserande vin tillsatt med koldioxid*: den produkt som
- framställs av bordsvin,
 - när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt, och
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20°C har ett övertryck på minst 3 bar, beroende på koldioxid i lösning.

17. *Pärlande vin*: den produkt som
- framställs av bordsvin, av kvalitetsvin fso eller av produkter som lämpar sig för framställning av bordsvin eller kvalitetsvin fso, förutsatt att dessa viner eller produkter har en total alkoholhalt av lägst 9 vol. %,
 - har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 7 vol. %,
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende på endogen koldioxid i lösning,
 - tappas på behållare som rymmer högst 60 l.
18. *Pärlande vin tillsatt med koldioxid*: den produkt som
- framställs av bordsvin, av kvalitetsvin fso eller av produkter som lämpar sig för framställning av bordsvin eller kvalitetsvin fso,
 - har en verklig alkoholhalt av lägst 7 vol. % och en total alkoholhalt av lägst 9 vol. %,
 - i slutna behållare vid en temperatur av 20 °C har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, beroende på helt eller delvis tillsatt koldioxid i lösning.
 - tappas på behållare som rymmer högst 60 l.
19. *Vinättika*: ättika som
- framställs uteslutande genom ättiksyrajäsning av vin, och
 - har en total syrahalt uttryckt som ättiksyra på minst 60 g/l.
20. *Vindrur*: rester som efter jäsningen, under lagringen eller efter den tillåtna behandlingen avsätter sig i kärl som innehåller vin samt de rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av denna produkt.
- Följande betraktas också som vindrur:
- Rester som under lagringen eller efter tillåten behandling avsätter sig i kärl som innehåller druvmust.
 - Rester som blir kvar efter filtrering eller centrifugering av denna produkt.
21. *Återstoder från vindruvspresning*: jästa eller ojästa rester från pressning av färska druvor.
22. *Piquettevin*: den produkt som framställs
- genom jäsning av obehandlade återstoder från vindruvspresning som är uppblöta i vatten, eller
 - genom urlakning av jästa återstoder från vindruvspresning med vatten.
23. *Vin som har tillsatts alkohol för destillation*: den produkt som
- har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 18 vol. % och högst 24 vol. %,
 - uteslutande framställs genom tillsats till vin utan restsocker av en icke-renad produkt som härrör från destillation av vin med en verklig alkoholhalt i volymprocent av högst 86 vol. %, och
 - har en halt av flyktiga syror på högst 1,5 g/l, uttryckt som ättiksyra.

24. *Vin av övermogna druvor*: den produkt som

- framställs i gemenskapen utan berikning från druvor skördade i gemenskapen av de druvsorter som anges i artikel 42.5 och som är medtagen i en förteckning som skall fastställas senare,
- har en naturlig alkoholhalt av lägst 15 vol. %,
- har en total alkoholhalt av lägst 16 vol. % och en verklig alkoholhalt av lägst 12 vol. %.

Medlemsstaterna får föreskriva en lagringsperiod för denna produkt.

BILAGA II

ALKOHOLHALTER

1. *Med verklig alkoholhalt* i volymprocent avses antal liter ren alkohol vid 20°C i 100 liter av produkten vid samma temperatur.
 2. *Med potentiell alkoholhalt* i volymprocent avses antal liter ren alkohol vid 20°C som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 liter av produkten vid samma temperatur.
 3. *Med total alkoholhalt* i volymprocent avses summan av den verkliga alkoholhalten i volymprocent och den potentiella alkoholhalten i volymprocent.
 4. *Med naturlig alkoholhalt* i volymprocent avses en produkts totala alkoholhalt i volymprocent före eventuell berikning.
 5. *Med verklig alkoholhalt* uttryckt i massa avses antal kg ren alkohol som finns i 100 kg av produkten.
 6. *Med potentiell alkoholhalt* uttryckt i massa avses antal kg ren alkohol som kan framställas genom utjäsning av det socker som finns i 100 kg av produkten.
 7. *Med total alkoholhalt* uttryckt i massa avses summan av den verkliga alkoholhalten i volymprocent uttryckt i massa och den potentiella alkoholhalten i volymprocent uttryckt i massa.
-

BILAGA III

VINODLINGSZONER

1. Vinodlingszon A omfattar
 - a) i Tyskland: alla vinarealer bortsett från arealerna inom vinodlingszon B,
 - b) i Luxemburg: det luxemburgska vinodlingsområdet,
 - c) i Belgien, Nederländerna, Danmark, Irland, Sverige och Förenade kungariket: dessa staters vinodlingsområde.
2. Vinodlingszon B omfattar
 - a) i Tyskland: vinarealerna inom det specificerade området Baden,
 - b) i Frankrike: vinarealerna i de departement som inte räknas upp i denna bilaga samt i följande departement:
 - i Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - i Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Kommunen Chapareillan),
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne samt vinarealerna i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.
 - c) i Österrike: det österrikiska vinodlingsområdet.
3. Vinodlingszon C I a omfattar vinarealerna
 - a) i Frankrike, vinarealerna
 - i följande departement: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undantag för Kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (utom arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - i arrondissementen Valence och Die i departementet Drôme (utom kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar),
 - i departementet Tournon: i kantonerna Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge och La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche.
 - b) I Spanien, vinarealerna i provinserna Asturien, Kantabrien, Giuzcoa, La Coruna och Vizcaya,
 - c) I Portugal, vinarealerna i den del av regionen Norte som motsvarar det vinodlingsområde där vin med kvalitetsbeteckningen "Vinho Verde" odlas samt "Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (med undantag för "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos") som tillhör "Região vitícola da Extremadura".
4. Vinodlingszon C I b omfattar i Italien vinarealerna inom regionen Valle d'Aosta och i provinserna Sondrio, Bolzano, Trento och Belluno.
5. Vinodlingszon C II omfattar följande vinarealer:
 - a) I Frankrike, vinarealerna
 - i följande departement: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (utom kantonerna Olette och Arles-sur-Tech), Vaucluse,

- i den del av departementet Var vars södra del gränsar till följande kommuners norra gräns: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i arrondissementet Nyons och kantonerna Dieulefit, Loiról, Marsanne och Montelimar i departementet Drôme,
 - i de delar av departementet Ardèche som inte räknas upp i punkt 3 a.
- b) I Italien vinarealerna inom följande regioner: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia utom provinsen Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto utom provinsen Belluno, däribland de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Elba och de övriga öarna i Toskanska arkipelagen, Ponzianeöarna, Capri och Ischia.
- c) I Spanien vinarealerna
- i följande provinser:
 - Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (utom de kommuner som motsvarar kvalitetsbeteckningen "comarca" i Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Gerona, Lérida,
 - i den del av provinsen Zaragoza som ligger norr om floden Ebro,
 - i de kommuner i provinsen Tarragona innefattande i ursprungs-beteckningen Penedès
 - i den del av provinsen Tarragona som motsvarar "comarca" bestämd av Conca de Barberá.
6. Vinodlingszon C III a omfattar i Grekland vinarealerna i följande nomoi: Florina, Imathia, Kilkís, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khandia, Rethimni, Samos, Lasithi samt ön Thira (Santorini).
7. Vinodlingszon C III b omfattar följande vinarealer:
- a) I Frankrike vinarealerna
- i departementen på Korsika,
 - den del av departementet Var som ligger mellan havet och en linje som avgränsas av kommunerna (som själva ingår) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte Maxime,
 - i kantonerna Olette och Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales.
- b) I Italien vinarealerna i följande regioner: Kalabrien, Basilicata, Apulien, Sardinien och Sicilien, inbegripet de öar som hör till dessa regioner, till exempel Pantelleria samt Lipariska, Egadiska och Pelagiska öarna,
- c) I Grekland de vinarealer som inte är uppräknade i punkt 6.
- d) I Spanien de vinarealer som inte är uppräknade i punkt 3 b eller 5 c.
- e) I Portugal vinarealerna i de regioner som inte ingår i zon C I a.
8. Avgränsningen av de områden som hör till de administrativa enheter som anges i denna bilaga framgår av de nationella bestämmelser som gällde den 15 december 1981 samt för Spanien av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1986 och för Portugal av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1998.

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER TILLÅTNA OENOLOGISKA METODER OCH BEHANDLINGAR

1. Oenologiska metoder och behandlingar som får tillämpas på färska druvor, druvmust, druvmust i jäsnig, druvmust i jäsnig framställd av lätt torkade druvor, koncentrerad druvmust och ungt, icke färdigjäst vin:
 - a) Luftning eller syretillförsel.
 - b) Värmebehandling.
 - c) Centrifugering och filtrering med eller utan inert filtermaterial, under förutsättning att inga oönskade rester finns kvar i de produkter som behandlats på detta sätt.
 - d) Användning av koldioxid, argon eller kväve, antingen var för sig eller i kombination, för att skapa en inert atmosfär och behandla produkter utan påverkan av luften.
 - e) Användning av vinjäst.
 - f) Användning av en eller flera av följande metoder för att stimulera jästutvecklingen:
 - Tillsats av diammoniumfosfat eller ammoniumsulfat, inom vissä gränser.
 - Tillsats av ammoniumsulfid eller ammoniumbisulfid, inom vissa gränser.
 - Tillsats av tiaminhydroklorid, inom vissa gränser.
 - g) Användning av svaveldioxid, kaliumbisulfid eller kaliummetabisulfid, även kallat kaliumdisulfid eller kaliumpyrosulfid.
 - h) Avlängsande av svaveldioxid genom fysikaliska processer.
 - i) Behandling av vit must och ungt vitt vin i jäsnig med kol för oenologiskt bruk, inom vissa gränser.
 - j) Klarning med ett eller flera av följande medel för oenologiskt bruk:
 - Ätligt gelatin.
 - Husbloss.
 - Kasein och kaliumkaseinat.
 - Äggalbumin och/eller mjölkalbumin.
 - Bentonit.
 - Kiseldioxid i form av gel eller kolloidlösning.
 - Kaolin.
 - Tannin.
 - Pektolytiska enzymer.
 - Enzympreparat av betaglukanas, på villkor som skall fastställas.
 - k) Användning av sorbinsyra eller kaliumsorbat.
 - l) Användning av vinsyra för syrnig enligt villkoren i punkterna E och G i bilaga V.
 - m) Användning av ett eller flera av följande ämnen för avsyrnig enligt villkoren i punkterna E och G i bilaga V:
 - Neutralt kaliumtartrat.
 - Kaliumbikarbonat.

- Kalciumkarbonat, eventuellt innehållande små mängder dubbelkalciumsalt av L (+)-vinsyra och L (-)-äppelsyra.
 - Kalciumtartrat.
 - Vinsyra på villkor som skall fastställas senare.
 - Homogent fint pulvrerat preparat av lika delar vinsyra och kalciumkarbonat.
- n) Användning av kåda från aleppotall på villkor som skall fastställas.
- o) Användning av preparat av jästcellvägg, inom vissa gränser.
- p) Användning av polyvinylpolypyrrolidon inom vissa gränser, på villkor som skall fastställas.
- q) Användning av mjölksyrabakterier suspenderade i vin på villkor som skall fastställas.
- r) Tillsats av lysozym inom gränser och på villkor som skall fastställas.
2. Oenologiska metoder och behandlingar som får användas på druvmust avsedd för framställning av rektifierad koncentrerad druvmust:
- a) Luftning.
 - b) Värmebehandling.
 - c) Centrifugering och filtrering, med eller utan inert filtermaterial, under förutsättning att inga oönskade rester finns kvar i den produkt som behandlats på detta sätt.
 - d) Användning av svaveldioxid, kaliumbisulfit eller kaliummetabisulfit, även kallat kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit.
 - e) Avlägsnande av svaveldioxid genom fysikaliska processer.
 - f) Behandling med kol för oenologiskt bruk.
 - g) Användning av kalciumkarbonat, eventuellt innehållande små mängder dubbelkalciumsalt av L (+)-vinsyra och L (-)-äppelsyra.
 - h) Användning av jonbytarhartsen på villkor som skall fastställas.
3. Oenologiska metoder och behandlingar som får användas på delvis jäst druvmust avsedd för direkt konsumtion som sådan, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, bordsvin, mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, pärlande vin, pärlande vin tillsatt med koldioxid, likörvin och kvalitetsvin fso:
- a) Användning i torrt vin, mängder på högst 5%, av färsk vindruv som är sunda och outspädda och som innehåller jäst från nyligen avslutad framställning av torrt vin.
 - b) Luftning eller genomströmning med argon eller kväve.
 - c) Värmebehandling.
 - d) Centrifugering och filtrering med eller utan inert filtermaterial, under förutsättning att inga oönskade rester finns kvar i den produkt som behandlats på detta sätt.
 - e) Användning av koldioxid, argon eller kväve, antingen var för sig eller i kombination, uteslutande för att skapa en inert atmosfär och behandla produkten utan påverkan av luften.
 - f) Tillsats av koldioxid, inom vissa gränser.
 - g) Användning, enligt de villkor som anges i denna förordning, av svaveldioxid, kaliumbisulfit eller kaliummetabisulfit, även kallat kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit.

- h) Tillsats av sorbinsyra eller kaliumsorbat, under förutsättning att den slutliga sorbinsyrehalten hos den bearbetade produkten då den frisläpps för direkt konsumtion inte överstiger 200 mg/l.
- i) Tillsats av L-askorbinsyra, upp till vissa gränser.
- j) Tillsats av citronsyra för stabilisering av vinet, inom vissa gränser.
- k) Tillsats av vinsyra för syrnig enligt villkoren i punkterna E och G i bilaga V.
- l) Användning av ett eller flera av följande ämnen för avsyrnig, enligt villkoren i punkterna E och G i bilaga V:
- Neutralt kaliumtartrat.
 - Kaliumbikarbonat.
 - Kalciumkarbonat, eventuellt innehållande små mängder dubbelkalciumsalt av L (+)-vinsyra och L (-)-äppelsyra.
 - Kalciumtartrat.
 - Vinsyra, enligt villkor som skall fastställas.
 - Homogent, fint pulvrerat preparat av lika delar vinsyra och kalciumkarbonat.
- m) Klarning med ett eller flera av följande ämnen för oenologiskt bruk:
- Ätligt gelatin.
 - Husbloss.
 - Kasein och kaliumkaseinat.
 - Äggalbumin och/eller mjölkalbumin.
 - Bentonit.
 - Kiseldioxid i form av gel eller kolloidlösning.
 - Kaolin.
 - Enzympreparat av betaglukanas på villkor som skall fastställas.
- n) Tillsats av tannin.
- o) Behandling av vitvin med kol för oenologiskt bruk, inom vissa gränser.
- p) Behandling, på villkor som skall fastställas, av
- delvis jäst druvmust avsett för direkt konsumtion av vitviner och roséviner med kaliumferrocyanid,
 - av rödviner med kaliumferrocyanid eller med kalciumfytat.
- q) Tillsats av metavinsyra, inom vissa gränser.
- r) Användning av gummi arabicum.
- s) Användning, på villkor som skall fastställas, av DL vinsyra, även kallad racemisk syra, eller dess neutrala kaliumsalt, för utfällning av överskott på kalcium.
- t) Användning av någon av följande substanser för framställning av mousserande vin genom jäsning på flaska, med avskiljning av bottensaten (vindruv) genom att flaskan öppnas:
- kalciumalginat
 - eller
 - kaliumalginat.

- ta) Användning av vinjäst, torr eller suspenderad i vin, för framställning av mousserande vin.
 - tb) Tillsats, vid framställning av mousserande vin, av ammoniumsalter och tiamin till basvinet för att gynna uppkomsten av jäst, på följande villkor:
 - För näringssalter, diammoniumfosfat eller ammoniumsulfat, inom vissa gränser.
 - För tillväxtbefrämjande medel, tiamin i form av tiaminklorhydrat inom vissa gränser.
 - u) Användning av paraffinplattor som är impregnerade med allylisotiocyanat för att ge en steril atmosfär, endast i de medlemsstater där detta är en traditionell metod som inte är förbjuden enligt nationell lagstiftning, under förutsättning att plattorna endast används i behållare som rymmer mer än 20 l och att det inte finns några spår av allylisotiocyanat i vinet.
 - v) Tillsats av kaliumbitartrat för att främja utfällningen av vinsten
 - av kaliumbitartrat,
 - av calciumtartrat inom begränsningar och på villkor som skall fastställas.
 - w) Användning av kopparsulfat för att eliminera brister i vinets smak eller lukt, upp till vissa gränser.
 - x) Användning av preparat av jästcellvägg, inom vissa gränser.
 - y) Användning av polyvinylpolypyrrolidon, inom vissa gränser och på villkor som skall fastställas.
 - z) Användning av mjölksyrabakterier suspenderade i vin på villkor som skall fastställas.
 - za) Tillsats av sockerkulör i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/36/EG av den 30 juni 1994 om färgämnen för användning i livsmedel⁽¹⁾ för att förstärka färgen hos likörviner och kvalitetslikörviner fso.
 - zb) Tillsats av lysozym inom gränser och på villkor som skall fastställas.
4. Oenologiska metoder och behandlingar som får användas för de produkter som avses i den inledande meningen i punkt 3, endast enligt användningsvillkor som skall fastställas:
- a) Tillsats av syre.
 - b) Elektrodialysbehandling för att säkerställa vinets vinsyresterabilisering.
 - c) Användning av ureas för att minska ureahalten i vinerna.
-

⁽¹⁾ EGT L 237, 10.9.1994, s. 13.

BILAGA V

GRÄNSER OCH VILLKOR I FRÅGA OM VISSA OENOLOGISKA METODER

A. Innehåll av svaveldioxid

1. Det totala innehållet av svaveldioxid får för andra viner än mousserande viner och likörviner när de släpps ut på marknaden för direkt konsumtion vara högst
 - a) 160 mg/l för rödvin,
 - b) 210 mg/l för vitvin och rosévin.
2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 a och b skall den högsta svaveldioxidhalten för vin med en restsöckerhalt, uttryckt som invertsocker, av minst 5 g/l, höjas enligt följande:
 - a) Till 210 mg/l för rödvin och 260 mg/l för vitvin och rosévin.
 - b) Till 300 mg/l för
 - viner som är berättigade till beeckningen "Spätlese" enligt gemenskapsbestämmelserna,
 - vita kvalitetsviner fso som är berättigade till de registrerade ursprungsbeteckningarna Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, St. Macaire, Premières Côtes de Bordeaux, Sainte-Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac, eventuellt följd av benämningen "Côtes de Saussignac", Haut Montravel, Côtes de Montravel och Rosette,
 - vita kvalitetsviner fso som är berättigade till ursprungsbeteckningarna Allela, La Mancha, Navarra, Penedés, Rioja, Rueda, Tarragona och Valencia,
 - vita kvalitetsviner fso som härrör från Förenade kungariket och i enlighet med brittisk lagstiftning beskrivs och presenteras som "botrytis" eller motsvarande termer, till exempel "noble harvest", "noble late harvest" eller "special late harvest".
 - c) Till 350 mg/l för viner som är berättigade till beteckningen "Auslese" enligt gemenskapsbestämmelser och vitviner betecknade som "vin av högre kvalitet med ursprungsbeteckning" enligt rumänsk lagstiftning och berättigade till följande namn: Murfatlar, Cotnari, Tirnave, Pietroasele, Valea Calugareasca;
 - d) Till 400 mg/l för viner som enligt gemenskapsbestämmelser är berättigade till beteckningarna "Beerenauslese", "Ausbruch", "Ausbruchwein", "Trockenbeerenauslese" och "Eiswein", och vita kvalitetsviner fso som är berättigade till de registrerade ursprungsbeteckningarna Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Sainte-Croix-du-Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux du Layon, Coteaux de l'Aubance, Graves Supérieures och Jurançon.
3. Om väderleksförhållandena gör detta nödvändigt, får det beslutas att de berörda medlemsstaterna för vin framställt inom deras territorium inom vissa vinodlingzoner inom gemenskapen får ge tillstånd till att den enligt denna artikel högsta tillåtna totala svaveldioxidhalten, om den är under 300 mg/l, höjs med högst 40 mg/l.
4. Medlemsstaterna får tillämpa strängare bestämmelser för viner odlade inom deras territorium.

B. Halt av flyktiga syror

1. Halten av flyktiga syror får inte överstiga
 - a) 18 milliekvivalenter/l för delvis jäst druvmust,
 - b) 18 milliekvivalenter/l för vitvin och rosévin och, senast till och med den 31 december 1989, för produkter som framställs genom blandning av vitvin med rödvin på spanskt territorium,
 - c) 20 milliekvivalenter/l för rödvin.

2. De halter som anges i punkt 1 skall gälla för
 - produkter från druvor som har skördats inom gemenskapen, i produktionsledet och i alla handelsled,
 - delvis jäst druvmust och vin som härstammar från tredje land, i alla led efter införsel till gemenskapens geografiska territorium.
3. Undantagsbestämmelser till punkt 1 kan fastställas för
 - a) vissa kvalitetsviner fso och vissa bordsviner som betecknas med en geografisk benämning om de
 - har mognadslagrats under en period av minst två år, eller
 - har framställts med särskilda metoder,
 - b) vin med en total alkoholhalt i volymprocent av lägst 13 volymprocent.

C. Gränser för berikning

1. När väderleksförhållandena i vissa vinodlingszoner i gemenskapen så kräver, får de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, och ungt, icke färdigjäst vin som härrör från de druvsorter som avses i artikel 42.5, samt i vin som lämpar sig för framställning av bordsvin och bordsvin.
2. I de produkter som avses i första stycket får den naturliga alkoholhalten i volymprocent höjas endast om deras lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent är
 - a) inom vinodlingszon A: 5 volymprocent,
 - b) inom vinodlingszon B: 6 volymprocent,
 - c) inom vinodlingszon C I A: 7,5 volymprocent,
 - d) inom vinodlingszon C I B: 8 volymprocent,
 - e) inom vinodlingszon C II: 8,5 volymprocent, och
 - f) inom vinodlingszonerna C III: 9 volymprocent.
3. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent skall åstadkommas med hjälp av de oenologiska behandlingar som avses i punkt D och får inte överstiga följande gränsvärden:
 - a) Inom vinodlingszon A: 3,5 volymprocent.
 - b) Inom vinodlingszon B: 2,5 volymprocent.
 - c) Inom vinodlingszonerna C: 2 volymprocent.
4. Under år med särskilt ogynnsamma väderleksförhållanden får de gränsvärden för höjning av alkoholhalten i volymprocent som förskrivs i punkt 3 höjas till följande värden:
 - a) Vinodlingszon A: 4,5 volymprocent, eller
 - b) vinodlingszon B: 3,5 volymprocent.

D. Berikningsmetoder

1. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent enligt punkt C får endast åstadkommas på följande sätt:
 - a) För färska druvor, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.
 - b) För druvmust, genom tillsats av sackaros eller koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust eller genom partiell koncentrerings, inbegripet omvänd osmos, och
 - c) För vin som lämpar sig för framställning av bordsvin och för bordsvin, genom partiell koncentrerings genom kylning.

2. Användning av en av de behandlingar som avses i punkt 1 skall utesluta användning av de övriga.
3. Den tillsats av sackaros som avses i punkt 1 a och b får endast göras genom chaptalisering och endast i de vinodlingsområden där detta av tradition eller undantagsvis tillämpas i enlighet med lagstiftning som gällde den 8 maj 1970.
4. Tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust får inte ha till följd att den ursprungliga volymen färska krossade druvor, druvmust, druvmust i jäsning eller ungt, icke färdigjäst vin ökas med mera än 11 % inom vinodlingszon A, 8 % inom vinodlingszon B och 6,5 % inom vinodlingszonerna C.
5. Vid tillämpning av punkt C 4 skall gränsvärdena för volymen höjas till 15 % inom vinodlingszon A och till 11 % inom vinodlingszon B.
6. Koncentreringen får inte medföra att den ursprungliga volymen hos druvmust, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin eller bordsvin som har undergått denna behandling minskas med mer än 20 % och får under inga omständigheter leda till en höjning av den naturliga alkoholhalten med mer än 2 vol. %.
7. Under inga omständigheter får de ovannämnda processerna leda till att den totala alkoholhalten i färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt, icke färdigjäst vin, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin eller bordsvin som har undergått dessa behandlingar höjs till mer än 11,5 vol. % inom vinodlingszon A, 12 vol. % inom vinodlingszon B, 12,5 vol. % inom vinodlingszonerna C I a och C I b, 13 vol. % inom vinodlingszon C II och 13,5 vol. % inom vinodlingszon C III.
8. I fråga om rödvin får den totala alkoholhalten i volymprocent i de produkter som anges i punkt 7, höjas till 12 vol. % inom vinodlingszon A och till 12,5 vol. % inom vinodlingszon B.
9. Varken vin som lämpar sig för framställning av bordsvin eller bordsvin får koncentreras, om de produkter som har använts vid deras framställning själva har undergått de behandlingar som avses i punkt 1 a och b.

E. Syrning och avsyrning

1. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt, icke färdigjäst vin samt vin får undergå följande behandling:
 - a) Partiell avsyning inom vinodlingszonerna A, B, C I a och C I b,
 - b) Syrning och avsyning inom vinodlingszonerna C II och C III a, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3.
 - c) Syrning inom vinodlingszon C III b.
2. Syrning av de produkter som anges i punkt 1, bortsett från vin, får endast ske inom en gräns på 1,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 20 milliekvivalenter/l.
3. Syrning av vin får endast ske inom en gräns på 2,5 g/l uttryckt som vinsyra, eller 33,3 milliekvivalenter/l.
4. Avsyning av vin får endast ske inom en gräns på 1 g/l uttryckt som vinsyra, eller 13,3 milliekvivalenter/l.
5. Dessutom får druvmust avsedd för koncentrerad undergå partiell avsyning.
6. Under år med ovanliga väderleksförhållanden får medlemsstaterna tillåta att syra tillsätts till de produkter som anges i punkt 1 inom vinodlingszonerna C I a och C I b, på de villkor som anges i punkt 1 för zonerna C II, C III a och C III b.
7. Tillsättning av syra och berikning, liksom tillsättning av syra och avsyning, av en och samma produkt skall utesluta varandra, såvida inte undantag medges i det enskilda fallet.

F. Sötning

1. Sötning av bordsvin är tillåtet endast, i sådana fall där
 - a) de färska druvorna, druvmusten, delvis jäst druvmust, det unga icke färdigjasta vinet eller det vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, eller bordsvinet självt, har undergått någon av de behandlingar som anges i punkt D 1, får endast ske genom tillsats av druvmust som har högst samma totala alkoholhalt i volymprocent som bordsvinet i fråga,
 - b) de produkter som avses i a inte har undergått någon av de behandlingar som anges i punkt D 1, får endast ske genom tillsats av koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust eller druvmust, förutsatt att den totala alkoholhalten i volymprocent i bordsvinet i fråga inte höjs med mer än 2 vol. %.
2. Sötning av importerat vin som är avsett för direkt konsumtion och som betecknas med en geografisk benämning skall vara förbjuden inom gemenskapens territorium.
3. För sötning av andra importerade viner än de som avses i punkt 2 skall gälla bestämmelser som skall fastställas senare.

G. Behandlingar

1. Varje sådan behandling som avses i punkterna D och E, med undantag av syring och avsyring av vin, skall endast vara tillåten på villkor som skall fastställas i samband med bearbetning av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin till vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, bordsvin eller någon annan dryck avsedd för direkt konsumtion enligt artikel 1.2, med undantag av mousserande vin eller mousserande vin tillsatt med koldioxid, inom den vinodlingszon där de färska druvorna som använts har skördats.
2. Detsamma skall gälla koncentrerat, syring och avsyring av vin som lämpar sig för framställning av bordsvin.
3. Koncentrerat av bordsvin skall äga rum inom den vinodlingszon där de färska druvor som använts har skördats.
4. Syring och avsyring av vin får endast utföras inom det vinframställningsföretag och den vinodlingszon där de druvor som använts vid framställning av vinet i fråga har skördats.
5. Var och en av de behandlingar som anges i punkterna 1–4 skall anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma skall gälla för de mängder sackaros, onkoncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust som för yrkesutövning innehas av fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag och näringsidkare; dessa mängder skall fastställas vid samma tidpunkt och på samma ställe som färska druvor, delvis jäst druvmust eller otappat vin. Anmälan av dessa mängder kan dock ersättas av registerföring över inkommande varor och förbrukning.
6. Var och en av de behandlingar som anges i punkt E skall antecknas på det dokument som följer med de behandlade produkterna när dessa sätts i omlopp.
7. Om inte annat följer undantagsbestämmelser som fastställs på grund av ovanliga väderleksförhållanden, får dessa behandlingar endast utföras.
 - a) före den 1 januari inom vinodlingszon C,
 - b) före den 16 mars inom vinodlingszon A och B,och endast för produkter som härrör från vinskörden närmast före dessa datum.
8. Koncentrerat genom kylning samt genom syring och avsyring av vin får dock äga rum när som helst under året.

H. Mousserande vin

1. I denna punkt, liksom i punkt I i denna bilaga och punkt K i bilaga VI avses med
 - a) "*cuvée*"
 - druvmust,
 - vin,
 - en blandning av druvmust och/eller vin med olika egenskaper,som är avsedda för framställning av en särskild typ av mousserande viner,
 - b) "*tiragelikör*":
 - den produkt som tillsätts *cuvén* för att ge en andra jäsning,
 - c) "*expeditionslikör*":
 - den produkt som tillsätts mousserande viner för att ge dem särskilda smakegenskaper.
2. Expeditionslikör får endast innehålla
 - sackaros,
 - druvmust,
 - delvis jäst druvmust,
 - koncentrerad druvmust,
 - rektifierad koncentrerad druvmust,
 - vin, eller
 - en blandning av dessa produkter,eventuellt med tillsats av en destillationsprodukt av vin.
3. Utan att det påverkar den berikning av beståndsdelarna i en *cuvée* som är tillåten enligt denna förordning skall berikning av *cuvéen* inte vara tillåten.
4. Varje medlemsstat får dock för regioner och sorter för vilka detta är tekniskt motiverat tillåta berikning av *cuvéen* där det mousserande vinet framställs, enligt bestämmelser som skall fastställas. Denna berikning får ske genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust. Berikningen får ske genom tillsats av sackaros eller koncentrerad druvmust när denna metod traditionellt eller undantagsvis tillämpas i den berörda medlemsstaten i enlighet med bestämmelser som var i kraft den 24 november 1974. Medlemsstaten kan dock utesluta användningen av koncentrerad druvmust.
5. Tillsats av tiragelikör och expeditionslikör skall inte betraktas som berikning eller sötning. Tillsatsen av tiragelikör får inte ge en ökning av den totala alkoholhalten med mer än 1,5 vol %. Denna ökning skall fastställas genom att skillnaden mellan *cuvéens* totala alkoholhalt i volymprocent och den totala alkoholhalten i volymprocent hos det mousserande vinet före tillsats av expeditionslikör beräknas.
6. Tillsatsen av expeditionslikör skall göras på en sådant sätt att den verkliga alkoholhalten i volymprocent av det mousserande vinet inte höjs med mer än 0,5 vol. %.
7. Det skall vara förbjudet att söta *cuvéen* och dess beståndsdelar.
8. Förutom eventuell syring eller avsyring enligt andra bestämmelser i denna bilaga om dess beståndsdelar är det tillåtet att tillsätta syra till *cuvéen* eller att avsyra den. Syring och avsyring av *cuvéen* skall utesluta varandra. Syring får göras endast upp till 1,5 gram/l, uttryckt i vinsyra, dvs. 20 milliekvivalenter/l.

9. Under år med ovanliga väderleksförhållanden får den högsta gränsen på 1,5 g/l eller 20 milliekvivalenter/l höjas till 2,5 g/l eller 34 milliekvivalenter/l, förutsatt att produktens naturliga syra är minst 3 g/l, uttryckt som vinsyra, eller 40 milliekvivalenter/l.
10. Koldioxidhalten i mousserande viner får endast resultera av alkoholjäsning av den cuvée av vilken vinet framställs.
- Denna jäsning får endast ske genom tillsats av tiragelikör, om det inte rör sig om en jäsning som är avsedd att förvandla vindruvor, druvmust eller delvis jäst druvmust direkt till mousserande vin. Jäsningen får endast ske i flaskor eller i en sluten tank.
- Användning av koldioxid vid mottryckstappning skall vara tillåten under kontrollerade former och under förutsättning att koldioxidtrycket i de mousserande vinerna inte höjs genom detta.
11. För andra mousserande viner än mousserande kvalitetsviner och mousserande kvalitetsviner fso gäller följande:
- Den totala alkoholhalten i volymprocent av de cuvées som är avsedda för framställning av vinerna skall vara minst 8,5 volymprocent.
 - Tiragelikör avsedd för framställning av vinerna får endast innehålla
 - druvmust,
 - delvis jäst druvmust,
 - koncentrerad druvmust,
 - rektifierad koncentrerad druvmust, eller
 - sackaros och vin.
 - Utan att det påverkar artikel 44.3 skall vinernas alkoholstyrka i volymprocent, inbegripet alkoholen i den expeditjonslikör som eventuellt tillsätts, vara minst 9,5 volymprocent.
 - Utan att det påverkar eventuella strängare bestämmelser som medlemsstaterna får tillämpa för mousserande viner som framställs på deras eget territorium får deras svaveldioxidhalt vara högst 235 mg/l,
 - Om väderleksförhållandena gör det nödvändigt i vissa vinodlingszoner i gemenskapen får berörda medlemsstaterna tillåta att den högsta totala svaveldioxidhalten i viner enligt punkt 1 som framställs inom deras territorium höjs med högst 40 mg/l, under förutsättning att de viner som omfattas av detta tillstånd inte exporteras från dessa medlemsstater.

I. Mousserande kvalitetsviner

- Den totala alkoholhalten i volymprocent i cuvées avsedda för framställning av mousserande kvalitetsviner skall vara minst 9 vol. %.
- Tiragelikör för framställning av mousserande kvalitetsvin får endast innehålla
 - sackaros,
 - koncentrerad druvmust,
 - rektifierad koncentrerad druvmust,
 - druvmust eller delvis jäst druvmust som kan användas för att framställa vin som lämpar sig för framställning av bordsvin,
 - vin som lämpar sig för framställning av bordsvin,
 - bordsvin,
eller
 - kvalitetsviner fso.

3. För mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ gäller följande:
- Om inte annat följer av undantagsbestämmelser, får cuvéen till sådana viner framställas endast av druvmust eller delvis jäst druvmust som härrör från druvsorter som anges i en förteckning som skall upprättas.

Mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ får emellertid tillverkas av cuvé som framställts av vin av sorten Prosecco som skördats i regionerna Trentino-Alto Adige, Veneto och Friuli-Venezia Giulia.
 - Den jäsningsprocess som sätts i gång före och efter framställning av cuvéen för att göra denna mousserande får endast styras genom kylning eller andra fysikaliska processer.
 - Det är förbjudet att tillsätta expeditjonslikör.
 - Utan hinder av punkt K 4 i bilaga VI får den verkliga alkoholhalten i mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ inte vara lägre än 6 vol. %.
 - Den totala alkoholhalten i mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ får inte vara lägre än 10 vol. %.
 - Utan hinder av punkt K 4 6.1 i bilaga VI skall övertrycket för mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ som lagras vid en temperatur av 20 °C i slutna behållare vara minst 3 bar.
 - Utan hinder av punkt K 8 i bilaga VI får framställningsprocessen för mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ inte vara kortare än en månad.
4. Producentmedlemsstaterna får fastställa ytterligare eller strängare bestämmelser om egenskaper eller villkor för produktion och omsättning av de mousserande kvalitetsviner som avses i denna avdelning och som framställs på deras territorium.
5. För framställning av mousserande kvalitetsviner gäller dessutom de regler som avses i
- punkterna H 1–H 10,
 - punkterna K 4 och K 6–K 9 i bilaga VI utan att det påverkar tillämpningen av punkterna I 3 d, 3 f, och 3 g.

J. Likörvin

1. Följande produkter skall användas för framställning av likörvin:
- delvis jäst druvmust, eller
 - vin,
 - blandningar av de produkter som anges i föregående strecksatser, eller
 - druvmust eller en blandning av druvmust och vin, för vissa kvalitetslikörviner fso som ingår i en förteckning som skall fastställas.
2. Vidare skall tillsättas
- till andra likörviner och kvalitetslikörviner fso än de som avses i b
 - någon av, eller en blandning av följande produkter:
 - neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som har framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 96 vol. % och med de egenskaper som anges i gemenskapsbestämmelserna,
 - destillat av vin eller av torkade druvor som har en verklig alkoholhalt i volymprocent av lägst 52 vol. % och högst 86 vol. % och som uppvisar egenskaper som skall fastställas,
 - när så är lämpligt tillsammans med en eller flera av följande produkter:
 - koncentrerad druvmust,
 - en produkt som erhålls genom blandning av en eller flera av de produkter som förtecknas i i med en druvmust som anges i första eller fjärde strecksatsen i punkt 1,

- b) för vissa likörviner fso som ingår i en förteckning som skall fastställas
- i) antingen någon av eller en blandning av de produkter som förtecknas i punkt a i i,
 - ii) eller en eller flera av följande produkter:
 - En spritprodukt som härrör från destillation av vin som har en alkoholhalt av lägst 95 vol. % och högst 96 vol. % och som uppvisar de egenskaper som anges i gemenskapsbestämmelserna, eller om sådana inte finns, i de tillämpliga nationella bestämmelserna.
 - Eau-de-vie som härrör från destillation av vin eller druvrester som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 vol. % och högst 86 vol. % och som uppvisar de egenskaper som anges i gemenskapsbestämmelserna, eller om sådana inte finns, i de tillämpliga nationella bestämmelserna.
 - Eau-de-vie som härrör från destillation av torkade druvor som har en alkoholhalt av lägst 52 vol. % och högst 94,5 vol. % och som uppvisar de egenskaper som anges i gemenskapsbestämmelserna, eller om sådana inte finns, i de tillämpliga nationella bestämmelserna.
 - iii) när så är lämpligt tillsammans med en eller flera av följande produkter:
 - Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor.
 - Koncentrerad druvmust som koncentrerats genom direkt uppvärmning men som i övrigt uppfyller definitionen på koncentrerad druvmust.
 - Koncentrerad druvmust.
 - En produkt som erhålls genom blandning av en v de produkter som förtecknas i ii med en druvmust som anges i första eller fjärde strecksatsen i punkt 1.
3. De produkter som avses i punkt 1 och används för att framställa likörviner och kvalitetslikörviner fso får i förekommande fall endast ha varit föremål för de oenologiska metoder och behandlingar som avses i denna förordning.
4. Dock gäller följande:
- a) En ökning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent får endast åstadkommas genom användning av de produkter som avses i punkt 2.
 - b) Undantag får antas för särskilda produkter, där detta är en traditionell metod, så att användning av kalciumsulfat får tillåtas av den berörda medlemsstaten, förutsatt att sulfatinnehållet i den behandlade produkten är högst 2,5 g/l uttryckt som kaliumsulfat. Även ytterligare syring genom vinsyra får göras till dessa produkter upp till högst 1,5 g/l.
5. Utan att detta skall påverka eventuella strängare bestämmelser som medlemsstaterna antar för likörviner och kvalitetslikörviner fso som framställs inom deras territorium skall sådana produkter tillåtas genomgå de enologiska metoder och processer som avses i denna förordning.
6. Även följande skall vara tillåtet:
- a) Sötning, med anmälnings- och registreringskyldighet, i sådana fall då de använda produkterna inte har berikats med koncentrerad druvmust, genom
 - koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust, förutsatt att ökningen av den totala alkoholhalten i volymprocent av vinet är högst 3 vol. %,
 - koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust eller druvmust i jäsnings från lätt torkade druvor, för produkter som ingår i en förteckning som skall fastställas, förutsatt att ökningen av den totala alkoholhalten i volymprocent av vinet är högst 8 vol. %,
 - koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust för viner som ingår i en förteckning som skall fastställas, förutsatt att ökningen av den totala alkoholhalten i volymprocent av vinet är högst 8 vol. %.
 - b) Tillsats av alkohol, destillat eller eau-de-vie, enligt punkt 1 och 2, för att kompensera för förluster genom förångning under mognadslagringen.
 - c) Mognadslagring i kärl vid en temperatur av högst 50°C för produkter som ingår i en förteckning so skall fastställas.

7. Utan att det påverkar eventuella strängare bestämmelser som medlemsstaterna antar för likörviner och kvalitetslikörviner fso som framställs inom deras territorium skall den totala svaveldioxidhalten i dessa viner när de släpps på marknaden som livsmedel vara högst
 - a) 150 mg/l när restsockerhalten är högst 5 g/l,
 - b) 200 mg/l när restsockerhalten överstiger 5 g/l.
 8. De druvsorter från vilka de produkter som avses i punkt 1 framställs som används vid framställningen av likörviner och kvalitetslikörviner fso skall väljas bland dem som avses i artikel 42.5.
 9. Den naturliga alkoholhalten i volymprocent av de produkter som avses i punkt 1 och som används vid framställning av andra likörviner än kvalitetslikörviner fso skall vara minst 12 vol. %.
-

BILAGA VI

KVALITETSVIN FRAMSTÄLLT INOM ETT SPECIFICERAT OMRÅDE

A. Specificerade områden

1. Med *specificerat område* avses ett eller flera vinodlingsområden där viner med särskilda kvalitetsegenskaper framställs och vars namn används för att beteckna kvalitetsviner fso.
2. Varje specificerat område skall vara exakt avgränsat, så långt som möjligt på grundval av enskilda vingårdar eller vinarealer. Denna avgränsning skall genomföras av de berörda medlemsstaterna och skall göras med hänsyn till de faktorer som påverkar kvaliteten av de viner som framställs i de berörda regionerna, till exempel jordmänen, klimatet och den enskilda vingårdens eller vinarealens läge.
3. De specificerade områdena betecknas med sitt geografiska namn.

Dock skall benämningarna:

- "Muscadet",
- "Blanquette",
- "Vinho verde",
- "Cava", som används för vissa mousserande kvalitetsviner fso,
- "Manzanilla",

erkännas som namn på respektive specificerade områden som berörda medlemsstater har avgränsat och lagstiftat om före den 1 mars 1986.

Beträffande stilla viner får uttrycket «Κάβα» och/eller "Cava" användas för att beteckna grekiska bordsviner som information om dessa viners åldrande.

4. Det geografiska namn som betecknar ett specificerat område skall vara tillräckligt precist och allmänt känt som förknippat med produktionsområdet, så att, med beaktande av den aktuella situationen förväxlingar undviks.

B. Druvsorter

1. Varje medlemsstat skall sammanställa en förteckning över de druvsorter enligt artikel 19 som är lämpliga för framställning av de kvalitetsviner fso som framställs inom dess territorium. Sorterna skall tillhöra arten *Vitis vinifera*.
2. Druvsorter som inte är medtagna i den förteckning som avses i punkt 1 skall avlägsnas från de vingårdar eller vinarealer som är avsedda för framställning av kvalitetsviner fso.
3. Genom undantag från punkt 2 får druvsorter som inte är medtagna i förteckningen tillåtas av medlemsstaterna för en period av tre år från den dag då avgränsningen av ett specificerat område träder i kraft, förutsatt att detta skett efter den 31 december 1979, att druvsorten tillhör arten *Vitis vinifera* och att den utgör högst 20 % av druvsorterna på den berörda vingården eller vinarealen.
4. Senast då den tidsperiod som fastställs i punkt 3 löper ut skall vingårdar eller vinarealer avsedda för framställning av kvalitetsviner fso endast innehålla druvsorter som är medtagna i den förteckning som avses i punkt 1. Denna bestämmelse måste iaktas för att vin framställt från druvor skördade på vingården eller vinarealen skall få betecknas "kvalitetsvin fso".

C. Vinodlingsmetoder

1. Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser för de vinodlingsmetoder som krävs för att framställa kvalitetsviner fso av så hög kvalitet som möjligt.
2. Bevattning inom en vinodlingszon får utföras endast om den berörda medlemsstaten har godkänt det. Ett sådant godkännande får ges endast om det är motiverat av ekologiska skäl.

D. Bearbetningsområden

1. Kvalitetsviner fso får endast framställas
 - a) från druvor från druvsorter som är medtagna i den förteckning som avses i punkt B 1 och skördas inom det specificerade området,
 - b) genom bearbetning av sådana druvor som avses i a till druvmust och bearbetning av denna must till vin, och genom framställning av sådant vin eller mousserande viner, inom det specificerade område där druvorna skördats.

Genom undantag från punkt 1 a får en producentmedlemsstat, när det är fråga om en traditionell metod som regleras av särskilda bestämmelser i denna medlemsstat, längst till och med den 31 augusti 2003, genom uttryckligt tillstånd och under förutsättning av lämplig kontroll, tillåta att ett mousserande kvalitetsvin fso framställs genom tillsättning till basprodukten för detta vin av en eller flera vinprodukter som inte härrör från det specificerade område vars namn används som beteckning på det vinet, på följande villkor.

2. Denna typ av vintillsatser framställs inte i det specificerade området med samma egenskaper som produkterna från andra områden.
 - Behandlingen är förenlig med de oenologiska metoder och de definitioner som avses i tillämpliga gemenskapsföreskrifter.
 - Den totala volymen av vintillsatser som inte härrör från det specificerade området får inte överstiga 10% av den totala volymen av de använda produkter som härrör från det specificerade området. Kommissionen kan emellertid, enligt förfarandet i artikel 75, tillåta medlemsstaten att i undantagsfall ge tillstånd till tillsatser på över 10% men inte över 15%.
 - Undantaget i första stycket gäller under förutsättning att en sådan bestämmelse före den 31 december 1995 har föreskrivits i den berörda producentmedlemsstatens bestämmelser.

Medlemsstaterna skall upprätta en förteckning över de mousserande kvalitetsviner fso som avses i denna punkt och översända den till kommissionen som skall offentliggöra den i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* tidning.

3. Genom undantag från punkt 1 b får ett kvalitetsvin fso, som inte är ett mousserande kvalitetsvin fso, framställas inom en areal intill det berörda specificerade området, förutsatt att detta uttryckligen har tillåtits av den berörda medlemsstaten på vissa villkor.

Medlemsstaterna får även genom enskilda godkännanden och under lämplig kontroll tillåta att ett kvalitetsvin fso framställs genom bearbetning av druvor till must och must till vin, och genom framställning av sådant vin, även utanför en areal intill det berörda specificerade området i fråga om det gäller en traditionell metod, förutsatt att

- den användes före den 1 september 1970, eller, för medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter detta datum, före den tidpunkt då deras anslutning fick rättsverkan,
- den har använts utan uppehåll sedan dessa tidpunkter, och
- gäller kvantiteter som för det berörda bearbetningsföretaget inte har ökat mer sedan detta datum än vad som motsvarar den allmänna marknadsutvecklingen.

4. Genom undantag från punkt 1 b får ett mousserande kvalitetsvin fso framställas inom ett område intill det berörda specificerade området, förutsatt att detta uttryckligen har tillåtits av den berörda medlemsstaten på vissa villkor.

Medlemsstaterna får även genom enskilda tillstånd, eller genom uttryckliga tillstånd för en period som understiger fem år, och under lämplig kontroll, tillåta att mousserande kvalitetsviner framställs också utanför ett område intill det berörda specificerade området i de fall då det rör sig om en traditionell metod som använts åtminstone sedan den 24 november 1974 eller, för medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter detta datum, före den tidpunkt då deras anslutning fick rättsverkan.

5. Alla fysiska och juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som innehar dels druvor eller druvmust som uppfyller de krav som gäller för framställning av kvalitetsviner fso, dels andra produkter som inte uppfyller dessa krav skall garantera att vinframställning och lagring av kvalitetsviner fso sker separat för att det erhållna vinet skall betraktas som kvalitetsvin fso.
6. Inga andra bestämmelser i denna punkt D än de i punkt 5 skall gälla för kvalitetslikörviner fso.

E. **Lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent**

1. Medlemsstaterna skall fastställa en lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent för vart och ett av de kvalitetsviner fso som framställs på deras territorier. Vid fastställandet av denna naturliga alkoholhalt i volymprocent skall hänsyn tas särskilt till de alkoholhalter som har noterats under de föregående tio åren, endast skördar av tillfredsställande kvalitet från de mest representativa jordmånerna i det specificerade området skall beaktas.
2. Olika värden för den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som avses i punkt 1 får fastställas för samma kvalitetsvin fso beroende på
 - a) underområdet, den lokala administrativa arealen eller del av denna,
 - b) druvsorten eller druvsorterna,från vilka de använda druvorna härrör.
3. Om inte annat beslutas, och med undantag för mousserande kvalitetsviner fso och kvalitetslikörviner fso, skall den alkoholstyrka som avses i punkt 1 vara minst
 - a) 6,5% volymprocent i zon A med undantag av de specificerade områdena Mosel-Saar-Ruwer, Ahr, Mittelrhein, Sachsen, Saale-Unstrut, Moselle luxembourgeoise, England och Wales, i vilka denna alkoholhalt skall vara 6 volymprocent,
 - b) 7,5% volymprocent i zon B,
 - c) 8,5% volymprocent i zon C I a,
 - d) 9% volymprocent i zon C I b,
 - e) 9,5% volymprocent i zon C II,
 - f) 10% volymprocent i zon C III.

F. **Vinframställning och metoder**

1. Medlemsstaterna skall för varje kvalitetsvin fso fastställa de särskilda vinframställningsmetoderna.
2. Om väderleksförhållandena inom de vinodlingszoner som avses i punkt E gör detta nödvändigt, får de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den (verkliga eller potentiella) naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, druvmust i jäsning, och ungt, icke färdigjäst vin som lämpar sig för framställning av kvalitetsvin fso, förutom för produkter avsedda för framställning av kvalitetslikörvin fso. Höjningen får inte överstiga de gränser som fastställs i punkt C 3 i bilaga V.
3. Under år med särskilt ogynnsamma väderleksförhållanden får de gränsvärden för höjning av alkoholhalten som föreskrivs i punkt 2 höjas till de gränsvärden som fastställs i punkt C 4 i bilaga V. En sådan höjning skall inte göra det omöjligt att godkänna en likadan höjning för bordsviner enligt samma punkt.

4. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent får bara genomföras enligt de metoder och villkor som avses i punkt D i bilaga V, utom punkt D 7. Medlemsstaterna får dock förbjuda användningen av koncentrerad druvmust.
5. Den totala alkoholhalten i volymprocent av kvalitetsviner fso skall vara minst 9 volymprocent. För vissa kvalitetsviner fso som är medtagna i en förteckning som skall fastställas vilka inte har berikats skall dock den totala alkoholhalten vara minst 8,5 volymprocent. Denna punkt gäller inte mousserande kvalitetsviner fso och kvalitetslikörviner fso.

G. Syrning, avsyrring och sötning

1. Villkoren och gränsvärdena för syrning och avsyrring av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, och ungt, icke färdigjäst vin som lämpar sig för framställning av kvalitetsvin fso och förfarandet för beviljande av tillstånd och undantag fastställs i punkt E i bilaga V.
2. En medlemsstat får tillåta sötning av kvalitetsvin fso om den genomförs
 - a) enligt de villkor och gränsvärden som fastställs i punkt F i bilaga V,
 - b) inom det specificerade område där kvalitetsvinet fso framställdes, eller inom en intilliggande areal, förutom i vissa fall som skall fastställas,
 - c) med användning av eller en eller flera av följande produkter, nämligen
 - druvmust,
 - koncentrerad druvmust,
 - rektifierad koncentrerad druvmust.
3. Den druvmust och koncentrerade druvmust som avses i punkt 2 c skall härröra från samma specificerade område som det vin den används för att söta.
4. Denna punkt G skall inte gälla mousserande kvalitetsviner fso och kvalitetslikörviner fso.

H. Metoder för berikning, syrning och avsyrring

1. Alla de metoder för berikning, syrning och avsyrring som avses i punkterna F och G 1 skall godkännas endast om de utförs enligt de villkor som fastställs i punkt G i bilaga V.
2. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt D 4 får sådana metoder användas endast i det specificerade område där de färska druvor som används skördades.

I. Avkastning per hektar

1. Den berörda medlemsstaten skall för varje kvalitetsvin fso fastställa en avkastning per hektar uttryckt i kvantitet druvor, druvmust eller vin.
2. När denna avkastning fastställs skall hänsyn tas särskilt till de föregående tio årens avkastningar, endast skördar av tillfredsställande kvalitet från de mest representativa jordmånerna i det specificerade området skall beaktas.
3. Avkastningen per hektar får fastställas för samma kvalitetsvin fso beroende på
 - a) underområdet, den lokala administrativa arealen eller del av denna,
 - b) druvsorten eller druvsorterna,från vilka de använda druvorna härrör.
4. Den berörda medlemsstaten får ändra den på detta sätt fastställda avkastningen.
5. Om den avkastning som avses i punkt 1 överskrider, skall detta medföra förbud mot att använda den önskade beteckningen för skörden i sin helhet, såvida inte generella eller individuella undantag har beviljats av medlemsstaterna på de villkor som dessa kan komma att fastställa med hänsyn till olika vinodlingsområden. Dessa villkor skall särskilt gälla användningen av vinet eller produkterna i fråga.

J. Analytiska och organoleptiska tester

1. Producenterna skall överlämna viner för vilka de begär beteckningen "kvalitetsvin fso" till analyser och organoleptiska tester för vilka följande skall gälla:
 - a) Vid analysen skall minst de faktorer mätas som är särskiljande för det berörda kvalitetsvinet fso bland dem som räknas upp i punkt 3. Gränsvärdena för dessa faktorer skall fastställas av den producerande medlemsstaten för varje kvalitetsvin fso.
 - b) Det organoleptiska testet skall gälla färg, klarhet, doft och smak.
2. Tills lämpliga bestämmelser har fastställts om systematisk och allmän tillämpning av de analyser och tester som avses i punkt 1 får det av varje medlemsstat utsedda behöriga organet genomföra dessa på vinprover.
3. De särskiljande faktorer som avses i punkt 1 a skall vara följande:
 - A. Fastställda genom undersökning av vinets reaktion:
 1. Reaktion på luft
 2. Reaktion på kyla
 - B. Fastställda genom mikrobiologisk undersökning:
 3. Reaktion i inkubator
 4. Vinets och fällningens utseende
 - C. Fastställda genom fysisk och kemisk analys:
 5. Densitet
 6. Alkoholhalt
 7. Total torrsubstanshalt (fastställd genom densimetri)
 8. Reducerande socker
 9. Sackaros
 10. Aska
 11. Askans alkaliska egenskaper
 12. Total syrahalt
 13. Halt av flyktiga syror
 14. Bunden syrahalt
 15. pH
 16. Fri svaveldioxid
 17. Total svaveldioxid
 - D. Fastställda genom kompletterande analys
 18. Koldioxid (pärlande och mousserande vin, övertryck i bar vid 20 °C)

K. Mousserande kvalitetsvin fso framställda i vissa bestämda områden

1. Den totala alkoholhalten i volymprocent skall i de cuvéeer som är avsedda för framställning av mousserande kvalitetsviner fso vara minst
 - 9,5 volymprocent i vinodlingszon C III,
 - 9 volymprocent i övriga vinodlingszoner.
2. Cuvéeer avsedda för framställning av vissa mousserande kvalitetsviner fso som är medtagna i en förteckning som skall fastställas och som framställs från en enda druvsort får ha en total alkoholhalt i volymprocent på minst 8,5 volymprocent.
3. En förteckning över de mousserande kvalitetsviner fso som avses i punkt 2 skall fastställas.
4. Den verkliga alkoholhalten i volymprocent i mousserande kvalitetsviner fso, inbegripet den alkohol som ingår i eventuell tillsatt expeditjonslikör, skall vara minst 10 vol. %.
5. Tiragelikören för mousserande kvalitetsviner fso får endast innehålla
 - a) sackaros,
 - b) koncentrerad druvmust,

- c) rektifierad koncentrerad druvmust,
- d) druvmust,
- e) delvis jäst druvmust,
- f) vin,
- g) kvalitetsvin fso,

som lämpar sig för framställning av samma kvalitet av mousserande kvalitetsvin fso som den till vilken tirage-likören tillsätts.

6. Utan hinder av punkt 15 i bilaga I skall mousserande kvalitetsviner fso när de lagras vid en temperatur av 20°C i slutna behållare ha ett övertryck av minst 3,5 bar.

För mousserande kvalitetsviner fso som förvaras i kärl som rymmer mindre än 25 cl skall övertrycket dock vara 3 bar.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av strängare bestämmelser som medlemsstaterna får tillämpa på mousserande kvalitetsviner fso som framställs inom deras territorium, skall den totala halten av svaveldioxid i dessa mousserande viner vara högst 185 mg/l. Om väderleksförhållandena gör det nödvändigt i vissa vinodlingszoner i gemenskapen, får de berörda medlemsstaterna tillåta att den högsta totala svaveldioxidhalten i mousserande kvalitetsvin fso som framställs inom deras territorium höjs med högst 40 mg/l, under förutsättning att de viner som omfattas av detta tillstånd inte exporteras från dessa medlemsstater.

8. Tiden för framställning av mousserande kvalitetsvin fso, inbegripet mognadslagring på företaget där de framställs och räknat från det att den jäsningsprocess som skall göra vinet mousserande börjar, skall vara

- a) minst sex månader om jäsningsprocessen som skall göra vinet mousserande sker i slutna tankar,
- b) minst nio månader om jäsningsprocessen som skall göra vinet mousserande sker i flaskorna..

9. Tiden för den jäsningsprocess som skall göra cuvéen mousserande och den tiden jäsningsresterna skall finnas kvar som bottensats i cuvéen skall inte vara kortare än

— 90 dagar,

— 30 dagar om jäsningen sker i behållare med omrörare.

10. För mousserande kvalitetsviner fso av aromatisk typ gäller följande:

- a) Om inte annat följer av undantagsbestämmelser får cuvéen till sådana viner framställas endast av druvmust eller druvmust i jäsningsprocess som härrör från druvsorter som anges i en förteckning som skall upprättas, så vitt dessa sorter erkänts som lämpliga för framställning av mousserande kvalitetsvin fso i det specificerade område vars namn används för att beteckna dessa viner.
- b) Den jäsningsprocess som sätts i gång före och efter framställning av cuvéen för att göra denna mousserande får endast styras genom kylning eller andra fysikaliska processer.
- c) Tillsättning av expeditjonslikör är förbjudet.
- d) Utan hinder av punkt 4 skall alkoholhalten i volymprocent i mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ vara minst 6 volymprocent.
- e) Den totala alkoholhalten i volymprocent i mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ skall vara minst 10%.
- f) Utan hinder av punkt 6 första stycket skall mousserande kvalitetsviner fso av aromatisk typ, när de lagras vid en temperatur av 20°C i slutna behållare, ha ett övertryck av minst 3 bar.
- g) Utan hinder av punkt 8 skall tiden för framställning av mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ vara minst en månad.

11. Reglerna i punkterna H 1–H 10 i bilaga V gäller även mousserande kvalitetsviner fso.

L. **Kvalitetslikörviner fso framställda i vissa bestämda områden (andra bestämmelser än de som anges i punkt H i bilaga V och som särskilt gäller kvalitetslikörvin fso).**

1. Om inte annat följer av undantag som skall fastställas skall de produkter som avses i punkt I 1 i bilaga V samt koncentrerade druvmust och delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor som avses i punkt J 2 i bilaga V, och som används för framställning av kvalitetslikörvin fso, härröra från det specificerade område vars namn det berörda kvalitetslikörvinet fso bär.

När det gäller kvalitetslikörvinerna fso "Málaga" och "Jerez-Xeres-Sherry" får dock koncentrerad druvmust och, enligt artikel 44.11, delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor som avses i punkt J 2 i bilaga V, framställda av druvsorten Pedro Ximénes, härröra från det specificerade området Montilla-Moriles.

2. Om inte annat följer av undantag som skall fastställas får de metoder som avses i punkterna J 3–J 6 i bilaga V avsedda för framställning av kvalitetslikörviner fso användas endast inom det specificerade område som avses i punkt 1.

När det gäller de kvalitetslikörviner för vilka beteckningen "Porto" är förbehållen den produkt som framställs av druvor från det avgränsade området "Douro" kan vidare framställning och mognadslagring äga rum antingen i ovannämnda avgränsade område eller i Vila Nova de Gaia – Porto.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av strängare bestämmelser som medlemsstaterna får fastställa för kvalitetslikörviner fso som framställs inom deras territorier gäller följande:

- a) Den naturliga alkoholhalten i volymprocent av de produkter som avses i punkt J 1 i bilaga V som används för framställning av kvalitetslikörvin fso skall vara minst 12 volymprocent. Vissa kvalitetslikörviner fso som är medtagna i en förteckning som skall fastställas får dock härröra från

- i) druvmust med en naturlig alkoholhalt i volymprocent av minst 10 volymprocent vad gäller kvalitetslikörviner fso som framställs genom tillsats av icke-renade destillationsprodukter från vin eller pressrester med registrerad ursprungsbeteckning, eventuellt från samma företag, eller

- ii) delvis jäst druvmust eller, vad gäller andra strecksatsen nedan, från vin, med en ursprunglig naturlig alkoholhalt i volymprocent av minst

- 11 % volymprocent vad gäller kvalitetslikörviner fso som framställs genom tillsats av neutral alkohol eller ett destillat av vin med en verklig alkoholhalt i volymprocent av minst 70 volymprocent, eller av en spritdestillationsprodukt framställd av vinprodukter,

- 10,5 % volymprocent för viner som är medtagna i en förteckning som skall fastställas och som framställs från druvmust av gröna druvor,

- 9 % volymprocent vad gäller kvalitetslikörviner fso som framställs på ett traditionellt och sedvanligt sätt enligt nationell lagstiftning som särskilt avser ett sådant vin.

- b) Den verkliga alkoholhalten i volymprocent av kvalitetslikörvin fso skall vara minst 15 volymprocent och högst 22 volymprocent.

- c) Den totala alkoholhalten i volymprocent av kvalitetslikörvin fso skall vara minst 17,5 volymprocent.

4. Den totala alkoholhalten i volymprocent får dock vara lägre än 17,5 volymprocent, men skall vara minst 15 volymprocent, för vissa kvalitetslikörviner fso som är medtagna i en förteckning som skall fastställas där nationell lagstiftning som var tillämplig på vinet före den 1 januari 1985 uttryckligen föreskriver detta.

5. De särskilda traditionella benämningarna «οίνος γλυκός φυσικός», "vino dulce natural", "vino dolce naturale", och "vinho doce natural" skall uteslutande användas för kvalitetslikörvin fso

- som framställs av produkter varav minst 85 % härrör från de druvsorter som skall fastställas i en förteckning,

- som framställs av must med en ursprunglig naturlig sockerhalt av minst 212 g per liter,

- som utan någon annan berikning framställs genom tillsats av alkohol, destillat eller sprit som avses i bilaga V punkt J 2.

6. I den mån den traditionella produktionen kräver det får medlemsstaterna för kvalitetslikörvin fso framställt inom deras territorium föreskriva att den särskilda traditionella benämningen "vin doux naturel" endast får användas i fråga om kvalitetslikörvin fso
- som framställs direkt av de producenter som skördar druvorna och uteslutande av druvor från deras skörd av Muscat, Grenache, Maccabeo eller Malvoisie; dock kan detta även omfatta skördar från vinarealer som också är planterade med andra druvsorter än dessa fyra, förutsatt att de senare inte utgör mer än 10% av alla druvsorter,
 - som framställs med iakttagande av en avkastningsbegränsning på 40 hl druvmust per hektar som avses i punkt J 1 i bilaga V, varvid ett överskridande medför att hela skörden mister rätten till beteckningen "vin doux naturel",
 - som framställs av druvmust med en ursprunglig naturlig sockerhalt av minst 252 g/l,
 - som utan någon annan berikning framställs genom tillsats av vinalkohol som i ren alkohol motsvarar minst 5% av den använda mängden delvis jäst druvmust och högst den lägsta av följande två värden:
 - antingen 10% av den del av den ovannämnda druvmusten som har använts,
 - eller 40% av den totala alkoholhalten i volymprocent i slutprodukten beräknad som summan av den verkliga alkoholhalten i volymprocent och det värde som motsvarar den potentiella alkoholhalten i volymprocent, beräknat som 1 volymprocent av ren alkohol per 17,5 g restsocker per liter.
7. De benämningar som avses i punkterna 5 och 6 får inte översättas. Dock
- kan ett förklarande tillägg bifogas på ett språk som konsumenten förstår,
 - vad gäller produkter som framställs i Grekland i enlighet med punkt 6 och som omsätts inom denna medlemsstats territorium, får beteckningen "vin doux naturel" användas tillsammans med beteckningen "οἶνος γλυκὺς φυσικός".
8. Den särskilda traditionella benämningen "vino generoso" skall användas endast för torrt kvalitetslikörvin fso som utvecklas under flor och som
- framställs av gröna druvor från druvsorterna Palomino de Jerez, Palomino fino, Pedro Ximénez, Verdejo, Zalmena och Garrido Fino,
 - släpps ut på marknaden efter i genomsnitt två års mognadslagring på ekfat.
- Med utveckling under flor enligt första stycket avses den biologiska process som genom spontanbildning av ett flor av typiska jäster på vinets fria yta efter fullständig alkoholjäsning av druvmusten tillför produkten specifika analytiska och organoleptiska egenskaper.
9. Den benämning som avses i punkt 8 får inte översättas. Ett förklarande tillägg kan dock bifogas på ett språk som konsumenten förstår.
10. Den särskilda traditionella benämningen "vinho generoso" skall användas endast för kvalitetslikörvinerna fso "Porto", "Madeira", "Moscatel de Setúbal" och "Carcavelos" i förbindelse med respektive registrerad ursprungsbeteckning.
11. Den särskilda traditionella benämningen "vino generoso de licor" skall endast användas för kvalitetslikörviner fso
- som framställs av "vino generoso" som avses i punkt 8 av vin under flor av vilket ett sådant "vino generoso" kan framställas, som är tillsatt antingen med delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor eller koncentrerad druvmust,
 - som släpps ut på marknaden efter i genomsnitt två års mognadslagring på ekfat.
12. Den benämning som avses i punkt 11 får inte översättas. Ett förklarande tillägg kan dock bifogas på ett språk som konsumenten förstår.

BILAGA VII

**BETECKNING, BENÄMNING, PRESENTATION OCH SKYDD AV VISSA PRODUKTER ANDRA ÄN
MOUSSERANDE VIN**

I denna bilaga avses med

- *märkning*: alla beteckningar och andra benämningar, tecken, illustrationer eller märken som kännetecknar produkten och som finns på samma behållare, inbegripet förslutningsanordningen eller på behållarens halsetikett/krage. Vissa uppgifter, tecken och andra märken som skall fastställas utgör inte del av märkningen,
- *förpackning*: skyddomslag, såsom papper, alla slags halmfodral kartonger och lådor som används för transport av en eller flera behållare och/eller för presentation för försäljning till konsumenten.

A. Obligatoriska uppgifter

1. Märkning av

- a) bordsvin, bordsvin med geografisk beteckning och kvalitetsvin fso,
- b) vin med ursprung i tredje land utom sådant vin som anges i c,
- c) likörvin, pärlande vin och pärlande vin tillsatt med koldioxid som omfattas av bilaga I samt sådant vin med ursprung i tredje land

skall innehålla följande uppgifter:

- Produktens varubeteckning.
- Nominell volym.
- Verklig alkoholhalt i volymprocent.
- Varupartiets identifikationsmärkning, i enlighet med rådets direktiv 89/396/EEG av den 14 juni 1989 om identifikationsmärkning av livsmedelspartier.⁽¹⁾

2. Varubeteckningen skall innehålla följande uppgifter:

- a) För bordsviner:
 - "Bordsvin" vid avsändning till en annan medlemsstat eller export, med benämning av medlemsstaten om druvorna framställs och vinifieras i den staten.
 - "Blandning av viner från olika länder i Europeiska gemenskapen" för viner som består av en blandning av produkter med ursprung i flera medlemsstater.
 - "Vin framställt i ... av druvor skördade i ..." med tillägg av namnen på berörda medlemsstater för viner som framställs i en medlemsstat av druvor skördade i en annan medlemsstat.
 - "Retsina" och "vino tinto de mezcla" för vissa bordsviner.
- b) För bordsviner med geografisk beteckning:
 - "Bordsvin".
 - Namnet på den geografiska enheten.
 - En an följande benämningar på villkor som skall fastställas: "Landwein", "vin de pays", "indicazione geografica tipica", «ονομασία κατά παράδοση», «οίνος τοπικός», "vino de la tierra", "vinho regional" eller "regional wine". När en sådan benämning används är ordet "bordsvin" inte obligatoriskt.

⁽¹⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 21.

- c) För kvalitetsvin fso framställt inom ett specificerat område:
 - Namnet på det specificerade området.
 - Med undantag som skall fastställas
 - "Kvalitetsvin som framställts inom ett specificerat område" eller "kvalitetsvin fso",
 - "Kvalitetslikörvin som framställts inom ett specificerat område" eller "kvalitetslikörvin fso",
 - "pärlande kvalitetsvin som framställts inom ett specificerat område" eller "pärlande kvalitetsvin fso", eller
 - ett specifikt traditionellt begrepp som skall upptas i en förteckning som skall uprättas eller flera av dessa benämningar då de anges i den berörda medlemsstatens bestämmelser.
 - d) För importerade viner, ordet "vin" som måste obligatoriskt kompletteras med angivande av ursprungsland, och när de är beskrivna med hjälp av en geografisk ursprungsbezeichnung med namnet på det geografiska namnet i fråga,
 - e) För likörvin "likörvin",
 - f) För pärlande vin "pärlande vin",
 - g) För pärlande vin med tillsat av koldioxid "pärlande vin med tillsats av koldioxid",
 - h) För vin enligt e, f och g med ursprung i tredje land, benämningar som skall fastställas.
3. Märkning av
- a) bordsvin, bordsvin med geografisk beteckning och kvalitetsvin fso,
 - b) vin med ursprung i tredje land,
- måste utöver de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2 inbegripa följande:
- namnet eller tappningsföretagets namn och tappningsföretagets kommun och medlemsstat eller för behållare med en nominell volym på över 60 liter, motsvarande uppgifter för avsändaren,
 - för importerat vin, importören eller tappningsföretaget om tappningen har ägt rum i gemenskapen.
4. Märkningen av likörviner, pärlande viner, pärlande vin tillsatt med koldioxid och sådana viner med ursprung i tredje land skall kompletteras med uppgifter som skall fastställas och som skall motsvara uppgifterna i punkterna 2 och 3.

B. Frivilliga uppgifter

1. Märkningen av produkter framställda i gemenskapen får kompletteras med nedanstående uppgifter på villkor som skall fastställas:
 - a) För bordsviner, bordsviner med geografisk beteckning och kvalitetsvin fso:
 - Namn, adress och ställning för den eller de personer som deltagit i produktionskedjan.
 - Produkttyp.
 - En särskild färg enligt de regler som producentmedlemsstaten fastställt.
 - b) För bordsviner med geografisk beteckning och för kvalitetsviner fso med undantag för kvalitetslikörvin fso och pärlande kvalitetsvin fso:
 - Årgång.
 - Namnet på en eller flera druvsorter.
 - En utmärkelse, medalj eller tävling.
 - Uppgifter om hur produkten erhållits eller framställningsmetod.
 - Kompletterande traditionella begrepp enligt de bestämmelser som fastställts av producentmedlemsstaten.
 - Namn på vingården.

- Uppgift om buteljering
 - på egendomen,
 - hos en sammanslutning av producenter, eller
 - i ett företag beläget i framställningsområdet vad gäller kvalitetsviner fso, i omedelbar närhet av denna.
- c) För kvalitetsviner fso:
 - Angivande av en geografisk enhet mindre än det område som specificerats i enlighet med bestämmelserna i producentmedlemsstaten.
 - Angivande av en geografisk enhet större än det område som fastställts för att specificera ett kvalitetsvin fso.
 - En benämning som anger buteljering i det fastställda området så länge som denna angivelse är traditionell och används i det berörda området.
- 2. För likörviner, pärlande viner och pärlande vin tillsatt med koldioxid samt viner med ursprung i tredje land skall frivilliga uppgifter motsvarande dem som avses i punkt 1 fastställas.

Denna punkt hindrar inte medlemsstaternas möjligheter att anta bestämmelser om beskrivning fram till och med att motsvarande gemenskapsbestämmelser börjar tillämpas.
- 3. När det gäller de produkter som avses i punkt A 1 får märkningen kompletteras med andra uppgifter.
- 4. Producentmedlemsstaterna får göra vissa uppgifter i punkterna 1 och 2 obligatoriska, förbjuda dem eller begränsa deras användning till de viner som erhållits på deras territorium.

C. Användning av särskilda termer

1. Benämningen
 - a) "vin" skall begränsas till att gälla produkter som överensstämmer med definitionen i punkt 10 i bilaga I,
 - b) "bordsvin" skall begränsas till att gälla produkter som överensstämmer med definitionen i punkt 13 i bilaga I.
2. Om inte annat följer av bestämmelserna om harmonisering av lagstiftningen skall punkt 1 a dock inte påverka möjligheten för medlemsstaterna att tillåta
 - användningen av ordet "vin" tillsammans med namnet på en frukt och i form av sammansatta benämningar för att beteckna produkter som framställs genom jäsning av andra frukter än druvor,
 - andra sammansatta benämningar som innehåller ordet "vin".
3. Benämningen
 - a) "likörvin" skall begränsas till att gälla produkter som överensstämmer med definitionen i punkt 14 i bilaga I eller, i förekommande fall, en definition som skall fastställas i enlighet med den inledande delen i denna bilaga,
 - b) "kvalitetslikörvin som framställts i ett specificerat område" eller "kvalitetslikörvin fso" skall begränsas till att gälla produkter som överensstämmer med definitionen i punkt 14 i bilaga I och med de särskilda bestämmelserna i denna förordning,
 - c) "pärlande" skall begränsas till att gälla produkter som överensstämmer med definitionen i punkt 17 i bilaga I eller när det är lämpligt med en definition som skall fastställas i den inledande delen i den bilagan,
 - d) "pärlande kvalitetsvin" framställt inom ett specificerat område eller "pärlande kvalitetsvin fso" skall begränsas till att gälla produkter som överensstämmer med definitionen i punkt 17 i bilaga I samt särskilda bestämmelser i denna förordning,
 - e) "pärlande vin tillsatt med koldioxid" skall begränsas till att gälla produkter som överensstämmer med definitionen i punkt 18 i bilaga I eller när det är lämpligt med en definition som skall fastställas i den inledande delen i bilagan.

4. Vid användning av sammansatta benämningar som avses i punkt 2 skall varje sammanblandning med de produkter som avses i punkt 1 vara utesluten.

D. De språk som får användas vid märkningen

1. De uppgifter som ingår i märkningen måste ges på ett eller flera av gemenskapens officiella språk så att konsumenten utan svårighet kan förstå alla dessa uppgifter.

Trots vad som sägs i första stycket skall

- namnet på det specificerade området,
- namnet på en annan geografisk enhet,
- de traditionella särskilda benämningarna och de traditionella tilläggsbenämningarna,
- namnet på företaget eller deras associationer samt angivelser om tappning,

anges endast på det officiella språket i den medlemsstat på vars territorium produkten framställdes.

De uppgifter som avses andra stycket får upprepas på ett eller flera officiella gemenskapsspråk när det gäller produkter med ursprung i Grekland.

De uppgifter som avses i första och andra strecksatsen i andra stycket får ges uteslutande på ett annat gemenskapsspråk om detta språk likställs med det officiella språket inom del av ursprungsmedlemsstatens territorium där det specificerade området är beläget, om detta språk traditionellt och av hävd används i den berörda medlemsstaten.

När det gäller produkter som framställs och sätts i omlopp inom deras territorium får medlemsstaterna tillåta att de uppgifter som avses i andra stycket även ges på ett språk som inte är ett officiellt gemenskapsspråk om detta språk traditionellt och av hävd används i den berörda medlemsstaten eller inom en del av dess territorium.

Produktmedlemsstaterna får tillåta avseende deras produkter att de uppgifter som avses i andra stycket även ges på ett annat språk om detta språk traditionellt används för sådana närmare uppgifter.

2. Det får fastställas ytterligare undantag från punkt 1.

E. Koder

1. I enlighet med de detaljerade regler som skall fastställas skall en kod användas vid märkning
 - av en produkt som omfattas av A.1, utom en sådan produkt som avses i följande strecksats, för att fullständigt eller delvis ge uppgifter om namnet på ett specificerat område som skiljer sig från den beteckning som får användas för produkten i fråga. Medlemsstaterna får dock föreskriva andra lämpliga åtgärder för sitt eget territorium för att undvika förväxling med det specificerade området i fråga.
 - av ett bordsvin som avses i andra och tredje strecksatsen i punkt A 2 a för att ange tappningsföretagets eller avsändarens huvudkontor och, när så är lämpligt, platsen för tappning eller avsändning.

Enligt villkor som skall fastställas får en kod användas på etiketten för produkter som avses i denna bilaga för de uppgifter som avses i punkt A3 förutsatt att den medlemsstat inom vars territorium dessa produkter tappas tillåter detta. Denna möjlighet gäller på villkor att etiketten anger det fullständiga namnet eller firmanamnet på en annan person eller sammanslutning av personer än tappningsföretaget som har medverkat vid distribution, samt namnet på den kommun eller kommunedel där personen eller sammanslutningen har sitt säte.

F. Märkesnamn

1. När beteckningen, presentationen och reklamen som avser produkter enligt denna förordning kompletteras med märkesnamn får dessa namn inte innehålla ord, delar av ord, tecken eller bilder
 - a) som lätt kan ge upphov till förväxling eller vilseleda de personer till vilka de riktar sig enligt artikel 48, eller

- b) — som av de personer till vilka de riktar sig kan förväxlas, helt eller delvis, med en beteckning för ett bordsvin, ett likörvin, pärlande vin, pärlande vin med tillsats av koldioxid, kvalitetsvin fso eller ett importerat vin vars beteckning regleras av gemenskapsbestämmelser, eller med beteckningen för en annan produkt som avses i denna bilaga, eller
- som är identiska med beteckningen för en sådan produkt, om inte de produkter som används för att framställa de slutprodukter som avses ovan har rätt till en sådan beteckning eller presentation.

Dessutom får den märkning som används för att beteckna ett bordsvin, ett likörvin, ett pärlande vin, ett pärlande vin med tillsats av koldioxid, ett kvalitetsvin fso eller ett importerat vin inte innehålla märkesnamn med ord, delar av ord, tecken eller bilder som

- a) när det gäller
 - bordsviner, likörviner, pärlande viner och pärlande viner med tillsats av koldioxid innehåller namnet på ett kvalitetsvin fso,
 - kvalitetsviner fso innehåller namnet på ett bordsvin,
 - importerade viner innehåller namnet på ett bordsvin eller ett kvalitetsvin fso,
 - b) när det gäller bordsviner som betecknas med en geografisk beteckning, kvalitetsviner fso eller importerade viner, innehåller falska uppgifter, särskilt om geografiskt ursprung, druvsort, årgång eller en angivelse av en högre kvalitet,
 - c) när det gäller andra bordsviner än de som avses i punkt b, likörviner, pärlande viner och pärlande viner med tillsats av koldioxid innehåller uppgifter om geografiskt ursprung, druvsort, årgång eller angivelse av en högre kvalitet,
 - d) när det gäller importerade viner, kan ge upphov till förväxling med en bild som används för att beteckna ett bordsvin, ett likörvin, ett pärlande vin, ett pärlande vin med tillsats av koldioxid, ett kvalitetsvin fso eller ett importerat vin med geografisk beteckning.
2. Genom undantag från punkt b i första stycket i punkt 1 får innehavaren av ett registrerat varumärke för ett vin eller en druvmust som är identisk med
- namnet på en geografisk enhet mindre än ett specificerat område som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso, eller
 - namnet på en geografisk enhet som används för att beteckna ett bordsvin som betecknas genom en geografisk beteckning, eller
 - namnet på ett importerat vin som betecknas genom en geografisk beteckning,

fortsätta att använda detta varumärke fram till och med den 31 december 2002, även om han inte har rätt till detta namn enligt punkt 1 första stycket, under förutsättning att varumärket

- a) registrerades senast den 31 december 1985 av den behöriga myndigheten i en medlemsstat enligt gällande rätt vid tidpunkten för registreringen, och
- b) faktiskt har använts utan avbrott sedan registreringen och fram till den 31 december 1986, eller om registreringen skedde före den 1 januari 1984, åtminstone sedan sistnämnda datum.

Dessutom får innehavaren av ett välkänt och registrerat märkesnamn för ett vin eller en druvmust som innehåller ord som är identiska med namnet på ett specificerat område eller namnet på en geografisk enhet som är mindre än ett specificerat område, fortsätta att använda detta märkesnamn, även om han inte har rätt till detta namn enligt punkt 1, om märkesnamnet överensstämmer med den ursprungliga innehavarens eller den ursprungliga namnupplåtarens identitet, under förutsättning att märkesnamnet registrerades minst 25 år före producentmedlemsstatens officiella erkännande av ifrågavarande geografiska namn, i enlighet med gemenskapens relevanta bestämmelser för kvalitetsviner fso och att märkesnamnet faktiskt har använts utan uppehåll.

De märkesnamn som uppfyller villkoren i första och andra stycket får inte åberopas mot användningen av de namn på geografiska enheter som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso eller ett bordsvin.

3. Rådet skall på kommissionens förslag med kvalificerad majoritet senast den 31 december 2002 besluta om en eventuell förlängning av den tidsfrist som avses i första stycket i punkt 2.
4. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de varumärken som avses i punkt 2 allteftersom de får kännedom om dem.

Kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som har utsetts att kontrollera att gemenskapens bestämmelser följs i vinsektorn.

G. Utsläppande på marknaden, kontroll och skydd

1. Från och med det ögonblick produkten släpps ut på marknaden i ett kärl med en nominell volym på högst 60 liter skall kärlet märkas. Denna märkning skall vara förenlig med denna förordning. Detsamma gäller för behållare med en maximal nominell volym över 60 liter när de är märkta.
2. Det kan beslutas om undantag från punkt 1.
3. Varje medlemsstat skall ansvara för kontroll och skydd av kvalitetsviner fso och bordsviner med geografisk beteckning som saluförs i enlighet med denna förordning.
4. Importerade viner avsedda för direkt konsumtion som betecknas med en geografisk beteckning får i samband med att de släpps ut på marknaden inom gemenskapen och under förutsättning av ömsesidighet, omfattas av den skydds- och övervakningsordning som avses i punkt 3.

Bestämmelserna i ovanstående stycke skall genomföras genom avtal med de berörda tredje länderna; förhandlingar och slutande av avtal skall ske enligt förfarandet i artikel 133 fördraget.

—

BILAGA VIII

BETECKNING, BENÄMNING, PRESENTATION OCH SKYDD AV MOUSSERANDE VIN

A. Definitioner

1. Denna bilaga innehåller regler för beteckning och presentation av följande produkter:
 - a) Mousserande vin enligt bilaga I punkt 15, vilket bearbetats i gemenskapen.
 - b) Mousserande vin med tillsatt koldioxid enligt bilaga I punkt 16, med ursprung i gemenskapen.
 - c) Mousserande vin som definieras i denna förordning enligt förfarandet i artikel 75, med ursprung i tredje land.
 - d) Mousserande vin med tillsatt koldioxid vilket definieras i denna förordning enligt förfarandet i artikel 75, med ursprung i tredje land.

Mousserande vin enligt 1 a omfattar följande viner:

- Mousserande vin enligt bilaga V punkt H.
 - Mousserande kvalitetsvin enligt bilaga V punkt I.
 - Mousserande kvalitetsvin från specificerade områden (mousserande kvalitetsvin fso) enligt bilaga VI punkt K.
2. I denna bilaga används följande beteckningar med de betydelser som här anges:
 - *märkning*: alla benämningar, symboler, illustrationer eller märken, eller all annan beteckning som kännetecknar produkten och som förekommer på samma behållare, inklusive dess förslutning, samt behållarens halsetikett/krage och på flaskhalsens överdrag. Vissa uppgifter, tecken eller märken som senare skall fastställas skall ej utgöra del av märkningen.
 - *förpackning*: skyddsomslag, såsom papper, alla slags halmfodral, kartonger och lådor, som används vid transport av en eller flera behållare och/eller för produktens presentation för försäljning till konsumenten.
 - *producent*: av en produkt som anges i punkt 1: den fysiska eller juridiska person, eller en sammanslutning av dessa personer, som ansvarar för produktion eller som låter någon ansvara för den för sin räkning.
 - *produktion*: bearbetning av färska druvor, druvsaft och vin till en av de produkter som anges i punkt 1.

B. Obligatoriska uppgifter

1. För de produkter som anges i A.1 skall märkningen innehålla följande uppgifter:
 - a) Uppgift om varubeteckning enligt D.2.
 - b) Produktens nominella volym.
 - c) Uppgift om produkttyp enligt D.3.
 - d) Verklig alkoholhalt i volymprocent enligt de regler som skall fastställas.
2. För de produkter som anges i A.1 a och b skall etiketten utöver uppgifterna enligt punkt 1 också innehålla följande uppgifter:
 - Namn på och firma för producenten eller en försäljare etablerad i gemenskapen.
 - Namnet på den kommun eller del av kommun och den medlemsstat i vilken ovan nämnda person har sitt säte enligt D.4 och D.5.

De producerande medlemsstaterna kan dock göra det obligatoriskt att ange producentens fullständiga namn eller firma.

Om producentens namn eller firma förekommer på etiketten och om produktion äger rum i en annan kommun eller del av en kommun eller i en annan medlemsstat än de som anges i första stycket andra strecksatsen, skall de uppgifter som där avses kompletteras med angivande av namnet på den kommun eller del av kommun där produktionen äger rum, och om den äger rum i en annan medlemsstat, med angivande av denna stat.

3. För de produkter som anges i A.1 c och d skall etiketten utöver uppgifterna i punkt 1 också innehålla följande uppgifter:
 - a) Importörens namn och firma samt den kommun och den medlemsstat där importören har sitt säte.
 - b) Producentens namn eller firma samt namnet på den kommun och det tredje land där producenten har sitt säte enligt D.4 och D.5.
4. Etiketten skall innehålla kompletterande uppgifter i följande fall:
 - För produkter som framställts av vin med ursprung i tredje land, enligt bilaga I punkt 15 sjätte strecksatsen, skall det på märkningen finnas uppgift om att produkten har framställts av importerat vin med angivande av det tredje land där det vin som använts för att skapa cuvéen har sitt ursprung.
 - För mousserande kvalitetsviner fso skall märkningen innehålla namnet på det specificerade område, där de druvor som bearbetats för att framställa produkten har skördats.
 - För sådant mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ som anges i bilaga VI punkt K.10 skall märkningen innehålla dels namnet på den druvsort som de är framställda av, dels uppgiften "framställt av druvor av aromatisk typ".

C. Frivilliga uppgifter

1. För de produkter som anges i A.1 kan märkningen kompletteras med andra uppgifter, såvida
 - de inte skulle kunna skapa förvirring hos den som informationen vänder sig till, särskilt beträffande de obligatoriska uppgifterna enligt B och de frivilliga uppgifterna enligt E,
 - bestämmelserna i E i förekommande fall respekteras.
2. För övervakning och kontroll inom sektorn för mousserande vin kan behöriga organ kräva att den producent eller försäljare som anges i B.2 första stycket första strecksatsen, genom att följa de allmänna förfaranderegler som varje medlemsstat fastställt, lägger fram bevis på att de uppgifter som använts för beteckningen och som avser produktens art, identitet, kvalitet, sammansättning, ursprung eller härkomst, eller samma uppgifter för de produkter som har använts vid bearbetningen.

Om denna begäran kommer från

- behörigt organ i den medlemsstat där producenten eller försäljaren är etablerad, kan detta organ kräva sådant bevis direkt av denne,
- behörigt organ i en annan medlemsstat, skall detta organ ge det behöriga organet i den medlemsstat där producenten eller försäljaren är etablerad, inom ramen för deras direkta samarbete, alla nödvändiga uppgifter så att sistnämnda organ kan kräva bevisen ifråga; det begärande organet skall därefter hållas underrättat om behandlingen av begäran.

Om de behöriga organen konstaterar att ett sådant bevis inte har lämnats, skall de benämningar som använts anses som icke överensstämmande med denna förordning.

D. Närmare regler för obligatoriska uppgifter

1. De uppgifter som anges i B skall
 - sammanföras inom samma synfält på behållaren,

- presenteras med klara, läsliga, outplånliga och tillräckligt stora bokstäver så att de klart framträder mot den bakgrund som de är tryckta på och så att man klart och tydligt kan urskilja dem från andra skrivna uppgifter och illustrationer.

Det är dock tillåtet att låta obligatoriska uppgifter om importören förekomma utanför det synfält inom vilket de andra obligatoriska uppgifterna är placerade.

2. Varubeteckning enligt B.1 a skall anges med hjälp av följande benämningar:

- a) För mousserande vin enligt bilaga V punkt I: "mousserande vin".
- b) För mousserande kvalitetsvin enligt bilaga V punkt I, om det skiljer sig från det vin som anges i d nedan, "mousserande kvalitetsvin" eller "Sekt".
- c) För mousserande kvalitetsvin fso enligt bilaga VI punkt K:
 - "mousserande kvalitetsvin från specificerat område" eller "mousserande kvalitetsvin fso", eller "Sekt bestämmer Anbaugebiete" eller "Sekt bA", eller
 - en särskild traditionell benämning som valts bland dem som anges i bilaga VII punkt A.2 c andra strecksatsens fjärde understrecksats av den medlemsstat i vilken bearbetningen ägt rum och som finns upptagen på en förteckning som ännu ej fastställts, eller
 - ett av de områden som specificerats för ett mousserande kvalitetsvin fso och som fastställts genom tillämpning av undantaget i bilaga VII punkt A.2 c andra strecksatsen, eller
 - två av dessa benämningar använda gemensamt.

Medlemsstaterna kan dock för vissa mousserande kvalitetsviner fso som producerats på deras territorium föreskriva att vissa benämningar enligt första stycket bör användas antingen ensamma eller gemensamt.

- d) För ett mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ enligt bilaga V punkt I: "mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ".
- e) För ett mousserande vin med ursprung i tredje land:
 - "mousserande vin",
eller
 - "mousserande kvalitetsvin" eller "Sekt" när villkoren för produktionen har erkänts som motsvarande dem som anges i bilaga V punkt I.

För dessa mousserande viner hör varubeteckningen ihop med en hänvisning till det tredje land i vilket de bearbetade druvorna skördades, bereddes och omvandlades till mousserande vin. När de produkter som bearbetats för produktion av mousserande vin erhållits från ett annat land än det i vilken bearbetningen äger rum, skall angivandet av bearbetningslandet enligt punkt B.3 framgå klart och tydligt bland alla uppgifter på märkningen.

- f) För mousserande vin med tillsatt koldioxid med ursprung i gemenskapen eller tredje land: "mousserande vin med tillsatt koldioxid". När det inte framgår av det språk som används för denna uppgift att koldioxid har tillsatts, skall märkningen kompletteras med "framställt genom tillsats av koldioxid" enligt närmare regler som skall fastställas.
3. Uppgiften om produkttyp utifrån sockerhalten enligt B.1 c skall anges med hjälp av en av följande benämningar, som skall kunna förstås i den medlemsstat eller i det tredje land som importerar produkten till försäljning direkt till konsumenterna:
- "Brut nature", "naturherb", "bruto natural", "pas dosé", "dosage zéro" eller "dosaggio zero", om sockerhalten understiger 3 gram per liter. Dessa benämningar får endast användas för produkter till vilka något socker inte har tillsatts efter den jäsningsprocess som gör vinet mousserande.
 - "Extra brut", "extra herb", "extra bruto", om sockerhalten ligger mellan 0 och 6 gram per liter.
 - "Brut", "herb" eller "bruto", om sockerhalten understiger 15 gram per liter.

- "Extra dry", "extra trocken" eller "extra seco", om sockerhalten ligger mellan 12 och 20 gram per liter.
- "Sec", "trocken", "secco" eller "asciutto", "dry", "tør", "ξηρός", "seco", "torr" eller "kuiva", om sockerhalten ligger mellan 17 och 35 gram per liter.
- "Demi-sec", "halbtrocken", "abboccato", "medium dry", "halvtør", "ημίξηρος", "semi seco", "meio seco", "halvtorr" eller "puolikuiva", om sockerhalten ligger mellan 33 och 50 gram per liter.
- "Doux", "mild", "dolce", "sweet", "sød", "γλυκός", "dulce", "doce", "söt" eller "makea", om sockerhalten överstiger 50 gram per liter.

Om produktens sockerhalt medger att två av benämningarna i första stycket anges, får producenten eller importören endast använda en av dem efter eget val.

Med avvikelse från B.1 c när det gäller mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ enligt bilaga V punkt I.3 och för mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ enligt bilaga VI punkt K.10, får den benämning som anger produkttyp enligt första stycket ersättas av en uppgift om sockerhalten uttryckt i gram per liter efter det att den fastställts genom analys.

För att beteckna den produkttyp som klassificeras utifrån sin sockerhalt är endast de uppgifter som anges i det första och det tredje stycket tillåtna på märkningen.

4. Producentens namn eller firma samt namnet på den kommun eller del av kommun och stat där producenten har sitt säte skall anges
 - antingen i klartext,
 - eller för produkter som produceras i gemenskapen med en kod, såvida namnet eller firman för den person eller grupp av personer som förutom producenten har medverkat vid omsättningen av produkten samt namnet på den kommun eller del av kommun och medlemsstat där denna person eller grupp har sitt säte anges i klartext.
5. Om namnet på en kommun eller del av kommun finns på etiketten, antingen för att ange säte för producenten eller en annan person som medverkat vid omsättningen av produkten eller för att närmare ange produktionsorten, och denna uppgift innehåller namnet på ett specificerat område enligt bilaga VI punkt A, vilket skiljer sig från det som får användas för att beskriva produkten i fråga, skall detta namn anges med hjälp av en kod.

Medlemsstaterna får dock för att beskriva produkter som producerats på det egna territoriet föreskriva andra lämpliga åtgärder, framför allt i fråga om storleken på bokstäverna för dessa uppgifter, för att undvika förvirring i fråga om vinets geografiska ursprung.

6. De benämningar som används för att ange produktionssättet får fastställas i tillämpningsföreskrifterna.

E. Användning av vissa specifika termer

1. Namnet på en annan geografisk enhet än ett specificerat område, vilken är mindre än en medlemsstat eller ett tredje land, får användas endast för att komplettera beteckningen av ett
 - mousserande kvalitetsvin fso,
 - mousserande kvalitetsvin som givits namnet på en sådan geografisk enhet enligt tillämpningsföreskrifterna, eller
 - mousserande vin med ursprung i tredje land, för vilket de fastställda villkoren för produktionen har erkänts som likvärdiga med de villkor för ett mousserande kvalitetsvin med en geografisk enhets namn enligt bilaga V punkt I.

Denna uppgift får användas endast om

- a) den överensstämmer med bestämmelserna i den medlemsstat eller det tredje land där det mousserande vinet bearbetades,
- b) den berörda geografiska enheten är exakt avgränsad,

- c) alla de druvor ur vilka produkten har erhållits har sitt ursprung i denna geografiska enhet, med undantag för de produkter som ingår i tiragelikören eller expeditjonslikören,
- d) denna geografiska enhet, när det gäller mousserande kvalitetsvin fso, ligger i det specificerade område vars namn vinet bär,
- e) namnet på denna geografiska enhet, när det gäller mousserande kvalitetsvin, inte är avsett för ett mousserande kvalitetsvin fso.

Med avvikelse från andra stycket punkt c får medlemsstaterna tillåta uppgift om namnet på en geografisk enhet som är mindre än ett specificerat område för att komplettera beskrivningen av ett mousserande kvalitetsvin fso, om produkten är framställd av minst 85% druvor som skördats inom denna enhet.

2. Namnet på en druvsort får användas endast för att komplettera beteckningen av en sådan produkt enligt punkt A.1

— i punkt a,

eller

— i punkt c, för vilken de fastställda villkoren för bearbetningen har erkänts som likvärdiga med dem i bilaga V punkt I eller i bilaga VI punkt K.

Uppgift om namnet på en druvsort eller om en synonym för detta namn får förekomma endast om

- a) odlingen av denna sort och användningen av de produkter som framställts av denna överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna eller bestämmelserna i det tredje land där de bearbetade druvorna skördats,
- b) denna sort finns med på en förteckning, som skall fastställas av den medlemsstat i vilken de produkter som använts för att bilda cuvéen har erhållits; när det gäller mousserande kvalitetsvin fso skall denna förteckning fastställas enligt bilaga VI punkt B.1 eller K.10 a.
- c) namnet på denna sort inte kan ge upphov till sammanblandning med ett specificerat område eller en geografisk enhet som används som beteckning på ett annat vin som produceras i gemenskapen eller importeras,
- d) namnet på denna sort inte upprepas i samma uttryck utom om det förekommer flera druvsorter med samma namn och om detta namn finns upptaget i en förteckning som producentmedlemsstaten skall upprätta; denna förteckning skall överlämnas till kommissionen som skall informera de övriga medlemsstaterna,
- e) produkten som helhet har framställts av den aktuella sorten, med undantag för produkter som ingår i tiragelikör och expeditjonslikör, och denna sort är avgörande för den aktuella produktens karaktär,
- f) produktionen inklusive lagringen hos producenten, räknat från den jäsningsstid som är avsedd att göra cuvéen mousserande inte understigit 90 dagar, och såvitt jäsningsstiden för att göra cuvéen mousserande och tiden för lagring på bottensatsen har uppgått till
 - minst 60 dagar,
 - minst 30 dagar om jäsningen har skett i behållare som är försedda med en omrörningsanordning.

Denna bestämmelse skall dock inte tillämpas på sådana aromatiska mousserande viner som avses i bilaga V punkt I.3 eller i bilaga VI punkt K.10.

Utän hinder av andra stycket får producentmedlemsstaterna

— medge att namnet på en druvsort anges om produkten till minst 85% har framställts av druvor av den aktuella sorten, med undantag för produkter som ingår i tiragelikör och expeditjonslikör, och sorten är avgörande för den aktuella produktens karaktär,

- medge att två eller tre druvsorter anges när producentmedlemsstatens regler föreskriver detta såvitt alla de druvor från vilka denna produkt erhållits kommer från dessa sorter, med undantag för produkter som ingår i tiragelikör och expeditjonslikör, och att blandningen av dessa sorter är avgörande för den aktuella produktens karaktär,
- medge att endast vissa druvsorter som avses i andra stycket anges.

3. Uppgiften "jäsning på flaska" får endast användas för att beteckna ett

- mousserande kvalitetsvin fso,
- mousserande kvalitetsvin,
eller
- mousserande vin med ursprung i ett tredje land där de villkor som fastställs för produktionen av det har erkänts som likvärdiga med dem som avses i bilaga V punkt I eller i bilaga VI punkt K.

Den benämning som anges i första stycket får användas endast om

- a) den bearbetade produkten har gjorts mousserande genom en andra alkoholjäsning på flaska,
- b) produktionstiden inklusive lagringen hos producenten, räknat från den jäsningstid som är avsedd att göra cuvéen mousserande inte understigit nio månader,
- c) jäsningstiden för att göra cuvéen mousserande och tiden för lagring på bottensatsen har uppgått till minst 90 dagar,
- d) den bearbetade produkten har skilts från bottensatsen genom filtrering enligt tappningsmetoden eller genom att flaskan öppnas.

4. Uttrycken "jäsning på flaska enligt traditionell metod", "traditionell metod", "klassisk metod" eller "traditionell klassisk metod" samt uttryck som härrör från översättning av dessa termer får endast användas för att beteckna ett

- mousserande kvalitetsvin fso,
- mousserande kvalitetsvin,
eller
- mousserande vin med ursprung i ett tredje land där de villkor som fastställs för bearbetningen av det har erkänts som likvärdiga med dem som avses i bilaga V punkt I eller i bilaga VI punkt K.

De benämningar som anges i första stycket får användas endast om den bearbetade produkten

- a) har gjorts mousserande genom en andra alkoholjäsning på flaska,
- b) utan uppehåll befunnit sig på bottensatsen under minst nio månader hos samma producent sedan cuvéen bildats,
- c) har skilts från bottensatsen genom att flaskan öppnas.

5. En uppgift avseende en produktionsmetod som innehåller namnet på ett specificerat område, någon annan geografisk enhet eller en term som är avledd av dessa namn får endast användas för att beteckna ett

- mousserande kvalitetsvin fso,
- mousserande kvalitetsvin,
eller
- mousserande vin med ursprung i ett tredje land där de villkor som fastställs för bearbetningen av det har erkänts som likvärdiga med dem som avses i bilaga V punkt I eller i bilaga VI punkt K.

Denna benämning får endast användas för att beteckna en produkt som är berättigad till en geografisk uppgift som avses i första stycket.

6. I fråga om de mousserande kvalitetsviner fso som uppfyller villkoren i punkt 4 andra stycket

- a) är benämningen "Winzersekt" förbehållen mousserande kvalitetsviner fso som är producerade i Tyskland och benämningen "Hauersekt" förbehållen mousserande kvalitetsviner fso som är producerade i Österrike, där de två mousserande kvalitetsvinerna fso
- har erhållits från druvor som skördats på samma vinodling, inbegripet sammanslutningar av producenter, där producenten i enlighet med punkt D 4 framställer vin av druvor som är avsedda för produktion av mousserande kvalitetsviner fso,
 - saluförs av den producent som avses i första strecksatsen och är försedda med etiketter som innehåller uppgifter om vinodling, druvsort och årgång.

I tillämpningsföreskrifterna får ytterligare villkor fastställas för användande av benämningen "Winzersekt" och för motsvarande benämningar på andra gemenskapsspråk. I samma föreskrifter får en medlemsstat införa särskilda bestämmelser, särskilt strängare sådana.

Benämningarna enligt ovan får endast användas på originalspråket.

b) Benämningen "crémant" är förbehållen mousserande kvalitetsviner fso

- för vilka den medlemsstat där produktionen äger rum anger denna benämning tillsammans med namnet på det specificerade området,
 - framställda ur druvmust från pressning av druvor, hela när det gäller vita mousserande kvalitetsviner fso, upp till 100 liter per 150 kg druvskörd,
 - innehållande högst 150 mg svaveldioxid per liter,
 - innehållande mindre än 50 gram socker per liter,
- och
- framställda med hänsyn till de eventuella särskilda tilläggsregler för produktionen och beteckningen som fastställts av den medlemsstat där produktionen har ägt rum.

Utan hinder av första strecksatsen får producenter av mousserande kvalitetsvin fso vilka inte tilldelats benämningen "crémant" av den berörda medlemsstaten enligt denna bestämmelse använda denna benämning under förutsättning att de traditionellt har använt den under minst tio år före den 1 juli 1996.

Den berörda medlemsstaten skall till kommissionen överlämna uppgift om i vilka fall detta undantag har åberopats.

7. Året för skörden får anges endast som komplettering till beteckningen på ett

- mousserande kvalitetsvin fso,
 - mousserande kvalitetsvin,
- eller
- mousserande vin med ursprung i ett tredje land där de villkor som fastställts för produktion av det har erkänts som likvärdiga med dem som avses i bilaga V punkt I eller i bilaga VI punkt K.

Året för skörden får anges endast om produkten till minst 85% har framställts av druvor skördade under året i fråga, med undantag för produkter som ingår i tiragelikör eller expeditjonslikör.

Medlemsstaterna får dock för mousserande kvalitetsvin fso som producerats på deras territorium föreskriva att året för skörden får anges endast om produkten helt och hållet har framställts av druvor skördade under året i fråga, med undantag för produkter som ingår i tiragelikör eller expeditjonslikör.

8. En benämning som anger hög kvalitet får endast användas om
- mousserande kvalitetsvin fso,
 - mousserande kvalitetsvin,
- eller
- mousserande vin med ursprung i ett tredje land där de villkor som fastställs för produktionen av det har erkänts som likvärdiga med dem som avses i bilaga V punkt I eller i bilaga VI punkt K.
9. En medlemsstats eller ett tredje lands namn eller ett därav härlett adjektiv tillsammans med varubeteckningen enligt punkt D 2 får anges endast om produkten har framställts uteslutande av druvor som skördats och bearbetats för vinframställning på den medlemsstatens eller på det tredje landets territorium där produktionen har ägt rum.
10. Beteckningen på någon av de produkter som avses i punkt A 1 får kompletteras med en benämning eller ett märke som hänför sig till en medalj eller ett pris som erhållits i en tävling eller någon annan utmärkelse om dessa utdelats av en officiell eller officiellt erkänd organisation för en bestämd mängd av produkten i fråga.
11. Benämningarna "premium" eller "réserve" får användas för att komplettera beteckningen endast i fråga om
- uppgiften "mousserande kvalitetsvin",
- eller
- någon av de benämningar som avses i punkt D 2 c.
- Benämningen "réserve" kan vid behov kompletteras med en kvalitetsbestämning på de villkor som har fastställts av producentmedlemsstaten.
12. Vid behov kan det i tillämpningsöreskrifterna fastställas
- a) villkor för användningen av
 - benämning enligt punkt 8,
 - benämningar i fråga om annat produktionssätt än de som anges i punkterna 3–6,
 - benämningar som anger särskilda egenskaper hos de druvsorter som produkten i fråga framställts av,
 - b) en förteckning över de benämningar som avses i a.

F. Språk som får användas vid märkningen

De uppgifter som avses i

- punkt B skall ges på ett eller flera officiella gemenskapsspråk så att konsumenten utan svårighet kan förstå alla uppgifter,
- punkt C skall ges på ett eller flera officiella gemenskapsspråk.

När det gäller produkter som släppts ut på marknaden inom deras territorium får medlemsstaterna tillåta att dessa uppgifter ges även på ett språk som inte är ett officiellt gemenskapsspråk om detta språk traditionellt och av hävd används i den berörda medlemsstaten eller inom en del av dess territorium.

Trots vad som sägs ovan

- a) skall
 - när det gäller mousserande kvalitetsviner fso, namnet på det specificerade området enligt punkt 4 andra strecksatsen anges,

- när det gäller mousserande kvalitetsviner fso eller mousserande kvalitetsviner, namnet på en annan geografisk enhet enligt punkt E 1 anges,

endast på det officiella språket i den medlemsstat på vars territorium produktionen har ägt rum; när det gäller ovan nämnda produkter som producerats i Grekland får uppgifterna upprepas på ett eller flera andra officiella gemenskapsspråk.

- b) när det gäller produkter med ursprung i tredje land

- är det tillåtet att använda det officiella språket i det tredje land där produktionen har ägt rum under förutsättning att de uppgifter som avses i punkt B 1 dessutom anges på ett officiellt gemenskapsspråk,
- kan översättning av vissa uppgifter enligt punkt C bestämmas genom tillämpningsföreskrifter.

- c) när det gäller produkter med ursprung i gemenskapen avsedda för export får uppgifterna enligt punkt B på ett officiellt gemenskapsspråk upprepas på något annat språk.

G. Presentation

1. De produkter som avses i punkt A 1 kan endast lagras med tanke på försäljning eller släppas ut på marknaden i glasflaskor

- a) som tillsluts med hjälp av

- en champinjonkork av kork eller annat material vars kontakt med livsmedel är tillåten och som hålls på plats av en fästordning som vid behov är täckt av en kapsyl och överdragen med metallbleck som helt och hållet täcker korken samt hela eller delar av flaskhalsen,
- någon annan lämplig förslutningsanordning om det gäller flaskor som innehåller högst 0,20 liter, och

- b) märkta i överensstämmelse med denna förordning.

Den förslutningsanordning som avses i första stycket punkt a första och andra strecksatserna får inte vara täckt av en kapsyl eller ett metallbleck som innehåller bly.

När det gäller de produkter som avses i punkt A 1 och som framställs genom en andra jäsning i en sådan flaska som avses i punkt F 3 och F 4 kan undantag för mousserande viner som ännu är under produktion och som är tillslutna med en provisorisk kork och inte är försedda med etikett

- a) fastställas av producentmedlemsstaten, om vinerna

- är avsedda att bli mousserande kvalitetsviner fso,
 - endast omsätts mellan tillverkarna inom det berörda specificerade området,
 - är försedda med ett följedokument,
- och
- kontrolleras särskilt.

- b) tillämpas till och med den 31 december 2001 på tillverkare av mousserande kvalitetsviner som uttryckligen har godkänts av den berörda medlemsstaten och som iakttar de villkor som medlemsstaten bestämt, särskilt i fråga om kontroll.

Före den 30 juni 2000 skall de berörda medlemsstaterna framlägga en rapport till kommissionen om tillämpningen av dessa undantag. Kommissionen skall vid behov lägga fram de förslag som är nödvändiga för att fullfölja tillämpningen.

2. Enligt närmare regler som skall fastställas är de enda produkter som får emballeras i flaskor av typ "mousserande vin" eller någon liknande typ, som tillsluts enligt punkt 1 a, för försäljning utsläppande på marknaden eller export

- produkter enligt artikel A 1,

- drycker som traditionellt emballeras på detta sätt, och
 - som motsvarar definitionerna av pärlande vin eller pärlande vin tillsatt med koldioxid i bilaga I punkterna 17 och 18,
eller
 - erhållits genom alkoholjäsning av en frukt eller annan jordbruksråvara, särskilt de produkter som avses i bilaga VI punkt C 2 och de produkter som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter⁽¹⁾,
eller
 - som har en alkoholhalt i volymprocent av högst 1,2 vol. %,
 - produkter som även om de emballeras på detta sätt, inte riskerar att leda till förväxling hos eller vilseleda konsumenten när det gäller produktens art.
3. Om formerna för märkning inte regleras i denna bilaga kan detta ske genom tillämpningsföreskrifterna, bl.a i fråga om
- a) etiketternas placering på behållarna,
 - b) etiketternas minimistorlek,
 - c) fördelningen av beskrivningen på etiketterna,
 - d) storleken på bokstäverna på etiketterna,
 - e) användningen av tecken, illustrationer eller märken.
4. När förpackningen till en produkt enligt punkt 1.A är försedd med en eller flera uppgifter som hänför sig till den förpackade produkten skall dessa utan att det påverkar punkt 5, överensstämma med denna förordning.
5. När de behållare som innehåller en produkt enligt punkt A.1 presenteras i förpackning för försäljning till enskild konsument skall förpackningen vara försedd med märkning enligt denna förordning.

Närmare föreskrifter skall fastställas så att alltför rigorös tillämpning kan undgås i de fall då särskilda förpackningar innehåller små mängder produkter enligt punkt A.1, ensamma eller i förening med andra produkter.

H. Märken

1. När beteckning, presentation och reklam som hänför sig till produkter enligt punkt A.1 kompletteras med märken, får dessa inte innehålla ord, delar av ord, tecken eller illustrationer som är
- a) ägnade att leda till förväxling hos eller vilseleda de personer till vilka de är riktade enligt artikel 51 a,
eller
 - b) möjliga att förväxla med hela eller delar av beskrivningen för ett bordsvin, kvalitetsvin framställt inom ett specificerat område, inbegripet mousserande kvalitetsvin fso, eller importerat vin vars beskrivning regleras i gemenskapens bestämmelser eller med beskrivningen av en annan produkt enligt punkt A.1, eller identiska med beskrivningen av en sådan produkt utan att de produkter som används för bildandet av denna cuvée mousserande vin berättigar till en sådan beteckning eller presentation.
2. Med avvikelse från punkt 1 b får innehavaren av ett välkänt märke som är registrerat för en produkt enligt punkt A.1, vilket innehåller ord identiska med namnet på ett specificerat område eller med namnet på en mer begränsad geografisk enhet än ett specificerat område, fortsätta att använda detta märke så länge det motsvarar identiteten hos den ursprungliga innehavaren eller den som ursprungligen tillhandahöll namnet, även om han

⁽¹⁾ EGT L 149, 14.6.1991, s. 1.

inte har rätt till detta namn enligt punkt 1, förutsatt att märket registerades minst 25 år före det officiella erkännandet av det geografiska namnet i fråga av den producerande medlemsstaten i enlighet med artikel 54.4 när det gäller mousserande kvalitetsvin fso och märket verkligen har använts utan avbrott.

De märken som uppfyller villkoren i det första stycket får inte stå i motsättning till användningen av namn på geografiska enheter för beskrivning av ett kvalitetsvin fso.

I. Allmänna bestämmelser

1. Utan att det påverkar punkt F.1 skall varje medlemsstat tillåta beteckning och presentation av produkter enligt punkt A.1 med ursprung i andra medlemsstater samt sätta i omlopp på dess territorium om beteckning och presentation överensstämmer med gemenskapens bestämmelser och är tillåtna enligt denna förordning i den medlemsstat där produkten har producerats.
2. Beteckning, presentation och reklam avseende andra produkter än de som avses i punkt A.1 får inte ange, innebära eller antyda att produkten i fråga är ett mousserande vin.
3. Varubeteckningarna enligt punkt D.2 är förbehållna produkter enligt punkt A.1.

Medlemsstaterna får dock tillåta att termen "mousserande vin" används som sammansatt varubeteckning för att beskriva en dryck enligt KN-nummer 2206 00 91 erhållen genom alkoholjäsning av en frukt eller annan jordbruksråvara, när användningen av dessa sammansatta beteckningar är traditionell i enlighet med den lagstiftning som existerade den 29 november 1985.

4. Sammansatta varubeteckningar enligt punkt 3 andra stycket skall anges på märkningen med bokstäver av samma typsnitt, färg och storlek, så att de tydligt kan urskiljas från andra uppgifter.
5. Mousserande kvalitetsvin fso får sättas i omlopp endast om namnet på det specificerade område som det har rätt till har angivits på korken och flaskorna är försedda med en etikett redan när de lämnar produktionsplatsen.

För märkningen får dock undantag medges, på villkor att en adekvat kontroll säkerställs.

6. Tillämpningsföreskrifter för punkt 5 skall utfärdas; detsamma gäller undantagsbestämmelser för den angivelse på korken som avses i punkt 5 första stycket, om ett mousserande vin inte erkänns som mousserande vin fso vid den behöriga myndighetens kontroll.
-